

การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน
ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง

โดย
ปัทมญา อมรกลีกุล

การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สถาบันรัฐประศาสนศาสตร์และนโยบายสาธารณะ

มหาวิทยาลัยรังสิต
ปีการศึกษา 2567

**PUBLIC PARTICIPATION IN LOCAL DEVELOPMENT REGARDING
INFRASTRUCTURE OF ANG THONG PROVINCIAL
ADMINISTRATIVE ORGANIZATION**

**BY
PAPHATCHAYA AMORNKASIKOOL**

**AN INDEPENDENT STUDY SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR
THE DEGREE OF MASTER OF PUBLIC ADMINISTRATION
INSTITUTE OF PUBLIC ADMINISTRATION AND PUBLIC POLICY**

**RANGSIT UNIVERSITY
ACADEMIC YEAR 2024**

ใบรับรองการศึกษาค้นคว้าอิสระ

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยรังสิต

เรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง

**PUBLIC PARTICIPATION IN LOCAL DEVELOPMENT REGARDING
INFRASTRUCTURE OF ANG THONG PROVINCIAL ADMINISTRATIVE
ORGANIZATION**

โดย ปัทมญา อมรกลีกุล

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรังสิต อนุมัติให้นับวิชาการศึกษาค้นคว้าอิสระเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ประจำปีการศึกษา 2567

.....

(ดร.เฉลิมพร เย็นเยือก)

ผู้อำนวยการหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

.....ประธานกรรมการสอบ

รศ.ดร.จุมพล หนิมพานิช

.....กรรมการ

รศ.ดร.จิระ ประทีป

.....กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษา

รศ.ดร.ปธาน สุวรรณมงคล

ลิขสิทธิ์ของหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรังสิต

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง แนวทางในการทำวิจัยในครั้งนี้ตั้งแต่เริ่มต้นจนสำเร็จเสร็จสิ้น จากระบบศาสตราจารย์ ดร.ปธาน สุวรรณมงคล อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษา ค้นคว้าอิสระ และ ดร.เฉลิมพร เข็นเอือก ผู้อำนวยการหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญ ในเรื่องดังกล่าว ซึ่งได้ให้คำแนะนำ ปรึกษา ตลอดจนแก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่องต่าง ๆ จนงานวิจัยเล่มนี้เสร็จสมบูรณ์ รวมไปถึงคณะอาจารย์หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สถาบันรัฐประศาสนศาสตร์และนโยบายสาธารณะ มหาวิทยาลัยรังสิต ทำให้งานวิจัยนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่ง จึงกราบขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอขอบคุณ ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง อำเภอเมืองอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามงานวิจัยสำหรับนำมาวิเคราะห์และอภิปรายผลการวิจัยในครั้งนี้

ผู้วิจัยขอบคุณ พี่ ๆ เพื่อน ๆ ที่ช่วยเป็นที่ปรึกษาและให้การสนับสนุนในเรื่องต่าง ๆ รวมถึงให้กำลังใจในการทำวิจัยฉบับนี้

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณมารดา ผู้ศึกษาวิจัยระลึกอยู่เสมอว่าไม่มีความสำเร็จใด ๆ ในชีวิตของผู้ศึกษาวิจัย หากปราศจากความรัก ความห่วงใย และกำลังใจจากท่าน นอกจากนี้ขอขอบพระคุณและสถาบันการศึกษาอันทรงเกียรติที่มอบโอกาสในการศึกษาหาความรู้

ผู้ศึกษาวิจัยหวังว่างานวิจัยเล่มนี้ คงมีประโยชน์สำหรับผู้สนใจในเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง หากมีข้อผิดพลาดประการใด ผู้ศึกษาวิจัยต้องขออภัยและน้อมรับไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ปัทมญา อมรสิกุล

ผู้วิจัย

6610166

: ปกัญญา อมรกลีกุล

ชื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ : การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐานของ
องค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง

หลักสูตร

: รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

อาจารย์ที่ปรึกษา

: รศ.ดร.ปธาน สุวรรณมงคล

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นด้านโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง 2) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน และ 3) เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล ใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างคือประชาชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทองจำนวน 400 คน ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบตามสะดวก วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานด้วย t-Test, One-way ANOVA และสถิติถดถอยเชิงพหุ

ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.01, ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.381 2) ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน ได้แก่ ด้านทัศนคติในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านการรับรู้ของประชาชน ด้านผู้นำท้องถิ่น และ ด้านการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 4.01, ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.381 และ 3) ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพ ที่แตกต่างกัน มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และ ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทั้ง 5 ด้าน มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นด้านโครงสร้างพื้นฐานที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ดังนั้น ผู้บริหารหรือผู้เกี่ยวข้องควรส่งเสริมให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นมากขึ้นด้วยการ ประชาสัมพันธ์ข้อมูลโครงการอย่างทั่วถึง ส่งเสริมการอบรมให้ความรู้ด้านการติดตามและประเมินผล เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมสังเกตการณ์และตรวจสอบการดำเนินงาน จัดเวทีให้ประชาชนร่วมประเมินการทำงานของเจ้าหน้าที่ และ ปรับนโยบายเพื่อสร้างความรู้สึกมีส่วนร่วมในความรับผิดชอบต่อสังคมมากยิ่งขึ้น

(การศึกษาค้นคว้าอิสระมีจำนวนทั้งสิ้น 105 หน้า)

คำสำคัญ: การมีส่วนร่วม,พัฒนาท้องถิ่น,โครงสร้างพื้นฐาน,องค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง

6610166 : Paphatchaya Amornkasikool
 Independent Study Title : Public Participation in Local Development Regarding Infrastructure of
 Ang Thong Provincial Administrative Organization
 Program : Master of Public Administration
 Independent Study Advisor : Assoc.Prof. Pathan Suvannamongkol, Ph.D.

Abstract

This research aimed to: 1) study the level of public participation in local infrastructure development under the responsibility of the Ang Thong Provincial Administrative Organization; 2) study the factors affecting to public participation; and 3) compare public participation in local infrastructure development based on personal characteristics factor. A quantitative research methodology was employed, using a questionnaire to collect data from a convenience sample of 400 residents within the jurisdiction of the Ang Thong Provincial Administrative Organization, data analyzed by frequency, percentage, mean, standard deviation, hypothesis testing through t-test, one-way ANOVA and multiple regression analysis.

The findings revealed that: 1) the overall level of public participation was high (mean = 4.01, standard deviation = 0.381) 2) the over all factors affecting public participation were attitudes toward local development, public awareness, local leadership, and communication and public relations at a high level (mean = 4.01 standard deviation = 0.381); and 3) the personal factors were occupation showed difference in public participation at the statistically significant 0.05 level. And all of five factors affecting public participation were significantly correlated at the 0.05 level. Consequently, administrators and stakeholders should promote greater public involvement by broadly disseminating project information, providing training in monitoring and evaluation, offering opportunities for citizens to observe and scrutinize operations, organizing forums for public assessment of officials' performance, and adjusting policies to foster a stronger sense of social responsibility.

(Total 105 pages)

Keywords : Public Participation, Local Development, Infrastructure, Ang Thong Provincial Administrative Organization

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ช
สารบัญภาพ	ณ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 คำถามการวิจัย	3
1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย	4
1.4 สมมติฐานการวิจัย	4
1.5 ขอบเขตการวิจัย	5
1.6 กรอบแนวคิดของงานวิจัย	5
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
1.8 นิยามศัพท์เฉพาะ	7
บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง / ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	10
2.1 แนวคิดทฤษฎีการมีส่วนร่วม	10
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่น	18
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	21
2.4 ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน	30
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	33

สารบัญ (ต่อ)

		หน้า
บทที่ 3	ระเบียบวิธีการวิจัย	40
	3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	40
	3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	41
	3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล	43
	3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล	44
	3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	44
	3.6 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิจัย	45
บทที่ 4	ผลการวิจัย	46
	4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	47
	4.2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น	49
	4.3 ผลการวิเคราะห์การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น	54
	4.4 ผลการวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น จำแนกตามเพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษาและรายได้เฉลี่ยต่อเดือน	60
	4.5 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น	67
บทที่ 5	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	72
	5.1 สรุปผลการวิจัย	72
	5.2 อภิปรายผลการวิจัย	81
	5.3 ข้อเสนอแนะ	85

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บรรณานุกรม	87
ภาคผนวก	91
ภาคผนวก ก	ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย (IOC)
ภาคผนวก ข	แบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษาวิจัย
ประวัติผู้วิจัย	105

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
2.1	ระดับการมีส่วนร่วม 5 ระดับ (Public Participation Spectrum)	13
4.1	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	47
4.2	แสดงสรุปค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน	49
4.3	แสดงสรุปค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านทัศนคติในการพัฒนาท้องถิ่น	50
4.4	แสดงสรุปค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านการรับรู้ของประชาชน	51
4.5	แสดงสรุปค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านผู้นำท้องถิ่น	52
4.6	แสดงสรุปค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์	53
4.7	แสดงสรุปค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น	54
4.8	แสดงสรุปค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านการรับฟังข้อมูลข่าวสาร	55
4.9	แสดงสรุปค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านการแสดงความเห็น	56
4.10	แสดงสรุปค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านการร่วมดำเนินกิจกรรม	57
4.11	แสดงสรุปค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านการร่วมตัดสินใจ	58
4.12	แสดงสรุปค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านการติดตามตรวจสอบ	59

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.13	แสดงผลการทดสอบเปรียบเทียบของระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น จำแนกตามเพศ	60
4.14	แสดงผลการทดสอบเปรียบเทียบของระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น จำแนกตามอายุ	61
4.15	แสดงผลการทดสอบเปรียบเทียบของระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น จำแนกตามอาชีพ	62
4.16	ผลการทดสอบรายคู่ระหว่างอาชีพกับระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการพัฒนาท้องถิ่น	63
4.17	แสดงผลการทดสอบเปรียบเทียบของระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น จำแนกตามระดับการศึกษา	64
4.18	ผลการทดสอบรายคู่ระหว่างระดับการศึกษากับระดับการมีส่วนร่วม ของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น	65
4.19	แสดงผลการทดสอบเปรียบเทียบของระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน	66
4.20	ผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างปัจจัยด้านทัศนคติในการพัฒนาท้องถิ่นกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น	67
4.21	ผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างปัจจัยด้านการรับรู้ของประชาชนกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น	68
4.22	ผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างปัจจัยด้านผู้นำท้องถิ่นกับ การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น	69
4.23	ผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างปัจจัยด้านการสื่อสารประชาสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น	70

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1.1	กรอบแนวคิดของงานวิจัย	6
2.1	รูปแบบการมีส่วนร่วมของประชาชนตามแนวคิด Cohen & Uphoff	11
2.2	ระดับการมีส่วนร่วม 5 ระดับ (Public Participation Spectrum)	12
2.3	กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน	17
2.4	แผนที่อาณาเขตจังหวัดอ่างทอง	27
2.5	แสดงจำนวนประชากรของจังหวัดอ่างทอง	28

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในยุคสมัยใหม่เราจะพบว่าส่วนใหญ่ประชาชนจะเป็นการบริหารจัดการพัฒนาหลายรูปแบบ ตั้งแต่ด้านการเมือง ด้านการปกครอง ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคมและด้านการศึกษา ซึ่งในประเทศไทยมีการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยนั้น ด้านการเมือง ปกครอง หรือด้านบริหารงานในสังคมมากขึ้น การถอดถอนเจ้าหน้าที่ทางการเมือง และการทำประชามติ ในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานต่าง ๆ ได้แก่ ถนน สะพาน ทางเดินเท้า ชลประทาน ระบบไฟฟ้า ระบบน้ำประปา โทรคมนาคม (ศูนย์วิจัยกสิกร, 2566) ที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง สร้างความสบายแก่ประชาชนล้วนคือมิติหนึ่งของงานโครงสร้างพื้นฐาน อย่างเป็นระบบทั้งในเรื่องของการวิเคราะห์ และการคิดของประชาชนเพื่อพัฒนาระบบพื้นที่ แก่ไหนเมื่อใด ตลอดจนเป็นไปตามแนวคิด ความจำเป็น ซึ่งหน่วยงานและองค์กรภายนอกมีหน้าที่เพียงส่งเสริม สนับสนุนการทำงานของชุมชน โดยไม่ต้องคิดหรือกำหนดกิจกรรมดำเนินงานให้กับชุมชน รวมทั้งเร่งรัดให้ชุมชนต้องดำเนินการใดๆ แบบเร่งด่วนตามความคิดของหน่วยงาน ความต้องการภายนอกอีกต่อไป แบบร่วมกันคิดและการวิเคราะห์ของประชาชนจากความต้องการจากประชาชนพื้นที่ (แผนพัฒนาองค์การจังหวัดอ่างทอง, 2567)

การร่วมมือ มีการสร้างแรงจูงใจก็มักจะทำให้สิ่งนั้นสามารถดำเนินและประสบความสำเร็จอยู่เสมอ เพราะพฤติกรรมของมนุษย์มักจะมีแรงขับเคลื่อนภายในให้ดำเนิน ซึ่งแมคเคลแลนด์เคยกล่าวไว้ว่า ในระดับประเทศหากประชากรของประเทศนั้นมีแรงจูงใจสูงที่จะทำให้กิจกรรมใดๆ สำเร็จลุล่วงไปได้ก็ย่อมส่งผลให้สังคมและประเทศนั้นๆ มีโอกาสประสบความสำเร็จสูงตามไปด้วย (McClelland Theory of Motivation, 1998)

พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาและมีผลบังคับใช้ตั้งแต่ 20 สิงหาคม 2565 จังหวัดทำเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด 20 ปีให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติและคำนึงถึงเป้าหมายและแนวทางการพัฒนาศักยภาพ

ของผู้คนในจังหวัดให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับแนวพัฒนาจังหวัดอ่างทองในอนาคต โดย แผนพัฒนาจังหวัดในเวลา 10 ปีที่ (พ.ศ. 2555 - 2565) ได้พัฒนารูปแบบใหม่ๆ เปลี่ยนแปลงในมิติ ต่าง ๆ พร้อมทั้งปรับเปลี่ยนวิธีการพัฒนาเป็นบูรณาการแบบองค์รวม มุ่งสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนของ ประชาชนในระดับฐานราก ซึ่งปัจจุบันสถานการณ์และปัญหาด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ของประเทศส่งผลกระทบต่อจังหวัดอ่างทองเป็นที่ประจักษ์ชัด ทั้งปัญหาเศรษฐกิจหดตัว การท่องเที่ยวที่ยัง ไม่ฟื้นตัว ปัญหาการว่างงานปัญหาความยากจน สังคมสูงอายุที่มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น กลุ่มเปราะบาง รวมถึงคนพิการ และผู้เจ็บป่วยเรื้อรังโดยเศรษฐกิจในภาพรวมคาดการณ์ว่าจะเกิดภาวะถดถอย จังหวัดอ่างทองจึงได้กำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด และกลยุทธ์ต่าง ๆ เพื่อให้ สอดคล้องกับสถานการณ์ดังกล่าว โดยได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนา "อ่างทองเมืองน่าอยู่ เศรษฐกิจดี สังคมดี ประชาชนมีความสุข" เพื่อขับเคลื่อนและผลักดันเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด 20 ปี ให้บรรลุวัตถุประสงค์ โดยได้กำหนดประเด็นการพัฒนา จำนวน 3 ประเด็น คือ ประเด็นที่ 1 พัฒนาเมืองน่าอยู่ ผู้สังคมมั่นคง และเป็นสุข ประเด็นที่ 2 พัฒนาสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ชุมชนสู่มาตรฐานสากลและประเด็นที่ 3 การท่องเที่ยวเชิงเกษตร ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และวิถีชุมชน เพื่อส่งเสริมสนับสนุนแก้ไขปัญหาและบรรเทาความเดือดร้อนเร่งด่วน แต่ทั้งนี้เน้นแผนพัฒนา จังหวัด 20 ปี ในด้านการพัฒนาเมืองน่าอยู่ ผู้สังคมมั่นคงและเป็นสุข จะเน้นในเรื่องของการ ฟื้นฟูระบบโครงสร้างพื้นที่นั้นก็คือ การให้ประชาชนในองค์การปกครองมีไฟฟ้าใช้ มีน้ำดื่ม และคมนาคมขนส่งทางถนนมีความเจริญเข้าถึงในพื้นที่ห่างไกล จึงมีการเร่งพัฒนาในการติดตั้งไฟถนน ในพื้นที่ชนบท การทำถนนในพื้นที่ถูกรังให้สามารถสัญจรได้สะดวกมากขึ้น รวมถึงสิ่งต่างๆ ตาม โครงสร้างพื้นฐานของสังคมเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ (แผนพัฒนาจังหวัด อ่างทอง พ.ศ. 2566 - 2570, ฉบับทบทวน)

จากการศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ที่ไม่ได้รับผลกระทบโดยตรง หรือรับผลกระทบก็ตามมักจะเพิกเฉยไม่เข้าร่วมการทำประชาคม ในขณะที่มีการเรียกประชุม ประชาคม หมู่บ้านจะไปร่วมรับฟังและแสดงความคิดเห็นไม่ได้เนื่องจากติดภารกิจเป็นส่วนใหญ่ รวมถึงประชาชนไม่ทราบวิธีการแสดงความคิดเห็น ทำให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทองไม่ ทราบความต้องการของประชาชนในพื้นที่ จนกระทั่งปี 2566 ก็พบปัญหา การนำแผนนโยบายไป ปฏิบัตินั้น บางครั้งไม่ตรงตามความต้องการของประชาชน ทำให้ปัญหาที่ควรต้องได้รับการแก้ไข ก็ ยังไม่ถูกแก้ไขปัญหา ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและวัฒนธรรม

องค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง อำเภอเมือง จังหวัดอ่างทอง ได้ทำการสนับสนุน และผลักดันการก่อสร้างถนนควบคู่ไปกับการติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างพลังงานแสงอาทิตย์ให้ครอบคลุมทุกเส้นทางที่อยู่ในความรับผิดชอบ ก่อสร้างระบบประปาหมู่บ้านก่อสร้างสะพาน เชื่อมโยงการจราจรระหว่างตำบลการสนับสนุนเครื่องจักรกลในการขุดลอกคูคลองกำจัดวัชพืช ขวางทางน้ำตลอดจน การดำเนินการซ่อมแซมถนนที่ชำรุดเสียหายให้สามารถกลับมาใช้งานได้ ตามปกติ โดยการเน้นให้เกิดคุณภาพชีวิต จำนวนผู้เข้าร่วมอย่างต่อเนื่องมีจำนวนน้อย รวมถึงเป็นการเข้ามามีส่วนร่วมโดยไม่ได้แสดงความเห็น หรือเสนอแนวทางในการดูแลท้องถิ่นที่เป็น ประโยชน์แท้จริง จึงอาจเป็นปัจจัยที่ส่งผลทำให้การพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ของ องค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง ยังไม่บรรลุตามเป้าหมายและยังไม่มีประสิทธิภาพ

จากข้อมูลข้างต้น ผู้วิจัยสนใจศึกษา การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน องค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง เนื่องจากปัจจัยหลักพื้นฐานที่ก่อให้เกิด ความสะดวกสบาย การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้มีมาตรฐาน เน้นตามความต้องการของ ประชาชนในท้องถิ่น รวมถึงรับฟังปัญหาความต้องการของประชาชนผ่านกระบวนการประชาคม และการประสานงานกับองค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล ภาคเอกชน และส่วนราชการ ต่อการ พัฒนาสามารถรับรู้การมีส่วนร่วมของประชาชน ที่มีหลากหลายระดับ ไม่ว่าจะเป็นการเป็นส่วน หนึ่งในการรับฟังความคิดเห็นของการพัฒนาแผน การเข้าไปมีส่วนร่วมของการพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานในพื้นที่ ที่มาจากความต้องการของประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อน และนอกจากนี้การ พัฒนาท้องถิ่นจะมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากน้อยเพียงใดจะขึ้นอยู่กับการมีส่วนร่วมของ ประชาชนที่เข้มแข็งในทุกกระบวนการการมีส่วนร่วมและมีส่วนร่วมอย่างต่อเนื่องเพื่อที่จะทำได้ สารสนเทศที่เป็นประโยชน์ให้กับทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สามารถนำไปประยุกต์ใช้ประกอบการ กำหนดแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น ด้าน โครงสร้างพื้นฐานให้สามารถตอบสนองความต้องการและ เอื้อประโยชน์สุขให้แก่ประชาชนคนในพื้นที่ได้เป็นอย่างดี

1.2 คำถามการวิจัย

1) ปัจจัยอะไรบ้างที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้าน โครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง

2) การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้าน โครงสร้างพื้นฐานขององค์การ บริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง อยู่ในระดับใด

3) ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์อย่างไรกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง

1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง
- 2) เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง
- 3) เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง จำแนกตาม เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษาและรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

1.4 สมมติฐานงานวิจัย

- 1) ลักษณะส่วนบุคคลด้าน เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษาและรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้าน โครงสร้างพื้นฐาน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทองแตกต่างกัน
- 2) ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง
 - ปัจจัยด้านทัศนคติ
 - ปัจจัยด้านการรับรู้ของประชาชน
 - ปัจจัยด้านผู้นำท้องถิ่น
 - ปัจจัยด้านการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์

1.5 ขอบเขตการวิจัย

1) ขอบเขตด้านเนื้อหา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1. ลักษณะส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน
2. ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้าน โครงสร้างพื้นฐาน องค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง ประกอบด้วย ด้านทัศนคติในการพัฒนาท้องถิ่น ด้าน การรับรู้ของประชาชน ด้านผู้นำท้องถิ่น และด้านการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์

ตัวแปรตาม ได้แก่ การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้าน โครงสร้างพื้นฐาน องค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง ประกอบด้วย 1.การรับฟังข้อมูลข่าวสาร 2.การแสดงความคิดเห็น 3.การร่วมดำเนินกิจกรรม 4.การร่วมตัดสินใจ และ 5.การติดตามตรวจสอบ

2) ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชาชนที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป ที่อยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง

3) ขอบเขตด้านพื้นที่

ขอบเขตด้านพื้นที่ของงานวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง

4) ขอบเขตด้านระยะเวลา

การวิจัยครั้งนี้มีขอบเขตการศึกษาด้านระยะเวลาดังแต่เดือนกันยายน ถึง เดือนธันวาคม 2567

1.6 กรอบแนวคิดของงานวิจัย

การกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน (จุติพร มาเพิ่มผล, 2566) และทฤษฎีการมีส่วนร่วมของประชาชน (Cohen & Uphoff, 1977)

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1) ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นด้านโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง
- 2) ทำให้ทราบถึงปัญหาและอุปสรรคของการมีส่วนร่วมของประชาชนกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง
- 3) องค์การสามารถนำผลที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง

1.8 นิยามศัพท์เฉพาะ

1) การมีส่วนร่วม หมายถึง การเปิดโอกาส เปิดสิทธิให้ประชาชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง สามารถกำหนดกระบวนการนโยบายสาธารณะ ทั้งในด้านข้อมูล และการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร การเข้ามามีส่วนในการเลือก จัดทำแผนการดำเนินโครงการ ติดตาม จะทำให้เกิดการสร้างฉันทามติ ใช้งบลงทุนน้อย คุณภาพของการตัดสินใจดีขึ้น และสามารถช่วยหลีกเลี่ยงกับการเผชิญหน้ากับสิ่งที่เลวร้าย และหาแนวทางการแก้ไขปัญหาได้อย่างรวดเร็ว

2) การมีส่วนร่วมของประชาชน หมายถึง กระบวนการให้ประชาชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง เข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงานพัฒนา ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ แก้ปัญหาของตนเอง ร่วมใช้ความคิดสร้างสรรค์ความรู้และความชำนาญร่วมกับวิทยาการที่เหมาะสม และสนับสนุนติดตามผลการปฏิบัติงานขององค์กรและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องการมีส่วนร่วมของประชาชนที่แท้จริง

3) โครงสร้างพื้นฐาน หมายถึง สิ่งปลูกสร้างและระบบพื้นฐานที่รองรับการขยายตัวของชุมชนที่มาพร้อมกับ ระบบสาธารณูปโภค (ด้านน้ำประปา ไฟฟ้า) ระบบขนส่ง (ถนน ทางรถไฟ ท่าเรือ ท่าอากาศยาน ระบบท่อ) และ ระบบการสื่อสาร (เครือข่ายโทรศัพท์ สัญญาณอินเทอร์เน็ต) เป็นต้น

4) ด้านการมีส่วนร่วมในการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน หมายถึง การวางระบบ กระบวนการรับฟัง กิจกรรมโครงสร้างพื้นฐานที่ผู้คนได้เข้ามามีบทบาท ในการส่งเสริมพัฒนา ท้องถิ่นด้านโครงสร้างพื้นฐานของประชาชน 4 ด้าน ได้แก่

4.1) การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ หมายถึง ประชาชนมีส่วนร่วมในการประชุม และการแสดงความคิดเห็นในการวางแผน กำหนดความต้องการ การจัดลำดับในการดำเนินงาน และใช้วิจารณ์งานในการตัดสินใจกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ทั้งนี้การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจประกอบด้วยการตัดสินใจในช่วงเริ่มต้น การตัดสินใจช่วงดำเนินการ วางแผนและการตัดสินใจในช่วงการปฏิบัติตามแผนที่วางไว้

4.2) การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ หมายถึง ประชาชนมีส่วนร่วมในการ สนับสนุนทรัพยากร ช่วยสละเวลา แรงงาน หรือสละทรัพย์สินส่วนตัวเพื่อใช้ในกิจกรรมของการ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานภายใต้การบริหารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทองตามกำลัง ความสามารถของบุคคลนั้น ในการมีส่วนร่วมต่อกิจกรรม

4.3) การมีส่วนร่วมในการรับประโยชน์ หมายถึง ประชาชนมีส่วนร่วมในการ ได้รับผลประโยชน์ร่วมกันจากการ ได้รับการบริการ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการส่งเสริม

สุขภาพ กิจกรรมหรือโครงการพัฒนาของชุมชนภายใต้แผนและนโยบายขององค์การบริหารจังหวัดอ่างทอง ทั้งนี้ต้องได้รับผลประโยชน์ทางด้านวัตถุและทางด้านจิตใจในพื้นฐานที่เท่าเทียมกัน

4.4) การมีส่วนร่วมในการประเมินผล หมายถึง ประชาชนในพื้นที่ที่มีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล ติดตามความก้าวหน้า ความสำเร็จของการดำเนินการพัฒนา และคอยแก้ไข ปัญหา อุปสรรคที่เกิดขึ้น และประชาชนต้องมีส่วนร่วมในการประชุมข้อเสนอแนะ แนวทางในการดำเนินงานต่อไป

5. ด้านทัศนคติในการพัฒนาท้องถิ่น หมายถึง มุมมองและความรู้สึกที่ประชาชนมีต่อการพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งอาจเป็นทั้งเชิงบวกและเชิงลบ ทัศนคตินี้ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ เช่น ความเชื่อมั่นในประโยชน์ของการพัฒนา ความตั้งใจที่จะเข้าร่วม และความรับผิดชอบต่อชุมชนตนเอง

6. ด้านการรับรู้ของประชาชน หมายถึง ระดับความรู้ ความเข้าใจ และการรับข้อมูลข่าวสารของประชาชนเกี่ยวกับโครงการหรือกิจกรรมพัฒนาท้องถิ่น การรับรู้ที่ดีช่วยเสริมสร้างความเชื่อมั่นและการมีส่วนร่วม เช่น การรับรู้ถึงเป้าหมาย วัตถุประสงค์ และประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับ

7. ด้านผู้นำท้องถิ่น หมายถึง บทบาทของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลในตำแหน่งผู้นำในท้องถิ่น เช่น ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน หรือผู้นำชุมชน ที่สามารถสร้างแรงจูงใจ โน้มน้าว และสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ โดยการแสดงออกถึงความรับผิดชอบ ความโปร่งใส และความสามารถในการบริหาร

8. ด้านการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์ หมายถึง การเผยแพร่ข้อมูล ข่าวสาร และความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นไปยังประชาชนในพื้นที่ ผ่านช่องทางต่าง ๆ เช่น การประชุม การแจกเอกสาร การใช้สื่อสังคมออนไลน์ ชัดเจนและต่อเนื่องช่วยให้ประชาชนเข้าใจและตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมได้อย่างเต็มที่

9. การรับฟังข้อมูลข่าวสาร กระบวนการที่ประชาชนได้รับข้อมูลเกี่ยวกับแผนงาน หรือกิจกรรมจากองค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยข้อมูลดังกล่าวช่วยให้ประชาชนมีความเข้าใจและตระหนักถึงเป้าหมายหรือประโยชน์ของการพัฒนาในท้องถิ่นของตน

10. การแสดงความคิดเห็น กระบวนการที่ประชาชนมีโอกาสดูแลความเห็น เสนอข้อแนะนำ หรือให้ข้อวิจารณ์เกี่ยวกับแผนงานหรือโครงการด้านโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งช่วยสะท้อนปัญหาที่แท้จริงในพื้นที่ เพื่อให้หน่วยงานนำไปพิจารณาปรับปรุง

11. การร่วมดำเนินกิจกรรม การที่ผู้คนเข้ามาสนับสนุนกิจกรรมในโครงการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น การช่วยแรงงาน การร่วมบริจาคทรัพยากร หรือการเป็นอาสาสมัครในกิจกรรมต่าง ๆ

12. การร่วมตัดสินใจ กระบวนการที่ผู้คนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับการวางแผน การเลือกโครงการ หรือจัดสรรทรัพยากรด้านโครงสร้างพื้นฐาน โดยอาจอยู่ในรูปของการประชุม การลงคะแนน หรือการแสดงความคิดเห็นในเวทีสาธารณะ

13. การติดตามเฝ้าระวังและตรวจสอบการดำเนินโครงการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อให้เป็นไปตามแผนงานที่กำหนด โปร่งใส และเพื่อสนองต่อความต้องการของชุมชน

บทที่ 2

แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาทบทวนแนวความคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยจะนำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

- 2.1 แนวคิดทฤษฎีการมีส่วนร่วม
- 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่น
- 2.3 แนวคิดเกี่ยวกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- 2.4 ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดทฤษฎีการมีส่วนร่วม

งานวิจัยนี้นำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม โดยครอบคลุมรูปแบบ วิธีการ และกระบวนการส่งเสริมการมีส่วนร่วม ดังนี้

1. รูปแบบและวิธีการมีส่วนร่วม แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมถูกกล่าวถึงโดยนักวิชาการหลายท่านในหลากหลายรูปแบบ ตัวอย่างเช่น แนวคิดของ โคเฮนและอัฟฮอฟ (Cohen & Uphoff, 1977) และ สมโกชน์ บุญเรือง (2559) ซึ่งเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการพัฒนาและการบริหารจัดการท้องถิ่น โดยสามารถแบ่งออกเป็น 4 มิติหลัก ได้แก่

การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (Participation in Decision-Making)

– ประชาชนมีบทบาทในการกำหนดนโยบายและตัดสินใจ ซึ่งช่วยสร้างความรู้สึกรับผิดชอบและความรับผิดชอบร่วมกัน

การมีส่วนร่วมในการดำเนินการ (Participation in Implementation)

– การเข้ามามีบทบาทในการดำเนินโครงการและกิจกรรมพัฒนาให้เป็นไปตามแผนที่กำหนด

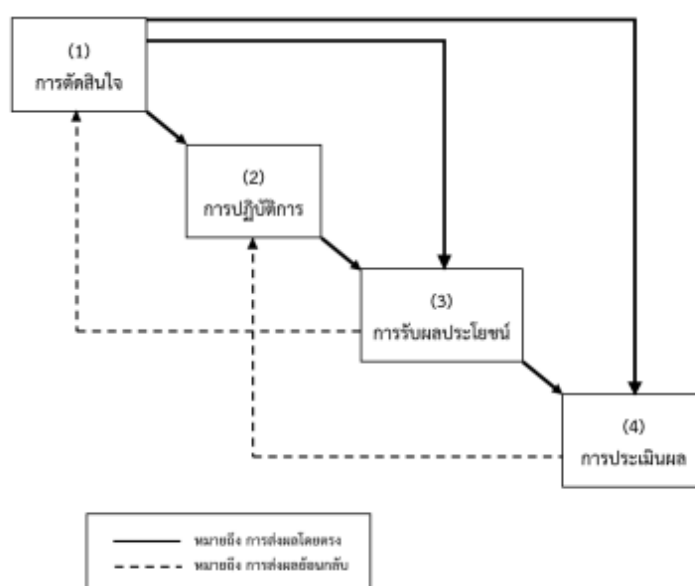
การมีส่วนร่วมในการได้รับผลประโยชน์ (Participation in Benefit Sharing)

– การกระจายผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียม เพื่อส่งเสริมความยุติธรรมและความพึงพอใจในชุมชน

การมีส่วนร่วมในการติดตามผลและประเมินผล (Participation in Evaluation)

– ผู้คนเข้ามามีบทบาทในการประเมินผลลัพธ์และผลกระทบของโครงการพัฒนา เพื่อตรวจสอบความสำเร็จและประสิทธิภาพของโครงการ รวมถึงเสนอแนะการปรับปรุง

รูปแบบการมีส่วนร่วมของประชาชนที่โคเฮน และอัฟฮอฟฟ์ (Cohen & Uphoff, 1977) เสนอไว้ สรุปได้ดังภาพที่แสดงให้เห็นว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในขั้นการตัดสินใจมีความสำคัญมากกว่าการตัดสินใจจะส่งผลต่อการปฏิบัติการ และการปฏิบัติการจึงมีผลต่อไปยังการรับผลประโยชน์และการประเมินผลในขณะเดียวกัน เพราะฉะนั้นการคิดจะมีผลโดยตรงต่อการรับผลประโยชน์และการประเมินผลด้วย

ภาพที่ 2.1 รูปแบบการมีส่วนร่วมของประชาชนตามแนวคิด Cohen & Uphoff

แนวคิดและทฤษฎีการมีส่วนร่วมในรัฐประศาสนศาสตร์

ในรัฐประศาสนศาสตร์ แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของพลเมืองมีความสำคัญต่อกระบวนการตัดสินใจ ได้แก่

1. Ladder of Citizen Participation ของ Arnstein ที่เสนอระดับต่าง ๆ ของการมีส่วนร่วม ตั้งแต่ "Manipulation" จนถึง "Citizen Control"

2. Empowerment Theory ที่เน้นความสำคัญของอำนาจในการมีส่วนร่วมของพลเมือง โดยเฉพาะในระดับ "Empower" ที่พลเมืองสามารถมีอิทธิพลต่อผลลัพธ์สุดท้ายได้

ทั้งนี้ ทฤษฎีเหล่านี้ช่วยสร้างกรอบในการเข้าใจว่าแต่ละระดับของการมีส่วนร่วมสามารถนำไปใช้ได้อย่างไรในบริบทต่าง ๆ ของรัฐประศาสนศาสตร์ และสามารถนำไปสู่ผลลัพธ์ที่ดีขึ้นในการบริหารจัดการภาครัฐได้

ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน (Public Participation Spectrum)				
ให้ข้อมูลข่าวสาร Inform	รับฟังความคิดเห็น Consult	เข้าร่วมกิจกรรม Involve	ร่วมมือ Collaboration	ให้อำนาจประชาชน Empower
เป้าหมาย : เพื่อให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนและเสริมสร้างความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับประเด็นปัญหาทางเลือกและทางเลือก สัญญาต่อประชาชน: เราจะทำให้ประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสาร เทคนิคการมีส่วนร่วม : - Fact Sheet - Websites - Open House	เป้าหมาย : เพื่อได้รับข้อมูลและความคิดเห็นจากประชาชนเกี่ยวกับสภาพปัญหา ความคิด เห็น และแนวทางแก้ไข สัญญาต่อประชาชน: เราจะให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนและรับฟังความคิดเห็น รวมทั้งตระหนักถึงข้อมูลและความคิดเห็นจากประชาชน เพื่อนำมาใช้ในการตัดสินใจ เทคนิคการมีส่วนร่วม : - การสำรวจความคิดเห็น - การประชุม/เวทีสาธารณะ - ประชุมกลุ่มย่อย	เป้าหมาย : เพื่อร่วมทำงานกับประชาชนเพื่อสร้างความมั่นใจกับประชาชนว่ามีความคิดเห็นและความต้องการของประชาชนจะได้รับการพิจารณา สัญญาต่อประชาชน: เราจะทำงานเพื่อให้เห็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ ส่งผลให้ความคิดเห็นและข้อมูลจากประชาชนสะท้อนในทางเลือก เทคนิคการมีส่วนร่วม : - สัมมนาเชิงปฏิบัติการ	เป้าหมาย : เพื่อเป็นหุ้นส่วนกับประชาชนในทุกขั้นตอนของการตัดสินใจ ตั้งแต่การระบุปัญหา พัฒนาทางเลือกและแนวทางแก้ไข สัญญาต่อประชาชน: เราจะร่วมงานกับประชาชนเพื่อให้ข้อเสนอแนะและความคิดเห็น รวมทั้งนำข้อเสนอแนะของประชาชนมาเป็นส่วนหนึ่งของการตัดสินใจให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เทคนิคการมีส่วนร่วม : - คณะที่ปรึกษาภาคประชาชน - คณะกรรมการ - การตัดสินใจแบบมีส่วนร่วม	เป้าหมาย : เพื่อให้ประชาชนเป็นผู้ตัดสินใจ สัญญาต่อประชาชน: เราจะปฏิบัติสิ่งที่ประชาชนตัดสินใจ เทคนิคการมีส่วนร่วม : - การลงประชามติ

ภาพที่ 2.2 ระดับการมีส่วนร่วม 5 ระดับ (Public Participation Spectrum)

ระดับการมีส่วนร่วม 5 ระดับ (Public Participation Spectrum)

ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนที่พัฒนาขึ้นโดยสมาคมการมีส่วนร่วมของประชาชนระหว่างประเทศ (IAP2) แบ่งออกเป็น 5 ระดับ โดยแต่ละระดับมีเป้าหมายและวิธีการที่แตกต่างกันในการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการตัดสินใจ ดังนี้

ระดับการมีส่วนร่วม	คำอธิบาย	ตัวอย่าง	แนวคิด/ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ในรัฐประศาสนศาสตร์
1. การให้ข้อมูลข่าวสาร (To Inform)	องค์กรให้ข้อมูลแก่ผู้คนที่อย่างชัดเจนเพื่อให้เกิดความเข้าใจในนโยบายหรือโครงการ โดยไม่มีการคาดหวังให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นกลับ	หน่วยงานรัฐประกาศข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะใหม่ ๆ ผ่านทางเว็บไซต์ขององค์กร	แนวคิด Transparency and Accountability - การให้ข้อมูลโปร่งใสเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างความเชื่อมั่นให้กับหน่วยงานรัฐและส่งเสริมการตรวจสอบจากประชาชน
2. การให้คำปรึกษา หรือการรับฟัง (To Consult)	องค์กรเชิญชวนประชาชนแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยองค์กรจะนำความคิดเห็นไปใช้พิจารณาแต่การตัดสินใจยังอยู่ที่หน่วยงานรัฐ	การจัดเวทีประชุมสาธารณะหรือเปิดรับฟังความคิดเห็นผ่านแบบสอบถาม เช่น การรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่	แนวคิด Public Choice Theory - การเปิดรับฟังความคิดเห็นช่วยให้องค์กรรัฐเข้าใจความต้องการที่แท้จริงของประชาชน ส่งเสริมการตัดสินใจที่สะท้อนผลประโยชน์ของประชาชนได้มากขึ้น
3. การเข้าร่วมกิจกรรม (To Involve)	ประชาชนได้รับการเชิญให้เข้ามามีส่วนร่วมอย่างใกล้ชิด สามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างละเอียด และหน่วยงานรับฟังความคิดเห็นเพื่อนำไปประกอบการตัดสินใจ	การตั้งคณะกรรมการร่วมที่มีประชาชนเป็นส่วนหนึ่งในการพิจารณาโครงการสาธารณะที่มีผลกระทบต่อท้องถิ่น เช่น โครงการพัฒนาสวนสาธารณะ	แนวคิด Social Capital Theory - การส่งเสริมการมีส่วนร่วมช่วยสร้างความเชื่อมั่นและสร้างทุนทางสังคมระหว่างประชาชนและหน่วยงานรัฐ ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาและการปฏิบัติงานของหน่วยงานในอนาคต
4. การร่วมมือ (To Collaborate)	องค์กรและประชาชนทำงานร่วมกันอย่างใกล้ชิด โดยที่ประชาชนมีบทบาทในการกำหนดวิธีการหรือแนวทางร่วมกัน การตัดสินใจมาจากความร่วมมือของทั้งสองฝ่าย	การจัดตั้งกลุ่มทำงานร่วมกันกับประชาชนและเจ้าหน้าที่รัฐ เช่น การฟื้นฟูแหล่งน้ำในชุมชนหรือการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชุมชน	แนวคิด Governance Theory - มุ่งเน้นการทำงานร่วมกันผ่านการสร้างเครือข่ายระหว่างหน่วยงานรัฐ ภาคประชาชน และภาคเอกชน ความยั่งยืน
5. มอบอำนาจการตัดสินใจ หรือการให้อำนาจแก่ประชาชน (To Empower)	ประชาชนมีอำนาจในการตัดสินใจในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับพวกเขาเอง โดยหน่วยงานอาจเป็นผู้สนับสนุนด้านข้อมูลหรือทรัพยากร	การลงประชามติ เช่น ประชามติเรื่องการใช้ทรัพยากรในพื้นที่ หรือการกำหนดนโยบายการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ	แนวคิด Empowerment Theory - แนวคิดที่เน้นการเสริมสร้างศักยภาพและความสามารถให้กับประชาชนเพื่อทำให้ประชาชนมีความพร้อมในการตัดสินใจและจัดการปัญหาที่เกี่ยวข้องกับชุมชนตนเอง

ตาราง 2.1 ระดับการมีส่วนร่วม 5 ระดับ (Public Participation Spectrum)

ในตารางนี้ได้นำเสนอในแต่ละช่วงพร้อมแนวคิดและทฤษฎีในด้านรัฐประศาสนศาสตร์ เกี่ยวข้อง แต่ละระดับจะมีลักษณะการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมแตกต่างกัน ตั้งแต่การให้ข้อมูล ไปจนถึงการให้อำนาจในการตัดสินใจ

สมโภชน์ บุญเรือง (2559) - การพัฒนาท้องถิ่นและการบริหารจัดการโดยใช้ชุมชนเป็นฐานสมโภชน์ บุญเรือง ได้พัฒนาแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาชุมชนและการจัดการที่เน้นการมีส่วนร่วม โดยใช้ชุมชนเป็นฐานของการพัฒนา (Community-Based Development) แนวคิดสำคัญของสมโภชน์ มีดังนี้

1. การสร้างความแข็งแกร่งในชุมชน – มุ่งเน้นชุมชนที่มีการจัดการทรัพยากรของตนเองและแก้ไขปัญหาอย่างยั่งยืน
2. การช่วยเหลือกันทุกภาคส่วนในชุมชน – ส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนในชุมชน เช่น ผู้นำท้องถิ่น ประชาชน และองค์กรต่าง ๆ เข้ามาช่วยเหลือกันในกระบวนการพัฒนา
3. พัฒนาศักยภาพและทักษะของชุมชน – การสร้างและพัฒนาความรู้ ทักษะ และศักยภาพของประชาชนในชุมชน เพื่อให้สามารถพึ่งพาตนเองได้
4. การพัฒนาที่ยั่งยืน – เน้นการใช้สิ่งที่มีอย่างมีประสิทธิภาพและรับผิดชอบต่อให้เกิดการพัฒนาที่สอดคล้องกับธรรมชาติและวัฒนธรรมของชุมชน

สมโภชน์ บุญเรือง เชื่อว่าการพัฒนาชุมชนที่แท้จริงต้องเริ่มจากชุมชนเอง ประชาชนในชุมชนต้องมีบทบาทสำคัญ เพื่อให้เกิดความยั่งยืนและประโยชน์แก่คนในท้องถิ่นอย่างแท้จริง

เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ (2544: 176) ได้สรุปคำอธิบายลักษณะการช่วยเหลือของ Davis และ Newstrom คือ กิจกรรมของมนุษยศาสตร์การช่วยเหลือ คนๆ เดียวไม่สามารถจะทำกิจกรรมทุกอย่างได้ด้วยตนเอง ทั้งนี้เพราะมีข้อจำกัดทางด้านชีววิทยา และทางด้านเศรษฐกิจ การช่วยเหลือจึงเป็นกิจกรรมของกลุ่มโดยเป็นตัวกระตุ้นให้ทำงานสำเร็จตามเป้าหมาย ลักษณะการมีส่วนร่วม (Participation) จึงเกี่ยวข้องกับ

- 1) การเข้าไปเกี่ยวข้องด้วย (Involvement)
- 2) การช่วยเหลือและทำประโยชน์ (Contribution)
- 3) การรับผิดชอบ (Responsibility)

เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ (2560 : 187) ได้ศึกษาวิเคราะห์พระราชบัญญัติและระเบียบของสถาบันการศึกษาต่างๆ ในส่วนที่ให้เอกชนมีส่วนร่วมในการบริหารการศึกษาที่ภาครัฐจัดดำเนินการ ปรากฏว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารการศึกษาจะมีอยู่ในลักษณะเดียวคือ ในรูปของ “คณะกรรมการ” การเข้าร่วมในคณะกรรมการก็จะอยู่ในลักษณะของ “ผู้ทรงคุณวุฒิ” ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิ มีความหมายรวมถึงข้าราชการในหน่วยงานอื่น ข้าราชการที่เกษียณแล้วหรือประชาชนทั่วไป

ไพโรจน์ สุขสัมฤทธิ์ (2561: 25) การช่วยเหลือของผู้คน โดยอ้างอิง ความหมายที่องค์การสหประชาชาติให้ไว้ว่า ลักษณะการมีส่วนร่วมจะต้องครอบคลุมถึงการที่ประชาชนมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากโครงการพัฒนา การที่ประชาชนมีส่วนร่วม ช่วยเหลือในการปฏิบัติตามโครงการพัฒนา และการที่ประชาชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจทุกขั้นตอนในกระบวนการพัฒนา และอธิบายระดับการมีส่วนร่วมไว้ 7 ระดับ คือ

- 1) ถูกบังคับ ไม่มีส่วนร่วมเลย
- 2) ถูกล่อ มีส่วนร่วมน้อย
- 3) ถูกชักชวน มีส่วนร่วมน้อย
- 4) ถูกสัมภาษณ์ความต้องการ มีส่วนร่วมปานกลาง
- 5) มีโอกาสเสนอความเห็น มีส่วนร่วมปานกลาง
- 6) มีโอกาสเสนอโครงการ มีส่วนร่วมระดับสูง
- 7) มีโอกาสตัดสินใจด้วยตนเอง มีส่วนร่วมในระดับอุดมคติ

วิฑูรย์ ภูษ (2548,13) คือการช่วยเหลือทางการเมืองไว้อย่างกว้าง ๆ และครอบคลุมว่าหมายถึง กิจกรรมทั้งหลายของผู้คนแต่ละคนที่ต้องการมีอิทธิพลผลักดันให้เกิดผลงานทางการเมืองตามต้องการเท่านั้นแต่ยังรวมถึงการสนับสนุนในเชิงพิธีการด้วยผู้ที่ยอมรับรัฐบาลที่แสดงออกโดยการปรับพฤติกรรมตนเองตามคำสั่งหรือข้อเรียกร้องของรัฐบาล แต่ผู้ที่ไม่เห็นด้วยก็พยายามก่ออิทธิพลผลักดันหรือแก้ไขใหม่ การมีส่วนร่วมในทางการเมืองจึงมีทั้งที่เป็นการต่อต้าน เช่น เดินขบวนประท้วง การก่อจลาจลและทั้งที่เป็นการสนับสนุน เช่น การให้ความร่วมมือทางการเมืองในการเสียดาย เกณฑ์ ทหาร เป็นต้น

2) ขั้นตอนการส่งเสริมการมีส่วนร่วม

การมีส่วนร่วมในขั้นประเมินผลการพัฒนาเป็นการประเมินว่าการที่ประชาชนเข้าร่วมพัฒนาได้ดำเนินกาวัดอุปประสงค์เพียงใดการประเมินอาจประเมินแบบย่อย (Formative Evaluation) เป็นการประเมินผลความก้าวหน้าเป็นระยะๆหรืออาจประเมินผลรวม (Summative Evaluation) ซึ่งเป็นการประเมินผลสิ่งสำคัญเมื่อการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจของประชาชนดำเนินไปก็ต้องมาทำความเข้าใจในเทคนิควิธีการมีส่วนร่วมของประชาชน ซึ่งจำเป็นอย่างมากที่จะนำมาเป็นข้อมูลในการศึกษาในครั้งนี้การนำเทคนิคการมีส่วนร่วมของประชาชนมาใช้เพื่อให้การมีส่วนร่วมของประชาชนประสบผลสำเร็จนั้น จำเป็นต้องศึกษาเทคนิคสำคัญ ๆ ดังนี้

1) เทคนิคการมีส่วนร่วมในการให้ข้อมูลแก่ ประชาชน เป็นกลุ่มเทคนิคที่เป็น การสื่อสารทางเดียวเพื่อให้ประชาชนรับทราบข้อมูล อันได้แก่ จัดทำเอกสารข้อเท็จจริง จดหมาย ข่าว รายงานการศึกษา การจัดทำสื่อ วิดีทัศน์ การจัดตั้งศูนย์ข้อมูลวิทยุ การแถลงข่าว การสัมมนา วิชาการให้กับสื่อมวลชน รวมทั้งการจัดทัศนศึกษา เทคนิคการนำเสนอและ ชี้แจงข้อมูลในการ ประชุมของทางการ

2) กลุ่มเทคนิคการมีส่วนร่วมที่เน้นการรับฟังความคิดเห็น ซึ่งประกอบไปด้วย การสัมภาษณ์รายบุคคล การสนทนากลุ่มย่อยการแสดงความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์ การสำรวจความคิดเห็น สายด่วนสายตรง และประชาพิจารณ์

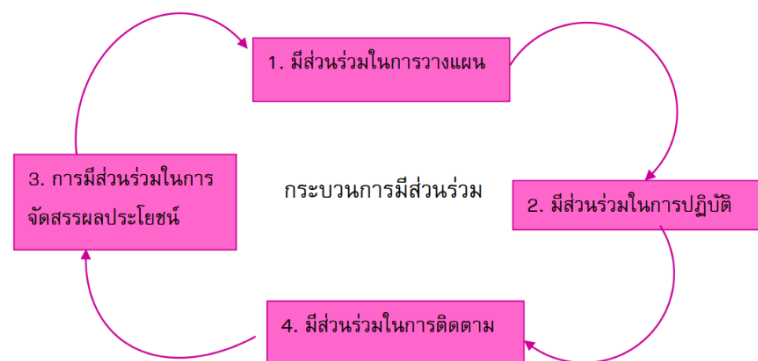
3) เทคนิคการมีส่วนร่วมแบบปรึกษาหารือ ซึ่งเป็นแบบสื่อสารสองทางมีการ แลกเปลี่ยนข้อมูลและความคิดเห็นในเนื้อหาของเทคนิคอย่างชัดเจน ซึ่งเป็นเทคนิคที่ประชาชน ได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจค่อนข้างสูง ประกอบไปด้วย เวทีสาธารณะ การพบปะแบบไม่เป็น ทางการ การจัดกิจกรรมการมีส่วนร่วมของประชาชนแก่ชุมชน การประชุมเชิงปฏิบัติการ

เทคนิคการมีส่วนร่วมของประชาชนสำหรับการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น ซึ่งจะนำไปประกอบการศึกษาต่อไปอย่างไรก็ตาม เทคนิคที่ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมใน การตัดสินใจค่อนข้างสูง ซึ่งสามารถนำมาใช้ได้ผลดีในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะ องค์กรบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งจะคัดเฉพาะเทคนิคสำคัญ ๆ ดังต่อไปนี้ 1.การจัดเวทีสาธารณะ 2.การพบปะแบบไม่เป็นทางการ 3.การจัดกิจกรรมการมีส่วนร่วมของประชาชนแก่ชุมชน 4.การ ประชุมเชิงปฏิบัติการ หรือแม้แต่การเป็นคณะที่ปรึกษา ซึ่งสามารถจำแนกและอธิบายรายละเอียด ได้ดังนี้

1) การจัดเวทีสาธารณะ เป็นการประชุมกึ่งทางการหรือทางการ โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนร่วมแสดงความคิดเห็นแลกเปลี่ยนข้อมูล ตลอดจนการตัดสินใจร่วมกันสำหรับนโยบายหรือกิจกรรมใดๆซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อโดยรวม การกำหนดวัน ระยะเวลาการประชุม ควรสอดคล้องกับประชาชนที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย และการประชุมสามารถจัดในบริเวณชุมชน รูปแบบการประชุมจะเปิดโอกาสให้มีการสนทนาโต้ตอบ ปัญหา ข้อเสนอแนะ และทำความเข้าใจในประเด็นที่กล่าวถึงในขณะนั้น ซึ่งบรรยากาศที่ประชุมต้องเป็นกันเอง สำหรับเทคนิคอื่นที่ใช้เทคนิคอื่นแทนกันได้/คล้ายคลึงกัน นักวิชาการท่านหนึ่งได้อธิบายไว้ว่าการประกาศการมีเวทีสาธารณะผ่านสื่อ เช่น หอกระจายข่าวจดหมายเชิญ การใช้แบบสัมภาษณ์ เพื่อรวบรวมความคิดเห็น การจัดทำสรุปประเด็นความคิดเห็นและการพบปะแบบไม่เป็นทางการอันเป็นกิจกรรมต่อเนื่องเพื่อให้ประชาชนได้ซักถามในประเด็นที่ตนสงสัย หรือสนใจ อาจพบปะโดยใช้กลุ่มเล็ก (small group discussion) ที่จะช่วยให้ผลการประชุมละเอียดมากขึ้นในความต้องการของประชาชน (พิสิฐ สุกรีพงษ์, 2549:146) ข้อดีต้องมีการจัดประชุมหลายๆครั้งต่อเนื่องกันและจัดหมุนเวียนกันไปในแต่ละท้องถิ่น ซึ่งอาจเกิดความยุ่งยากแต่มีข้อดีในเรื่องของการที่ประชาชนสามารถเปลี่ยนมุมมองความคิด ทศนคติที่ดีต่อผู้นำท้องถิ่นและข้าราชการที่รับผิดชอบ และประชาชนก็จะเข้ามามีส่วนร่วมด้วยความเต็มใจ

2) การพบปะแบบไม่เป็นทางการ เป็นการสื่อสารสองทาง โดยอนุญาตให้ประชาชนเข้าไปพบปะพูดคุยเสนอความเห็นได้โดยตรงกับผู้นำ หรือเจ้าหน้าที่ ซึ่งเป็นการพูดคุยแบบตัวต่อตัว อันจะช่วยสร้างความไว้วางใจ สร้างสายสัมพันธ์และมิตรจิตระหว่างประชาชนและเจ้าหน้าที่ โครงการในสถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการ ซึ่งมีเทคนิคการจัดนิทรรศการ (Exhibits) เอกสารข้อเท็จจริง (Fact sheets) การจัดตั้งศูนย์ข้อมูลข่าวสาร (Information Center) การฉายวิดีโอทัศน์

4) กระบวนการมีส่วนร่วม

ภาพที่ 2.3 กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน

ขั้นที่ 1 มีส่วนร่วมในการวางแผน

ประกอบด้วยการรับรู้ เข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับการวางแผนและร่วมวางแผนกิจกรรม

ขั้นที่ 2 มีส่วนร่วมในการปฏิบัติดำเนินการ

ประกอบด้วยการเกี่ยวข้องกับการดำเนินการในกิจกรรมต่างๆ และการตัดสินใจ

ขั้นที่ 3 มีส่วนร่วมในการจัดสรรผลประโยชน์

เป็นการมีส่วนร่วมในการจัดสรรประโยชน์ หรือผลของกิจกรรมผลของการตัดสินใจที่เกิดขึ้น

ขั้นที่ 4 มีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล

เป็นการประเมินผลว่างาน หรือภารกิจที่ดำเนินการนั้นบรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายหรือไม่ มีปัญหาอะไรบ้างที่ต้องนำมาปรับปรุงแก้ไข

ดังนั้นการมีส่วนร่วม จึงหมายถึง การเปิดโอกาส เปิดสิทธิให้ประชาชนในพื้นที่สามารถกำหนด กระบวนการนโยบายสาธารณะและ การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร การแสดงความคิดเห็นหรือข้อเสนอ การเข้ามามีส่วนในการตัดสินใจ จัดทำแผนการดำเนิน โครงการ ติดตาม ประเมินผลของโครงการ จะทำให้เกิดการสร้างฉันทามติ ใช้งบลงทุนน้อย คุณภาพของการตัดสินใจดีขึ้น และสามารถช่วยเหลือเกี่ยวกับการเผชิญหน้ากับสิ่งที่เลวร้าย และหาแนวทางการแก้ไขปัญหาได้อย่างรวดเร็ว

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่น

1) ความหมายของการพัฒนา

การพัฒนาชุมชนหมายถึงการทำงานร่วมกับประชาชน ไม่ใช่การดำเนินงานเพื่อประชาชน ดังนั้น กิจกรรมใดก็ตามที่เกิดขึ้นในชุมชนควรเป็นผลจากการริเริ่มของประชาชนเอง โดยประชาชนจะต้องมีบทบาทเป็นเจ้าของและผู้ขับเคลื่อนหลัก ส่วนผู้ปฏิบัติงานด้านการพัฒนาเป็นเพียงผู้สนับสนุนและกระตุ้นให้เกิดแนวคิดใหม่ ๆ ในการแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการของชุมชน นอกจากนี้ ผู้ที่ทำงานด้านการพัฒนาควรมีความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับบริบทของชุมชนได้

ทงศักดิ์ คุ่มไข่น้ำ (2561) กล่าวถึงผลกระทบของ พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ พ.ศ. 2542 ซึ่งทำให้หน่วยงานของรัฐต้องปรับตัวเพื่อให้สอดคล้องกับ

แนวทางการกระจายอำนาจ ขณะเดียวกัน ประชาชนในชุมชนก็มีความตื่นตัวและต้องการมีส่วนร่วมในการพัฒนามากขึ้น การกระจายอำนาจสู่ระดับท้องถิ่นจึงทำให้กระบวนการพัฒนาอยู่ในมือของประชาชน โดยเจ้าหน้าที่ภาครัฐมีบทบาทสนับสนุนและให้คำปรึกษาทางวิชาการ เพื่อช่วยให้ประชาชนเข้าใจหลักการวิเคราะห์ปัญหาของชุมชน และตระหนักว่าปัญหาที่เกิดขึ้นเป็นความรับผิดชอบร่วมกัน ไม่ใช่ของใครคนหนึ่งเพียงลำพัง

มานิตย์ ใจแก้ว (2560) กล่าวถึง แนวคิดการพัฒนาชุมชนแบบพึ่งพาตนเอง ซึ่งเป็นแนวคิดที่ได้รับอิทธิพลจากแนวทางการพัฒนาทางตะวันตก และถูกใช้เพื่ออธิบายปรากฏการณ์ทางสังคมในประเทศเหล่านั้น แนวคิดนี้เกิดขึ้นจากการตระหนักถึงข้อจำกัดของแนวทางการพัฒนากระแสหลัก เช่น ทฤษฎีทางพุทธศาสตร์ และ ทฤษฎีเศรษฐกิจพอเพียง ที่เสนอให้การพัฒนาแบบพึ่งพาตนเองเป็นอีกทางเลือกหนึ่ง ซึ่งถูกออกแบบมาให้เหมาะสมกับบริบทของประเทศกำลังพัฒนา แนวคิดดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า การพัฒนาในบางประเทศ โดยเฉพาะในเอเชียและละตินอเมริกา ไม่ได้ก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างอย่างแท้จริง เนื่องจาก ทฤษฎีความด้อยพัฒนาและการพึ่งพิง ชี้ให้เห็นว่าประเทศกำลังพัฒนามักเผชิญกับความเสียเปรียบทั้งทางเศรษฐกิจและสังคม โดยความเจริญส่วนใหญ่กระจุกตัวอยู่ในเมืองใหญ่ ซึ่งเป็นศูนย์กลางของการบริหารและเศรษฐกิจ ทำให้ทรัพยากรตกอยู่กับกลุ่มผู้นำประเทศเพียงบางกลุ่ม ขณะที่ประชาชนในชนบทยังคงเผชิญกับปัญหาความยากจน

แม้ว่าผู้นำประเทศอาจชี้ให้เห็นถึงการเติบโตทางเศรษฐกิจผ่านการเพิ่มขึ้นของรายได้ประชาชาติ แต่การเติบโตดังกล่าวไม่ได้สะท้อนถึงการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม ซึ่งเป็นประเด็นที่ควรได้รับการพิจารณาในการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืน

ทิตยา สุวรรณชิฏ (2562) ได้กล่าวว่า การพัฒนาคือการเปลี่ยนแปลงที่ต้องการและได้กำหนดทิศทางและมุ่งที่จะควบคุมอัตราการเปลี่ยนแปลงด้วยสถานะการพัฒนาเป็นสถานะสมาชิกของสังคมได้ใช้ความรู้ความสามารถของตนได้เต็มที่ โดยไม่มีสถานะครอบงำ เช่น ความบีบคั้นทางการเมือง ความบีบคั้นทางเศรษฐกิจ หรือความไม่สมบูรณ์ในอนามัย ทุกคนสามารถที่จะนำเอาศักยภาพของตนออกมาใช้ให้เป็นประโยชน์อย่างเต็มที่

วันดี พินิจวรสิน (2565) ได้กล่าวว่า การพัฒนาเป็นการเปลี่ยนแปลงทีละเล็กละน้อย โดยผ่านระดับขั้นตอนต่าง ๆ ไปสู่ระดับที่สามารถขยายตัวขึ้นเติบโตขึ้นในการปรับปรุงให้ดีขึ้น และเหมาะสมกว่าเดิมหรืออาจก้าวหน้าไปถึงขั้นที่ อุดมสมบูรณ์เป็นที่น่าพอใจ

สัญญา สัญญาวิวัฒน์ (2561) ได้กล่าวว่า การพัฒนาท้องถิ่นหรือชุมชน ว่าเป็นกระบวนการที่มุ่งส่งเสริมความเป็นอยู่ของประชาชนให้ดีขึ้น โดยอาศัยความร่วมมืออย่างจริงจังของประชาชนและเกิดจากความคิดริเริ่มของประชาชน แต่ถ้าประชาชนไม่เกิดความคิดริเริ่มก็ใช้เทคนิคกระตุ้นให้เกิดความคิดริเริ่มขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้ได้รับการตอบสนองจากประชาชนด้วยความกระตือรือร้นอย่างแท้จริง

สรุปได้ว่า การพัฒนาท้องถิ่น คือ การพัฒนาความรู้และความสามารถของประชาชน เพื่อที่จะทำให้เกิดความเชื่อมั่นในการช่วยตนเอง เพื่อนบ้าน ชุมชน ท้องถิ่น ให้มีมาตรฐานความเป็นอยู่ดีขึ้น โดยการร่วมมือกันระหว่างประชาชนกับรัฐบาล เป็นวิธีการที่นำเอาบริการของรัฐบาลผนวกเข้ากับความต้องการของประชาชน เพื่อจะยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดียิ่งขึ้น

2) แนวความคิดของการพัฒนาท้องถิ่น

การพัฒนาชุมชนมีแนวความคิดที่สำคัญดังต่อไปนี้

1. คนเป็นทรัพยากรที่สำคัญมากที่สุดของชุมชน การพัฒนาชุมชนต้องให้คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา คือ พัฒนาค้นให้มีขีดความสามารถในการพัฒนาตนเองและชุมชนจนมีมาตรฐานในการดำรงชีพอย่างมีคุณภาพ มีความพร้อมที่จะพัฒนาชุมชนของตนเองในระดับหนึ่ง
2. การมีส่วนร่วมของประชาชน การพัฒนาชุมชนเป็นการเปิดโอกาสให้คนในชุมชนได้เข้ามามีส่วนร่วมคิด ร่วมทำ และร่วมรับผิดชอบในทุกขั้นตอน และร่วมรับผลประโยชน์ที่เกิดขึ้น
3. การช่วยเหลือตัวเองของชุมชน การพัฒนาชุมชนเป็นการเสริมสร้างขีดความสามารถของพัฒนาชุมชนให้สามารถที่จะพัฒนาชุมชนได้ด้วยตนเอง การขอความช่วยเหลือจากภายนอกชุมชน ต้องเป็นสิ่งที่เกินขีดความสามารถของชุมชนเท่านั้น
4. การใช้ทรัพยากร ในชุมชน นอกจากการพัฒนาด้วยการช่วยตนเองของคนในชุมชนแล้ว ต้องใช้ทรัพยากรต่าง ๆ เช่น คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ และทรัพยากรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาที่มีอยู่ในชุมชน ไม่หวังพึ่งพาจากภายนอกชุมชน
5. การริเริ่มของประชาชนในชุมชน การพัฒนาชุมชนต้องเกิดจากความต้องการที่แท้จริงของประชาชนในชุมชน โดยประชาชนเป็นผู้ริเริ่มในการจัดทำโครงการ ไม่ใช่ถูกกำหนดโดยบุคคลหรือหน่วยงานนอกชุมชน การดำเนินงานพัฒนาในขั้นตอนต่าง ๆ ต้องให้ประชาชนในชุมชนเป็นผู้รับผิดชอบหน่วยงานอื่น ๆ ควรเป็นหน่วยที่สนับสนุนส่งเสริมเท่านั้น

6. จิตความสามารถของชุมชนและรัฐบาล การจะดำเนินงานพัฒนาชุมชนในชุมชนใดจึงต้องคำนึงถึงจิตความสามารถของชุมชนและรัฐบาล กล่าวคือ ชุมชนที่มีความพร้อมมากก็พึงจิตความสามารถของตนเองมาก ชุมชนที่มีความพร้อมน้อย รัฐก็เข้าไปให้ความสนับสนุนมากขึ้น จิตความสามารถของชุมชนและรัฐนี้จะต้องเป็นสัดส่วนและสอดคล้องซึ่งกันและกัน

7. การร่วมมือกันระหว่างรัฐกับประชาชน การพัฒนาชุมชนจะเกิดความสำเร็จได้ต้องเกิดจากการร่วมมือกันระหว่างรัฐบาลและประชาชน ไม่ปล่อยให้ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งรับผิดชอบเพียงฝ่ายเดียว

8. การพัฒนาแบบเบ็ดเสร็จ การพัฒนาชุมชนต้องดำเนินการ ไปพร้อมๆ กันหลายๆ ด้านจะมุ่งเพียงด้านใดด้านหนึ่งไม่ได้ เพราะกิจกรรมในการพัฒนาชุมชนมีหลายกิจกรรม การดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ต้องสอดคล้องและเป็นแนวทางเดียวกัน

9. ความสมดุลในการพัฒนา การพัฒนาชุมชนต้องคำนึงถึงความสมดุลในการพัฒนาด้วยเช่น ความสมดุลระหว่างการพัฒนากับสิ่งแวดล้อม ความสมดุลระหว่างสิ่งที่เป็นรูปธรรมกับนามธรรม ความสมดุลระหว่างเพศและวัย เป็นต้น

10. การศึกษาภาคชีวิต การพัฒนาชุมชน เป็นการให้การศึกษากับประชาชนทุกเพศทุกวัยอย่างต่อเนื่องไปตลอดชีวิต จึงมีลักษณะที่เป็นกระบวนการ เป็นวิธีการ เป็นโครงการ และเป็นขบวนการทางสังคม

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1) ความหมายของแนวคิดการปกครอง

นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของการปกครองไว้ในลักษณะที่คล้ายคลึงกัน โดยมีความแตกต่างกันเพียงรายละเอียดและสำนวนที่ใช้ ซึ่งสามารถพิจารณาได้ดังนี้

วิลเลียม ร็อบสัน (Robson, 1953: 574) นิยามว่า การปกครองท้องถิ่น หมายถึง หน่วยการปกครองที่รัฐจัดตั้งขึ้นและให้อำนาจปกครองตนเอง (Autonomy) โดยมีสิทธิทางกฎหมาย (Legal Rights) และองค์กรที่จำเป็น (Necessary Organization) เพื่อดำเนินการกิจตามวัตถุประสงค์ของการปกครองท้องถิ่น

ประธาน คณะทศศึกษาการ (2524: 15) ให้คำนิยามว่า การปกครองท้องถิ่นเป็นผลมาจากการกระจายอำนาจของรัฐ ทำให้เกิดองค์กรปกครองท้องถิ่นซึ่งบริหารโดยประชาชนในพื้นที่องค์กรดังกล่าวแม้จะถูกจัดตั้งและอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐบาล แต่ก็มีอำนาจกำหนดนโยบายและควบคุมการดำเนินงานตามแนวทางของตนเอง

จรัส สุวรรณมาลา (2549) กล่าวว่า การปกครองส่วนท้องถิ่น (Local government) เป็นรูปการปกครองที่เกิดจากระบบการกระจายอำนาจปกครอง (Decentralization) จากส่วนกลางไปยังท้องถิ่นเพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีโอกาสเรียนรู้และดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ในการปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยตนเอง เพื่อสนองความต้องการและแก้ปัญหาด้วยตนเอง

2) โครงสร้างการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาอย่างต่อเนื่องโดยอ้างอิงตาม พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2534 มาตรา 70 เดิมกำหนดให้มี 4 รูปแบบ ได้แก่

1. องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.)
2. เทศบาล
3. สุขาภิบาล
4. การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น เช่น กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา (วงศ์ ฉายะบุตร, 2539)

ต่อมา พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ได้เพิ่มองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) เป็นอีกหนึ่งรูปแบบการปกครองท้องถิ่น และในปี พ.ศ. 2542 ได้มีการปรับเปลี่ยนสถานะของสุขาภิบาลให้เป็นเทศบาล ดังนั้น ในปัจจุบันการปกครองส่วนท้องถิ่นของไทยจึงมี 4 รูปแบบหลัก ได้แก่

1. องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.)
2. เทศบาล
3. การปกครองรูปแบบพิเศษ ได้แก่ กรุงเทพมหานครและเมืองพัทยา
4. องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.)

โครงสร้างอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(1) องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) องค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นหน่วยปกครองส่วนท้องถิ่นที่จัดตั้งขึ้นในระดับจังหวัด ตาม พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 (แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ 3 พ.ศ. 2546) มีฐานะเป็นนิติบุคคลและมีอำนาจดำเนินกิจการที่อยู่นอกเหนือจากอำนาจของราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

โครงสร้างองค์การบริหารส่วนจังหวัดประกอบด้วย

1. สภาพองค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งมาจากการเลือกตั้ง
2. นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด และ รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน

อำนาจหน้าที่

1. จัดทำและส่งเสริมกิจการต่าง ๆ ในระดับจังหวัด
2. กำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นภายในจังหวัด
3. ให้ความร่วมมือหรือดำเนินกิจกรรมร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น
4. ดำเนินโครงการที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชนในพื้นที่
5. มีอำนาจหน้าที่ด้านการศึกษา ตาม พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 มาตรา 45 (8) และ พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ พ.ศ. 2542 มาตรา 17 (6) ซึ่งกำหนดให้ อบจ. มีบทบาทสำคัญในการจัดการศึกษาและสนับสนุนการศึกษาของหน่วยงานในพื้นที่

(2) เทศบาล เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 และแก้ไขเพิ่มเติมจนถึง ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2546 โดยมาตรา 9 ถึงมาตรา 11 กำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณาจัดตั้งเทศบาลไว้ 3 ประเภท ดังนี้

เทศบาลตำบล ได้แก่ ท้องถิ่นที่มีประกาศกระทรวงมหาดไทย ในพระราชกฤษฎีกายกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบล โดยที่กฎหมายไม่ได้กำหนดไว้อย่างชัดเจนว่าการเป็นเทศบาลตำบลจะต้องมีเงื่อนไขอย่างไร แต่ในทางปฏิบัติกระทรวงมหาดไทยให้ตั้งหลักเกณฑ์การเป็นเทศบาลตำบลว่าพื้นที่ที่จะจัดตั้งเป็นเทศบาลตำบลจะต้องมีรายได้ไม่ต่ำกว่า 12 ล้านบาท (ไม่รวมเงินอุดหนุน)

มีประชากรตั้งแต่ 7,000 คนขึ้นไป และอยู่กันหนาแน่นไม่ต่ำกว่า 1,500 คน ต่อตารางกิโลเมตร เทศบาลตำบลอาจสามารถ มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2496 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 14) พ.ศ.2562 ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ ของเทศบาลตำบลไว้ เป็น 2 ส่วน ประกอบด้วย มาตรา 50 และมาตรา 51 และ อำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 หมวด 2 การกำหนดอำนาจและหน้าที่ในการ กระจายอำนาจแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542

เทศบาลเมือง ได้แก่ ท้องถิ่นอันเป็นที่ตั้งศาลากลางจังหวัด หรือท้องถิ่นชุมนุมชนที่มี ประชากรตั้งแต่ 10,000 คนขึ้นไป และมีรายได้พอควรแก่การที่จะปฏิบัติหน้าที่ซึ่งกำหนดไว้ใน พระราชบัญญัติเทศบาล

เทศบาลนคร ได้แก่ ท้องถิ่นชุมนุมชนที่มีประชากรตั้งแต่ 50,000 คนขึ้นไป และมีรายได้ พอควรแก่การที่จะปฏิบัติหน้าที่ซึ่งกำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยเทศบาล โครงสร้างของเทศบาลแบ่ง ออกเป็น 2 ฝ่าย คือ สภาเทศบาลและคณะเทศมนตรี โดยสภาเทศบาลมีหน้าที่พิจารณาร่างข้อบัญญัติ เทศบาล และกำกับดูแลการบริหารเทศบาลของคณะเทศมนตรีมีหน้าที่ควบคุมและรับผิดชอบการ บริหารกิจการของเทศบาลตามที่กฎหมายกำหนด ได้มีนายกเทศมนตรีเป็นหัวหน้า ทั้งนี้ ในแต่ละ เทศบาลจะมีการแบ่งส่วนราชการแตกต่างกันตามความเหมาะสม

(3) การปกครองรูปแบบพิเศษ การปกครองรูปแบบพิเศษมี 2 รูปแบบ ได้แก่ กรุงเทพมหานครและเมืองพัทยา ดังนี้

กรุงเทพมหานคร จัดตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2515 ตามประกาศคณะปฏิวัติฉบับ 335 ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2515 เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ และต่อมาได้ตราพระราชบัญญัติ ระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528 กำหนดให้กรุงเทพมหานครมีฐานะเป็นนิติ บุคคลและเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่นนครหลวง และให้แบ่งพื้นที่การบริหารเป็นเขตและแขวง มี โครงสร้าง ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร 1 คน รองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร 4 คน สภากรุงเทพมหานครและสภาเขต

เมืองพัทยา เมืองพัทยาเป็นหน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษที่จัดตั้งโดย พระราชบัญญัติระเบียบบริหารเมืองพัทยา พ.ศ. 2521 การจัดโครงสร้างภายในของเมืองพัทยาทตาม

พระราชบัญญัติฉบับนี้ แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ สภาเมืองพัทยาและปลัดเมืองพัทยาสภาเมืองพัทยาคือฝ่ายนิติบัญญัติมีสมาชิก 2 ประเภท ประเภทแรกเป็นสมาชิกที่มาจากการเลือกตั้งของประชาชนจำนวน 9 คน ส่วนประเภทที่สองเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มาจากการแต่งตั้งโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จำนวน 8 คน สภาเมืองพัทยาทำหน้าที่วางนโยบายและอนุมัติแผนการบริหารเมือง พิจารณาและอนุมัติร่างข้อบัญญัติเมืองต่าง ๆ แต่งตั้งบุคคลเป็นกรรมการสามัญและวิสามัญ รวมทั้งควบคุมการทำงานของปลัดเมืองพัทยา ส่วนปลัดเมืองพัทยาคือฝ่ายบริหาร โดยการว่าจ้างของสภาเมืองพัทยา มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารกิจการเมืองพัทยาให้เป็นไปตามนโยบายของสภาเมืองพัทยา ร่างแผน/ข้อบัญญัติงบประมาณและ ข้อบัญญัติอื่น รวบรวมปัญหาในการบริหารราชการเมืองพัทยาพร้อมข้อเสนอแนะ และรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีเพื่อเสนอสภาเมืองพัทยา ฯลฯ ในปี พ.ศ. 2542 ได้มีการตราพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยาฉบับใหม่โดยมีโครงสร้างแบ่งเป็น 2 ฝ่าย คือ สภาเมืองพัทยา และปลัดเมืองพัทยา เมืองพัทยามีอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาตามพระราชบัญญัติบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. 2542 มาตรา 62 (14) ซึ่งกำหนดว่าเมืองพัทยามีอำนาจหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายระบุให้เป็นหน้าที่ของเทศบาล ดังนั้น เมืองพัทยายังมีหน้าที่ให้ราษฎร ได้รับการศึกษาเช่นเดียวกับเทศบาล คือ มาตรา 50 (6) และมาตรา 54 (8) ตามพระราชบัญญัติเทศบาลและตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ซึ่งกำหนดไว้ในมาตรา 16 (9) ให้เมืองพัทยา มีหน้าที่ให้ราษฎรมีการศึกษาเช่นเดียวกับเทศบาลและมีการบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนในการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรส่วนท้องถิ่น

(4) องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) เป็นหน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีขนาดเล็กที่สุด และมีความใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด เป้าหมายหลักของการจัดตั้ง อบต. คือ การกระจายอำนาจสู่ประชาชน เพื่อให้สามารถบริหารและพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ อบต. ยังสามารถพัฒนาไปสู่การปกครองรูปแบบเทศบาลในอนาคต

อบต. มีฐานะเป็น นิติบุคคล ตามที่กำหนดไว้ใน พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 (แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ 5 พ.ศ. 2546) ซึ่งระบุให้ อบต. รับผิดชอบการพัฒนาตำบลในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น

โครงสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบล

อบต. มีโครงสร้างหลักแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่

1) สภาพองค์การบริหารส่วนตำบล

- ทำหน้าที่ด้านนิติบัญญัติ หรือออกข้อบัญญัติท้องถิ่น
- ประกอบด้วยสมาชิกสภา อบต. ซึ่งมาจากการเลือกตั้งของประชาชน

2) คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล

- ทำหน้าที่บริหารงาน อบต. และดำเนินนโยบายพัฒนาท้องถิ่น
- มีนายก อบต. เป็นผู้บริหารสูงสุด ซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน

องค์การบริหารส่วนตำบลจึงเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาท้องถิ่น โดยอาศัยการมีส่วนร่วมของประชาชนเพื่อให้เกิดการพัฒนาที่เหมาะสมและยั่งยืน

3) ข้อมูลทั่วไปขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง อำเภอเมืองอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง

1. สภาพทางภูมิศาสตร์

1.1 ที่ตั้งและอาณาเขต จังหวัดอ่างทองตั้งอยู่ในพื้นที่ราบลุ่มภาคกลางของประเทศไทย ห่างจากกรุงเทพมหานครตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 32 (สายเอเชีย) ระยะทางประมาณ 105 กิโลเมตร และเส้นทางตามลำแม่น้ำเจ้าพระยาถึงตลาด ท่าเดียน ระยะทางประมาณ 120 กิโลเมตร มีรูปร่างลักษณะคล้ายรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส มีส่วนกว้างตามแนว ทิศตะวันออกถึงทิศตะวันตก และส่วนยาวตามแนวทิศเหนือถึงทิศใต้ใกล้เคียงกันประมาณ 40 กิโลเมตร พื้นที่ ทั้งหมด 968.372 ตารางกิโลเมตร หรือ 605,232.5 ไร่ โดยมีอาณาเขต ดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับ อำเภอกำแพงแสน ราชบุรี อำเภอพรหมบุรีและอำเภอท่าช้าง จังหวัดสิงห์บุรี

ทิศใต้ ติดต่อกับ อำเภอผักไห่ และอำเภอ บางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ทิศตะวันออก ติดต่อกับ อำเภอบางปะหัน อำเภอมหาสารคาม และอำเภอบ้านแพรก จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ทิศตะวันตก ติดต่อกับ อำเภอเมืองสุพรรณบุรี อำเภอศรีประจันต์ อำเภอสามชูก และ อำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี

ภาพที่ 2.4 แผนที่อาณาเขตจังหวัดอ่างทอง

1.2 ลักษณะภูมิประเทศ จังหวัดอ่างทองมีลักษณะภูมิประเทศโดยทั่วไปเป็นพื้นที่ราบลุ่ม ลักษณะคล้ายอ่าง ไม่มีภูเขา ไม่มีป่าไม้ ดินเป็นดินเหนียวปนทราย พื้นที่ส่วนใหญ่เหมาะแก่การทำนาข้าว ทำไร่ และทำสวน มีแม่น้ำสายสำคัญไหลผ่าน 2 สาย คือ แม่น้ำเจ้าพระยา และแม่น้ำน้อย โดยแม่น้ำเจ้าพระยาไหลผ่านจังหวัดอ่างทองจากทิศเหนือไปทิศใต้ ระยะทางยาวประมาณ 40 กิโลเมตร ไหลผ่านท้องที่อำเภอไชโย อำเภอเมืองอ่างทอง และอำเภอป่าโมก จากนั้นไหลเข้าสู่เขตท้องที่อำเภอบางปะหัน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ส่วนแม่น้ำน้อยเป็นแม่น้ำที่แยกจากแม่น้ำเจ้าพระยา ที่อำเภอเมืองชัยนาท ไหลผ่านจังหวัดชัยนาท จังหวัดสิงห์บุรีและจังหวัดอ่างทองในเขตพื้นที่อำเภอโพธิ์ทอง อำเภอวิเศษชัยชาญ ไปบรรจบกับแม่น้ำเจ้าพระยาอีกครั้งหนึ่งที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา รวมระยะทางที่ไหลผ่านจังหวัด อ่างทอง ยาวประมาณ 50 กิโลเมตร

1.3 ลักษณะภูมิอากาศ เนื่องจากจังหวัดอ่างทองตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ร้อนชื้น ดังนั้นภูมิอากาศจึงเป็นแบบฝนเมืองร้อน โดยได้รับ อิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือในช่วงเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนกุมภาพันธ์ทำให้อากาศหนาวเย็น และแห้งแล้ง และได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ในช่วงเดือนพฤษภาคม ถึงเดือนกันยายน ทำให้มีเมฆมากและมีฝนตกชุก

ฤดูกาล แบ่งออกเป็น 3 ฤดูคือ

ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือนมีนาคม – พฤษภาคม

ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่เดือนมิถุนายน – ตุลาคม

ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน – กุมภาพันธ์

2. ด้านการปกครอง

2.1 การปกครอง จังหวัดอ่างทอง แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 7 อำเภอ 73 ตำบล 513 หมู่บ้าน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 65 แห่ง ประกอบด้วย

2.1.1 องค์การบริหารส่วนจังหวัด 1 แห่ง

2.1.2 เทศบาล 21 แห่ง

2.1.3 องค์การบริหารส่วนตำบล 43 แห่ง

2.2 ประชากร จำนวนประชากรของจังหวัดอ่างทอง มีจำนวนทั้งสิ้น 282,890 คน เป็นชาย 135,727 คน หญิง 147,163 คน ประชากรอาศัยอยู่ในอำเภอวิเศษชัยชาญ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 23.58 ของจำนวนประชากร ทั้งหมดรองลงมา ได้แก่ อำเภอเมืองอ่างทอง ร้อยละ 19.98 และอำเภอโพธิ์ทอง ร้อยละ 19.09 อำเภอที่ประชากร น้อยที่สุด ได้แก่ อำเภอสามโก้คิดเป็นร้อยละ 6.83 จำนวนครัวเรือนในจังหวัดอ่างทอง รวมทั้งสิ้น 95,435 ครัวเรือน อำเภอที่มีครัวเรือนมากที่สุด คือ อำเภอวิเศษชัยชาญ รองลงมาคืออำเภอเมืองอ่างทอง อำเภอโพธิ์ทอง อำเภอแสวงหา อำเภอป่าโมก อำเภอไชโย และอำเภอสามโก้ตามลำดับ

ตารางแสดงจำนวนประชากรของจังหวัดอ่างทอง

อำเภอ	จำนวนครัวเรือน	ประชากร		
		ชาย	หญิง	รวม
อำเภอเมืองอ่างทอง	๒๑,๙๙๘	๒๖,๙๖๑	๒๙,๕๖๓	๕๖,๕๒๔
อำเภอวิเศษชัยชาญ	๒๒,๔๒๑	๓๑,๙๗๖	๓๔,๖๗๙	๖๖,๖๕๕
อำเภอโพธิ์ทอง	๑๗,๘๕๘	๒๕,๘๑๙	๒๘,๑๕๙	๕๓,๙๗๘
อำเภอป่าโมก	๙,๗๙๕	๑๓,๖๙๑	๑๔,๗๙๕	๒๘,๔๘๖
อำเภอแสวงหา	๑๐,๕๙๑	๑๗,๐๐๖	๑๗,๘๕๓	๓๔,๘๕๙
อำเภอไชโย	๗,๐๔๑	๑๑,๐๑๕	๑๑,๙๓๕	๒๒,๙๕๐
อำเภอสามโก้	๕,๙๔๑	๙,๒๐๔	๑๐,๑๒๘	๑๙,๓๓๒
รวม	๙๕,๖๔๕	๑๓๕,๖๗๒	๑๔๗,๑๑๒	๒๘๒,๗๘๔

ภาพที่ 2.5 แสดงจำนวนประชากรของจังหวัดอ่างทอง

3. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

3.1 วิสัยทัศน์ (อบจ.อ่างทอง)

“ท้องถิ่นน่าอยู่ น่าเที่ยว ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีโส แหล่งอาหารปลอดภัย ภายใต้การบริหารจัดการที่ดี”

3.2 พันธกิจหลักการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง

- ส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาด้านสาธารณสุข สังคมสงเคราะห์ คุณภาพชีวิตให้ได้
อย่างทั่วถึง

- ส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาด้านการศึกษาให้ได้อย่างทั่วถึง พัฒนาโครงสร้าง
พื้นฐานให้ได้มาตรฐาน

- พัฒนา เสริมสร้างความเข้มแข็งด้านเศรษฐกิจ การส่งเสริมอาชีพ การทำการ
เกษตรกรรม เพื่อสร้างรายได้ให้ประชาชน

- ส่งเสริม สนับสนุน อาหารปลอดภัย เกษตรปลอดภัย

- ส่งเสริม สนับสนุน ทำนุบำรุงศาสนา พื้นฟูขนบธรรมเนียม ประเพณี ศิลปะ
วัฒนธรรม โบราณสถาน จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

- พัฒนาเมืองน่าอยู่ และการท่องเที่ยว

- รมรค์ ส่งเสริม สนับสนุน สร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ
และสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เป็นสังคมที่ดีสมเป็นเมืองน่าอยู่

- ส่งเสริม และสนับสนุนการพัฒนาจังหวัดตามนโยบายของรัฐบาล ยุทธศาสตร์
กลุ่มจังหวัด และยุทธศาสตร์จังหวัดอ่างทอง

4) ข้อมูลพื้นฐานการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน องค์การบริหารส่วนจังหวัด อ่างทอง

องค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง อำเภอเมืองอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง ให้ความสำคัญ
กับการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ประเภทสาธารณูปโภค สาธารณูปการ เพราะเป็น
ปัจจัยหลักพื้นฐานที่ก่อให้เกิดความสะดวกสบายกับชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนในพื้นที่
องค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้มีมาตรฐาน เน้นตามความ
ต้องการของประชาชนในท้องถิ่น การรับฟังปัญหาความต้องการของ ประชาชนผ่านกระบวนการ
ประชาคม และการประสานงานกับเทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง และ
ภาคเอกชน โดยมีแนวทางการดำเนินการ ได้แก่ (1) ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซมถนนที่เชื่อมต่อ
ระหว่างตำบล ระหว่างอำเภอ ให้ได้มาตรฐานตามหลัก วิศวกรรมโยธา การติดตั้งเครื่องหมายจราจร
สัญญาณไฟตามความจำเป็น เพื่อประโยชน์ในการสัญจร และการขนส่งสินค้าเพื่อการอุปโภค
บริโภค และการเกษตร ให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่เป็นสำคัญ (2) การ
ติดตั้งระบบไฟฟ้าสาธารณะ และแสงสว่างถนนในเขตชุมชนหนาแน่น และจุดอันตราย เพื่อการลด
อุบัติเหตุ และเพิ่มความปลอดภัยแก่ชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน (3) การพัฒนาระบบประปา

เพื่อการอุปโภค บริโภค และแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรตามอำนาจหน้าที่ และ ภารกิจที่เป็นของ องค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง ในการขุดลอกแหล่งน้ำธรรมชาติเพื่อการเกษตร เป็นต้น

2.4 ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน

2.4.1 ด้านทัศนคติในการพัฒนาท้องถิ่น

ความหมายของทัศนคติ

ทัศนคติเป็นแนวคิดที่มีบทบาทสำคัญในด้านจิตวิทยาสังคมและการสื่อสาร อีกทั้งยังเป็น คำที่ถูกนำมาใช้กันอย่างกว้างขวาง นักวิชาการหลายท่านได้ให้คำจำกัดความเกี่ยวกับทัศนคติไว้ดังนี้

โรเจอร์ (Roger, 1978: 208–209 อ้างถึงใน สุรพงษ์ โสธนะเสถียร, 2533: 122) อธิบายว่า ทัศนคติเป็นตัวบ่งชี้ว่าบุคคลมีความคิดและความรู้สึกอย่างไรต่อบุคคลอื่น สิ่งของ สภาพแวดล้อม หรือสถานการณ์ที่พบเจอ โดยทัศนคติมีรากฐานมาจากความเชื่อ ซึ่งอาจส่งผลต่อพฤติกรรมในอนาคตได้ ดังนั้น ทัศนคติจึงเป็นเพียงความโน้มเอียงในการตอบสนองต่อสิ่งเร้า และเป็น องค์ประกอบของการประเมินเพื่อแสดงถึงความชอบหรือไม่ชอบต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งนับเป็น กระบวนการสื่อสารภายในบุคคลที่เกิดขึ้นจากการรับข้อมูลและอาจส่งผลต่อพฤติกรรมในท้ายที่สุด

2.4.2 ด้านการรับรู้ของประชาชน

การรับรู้ (Perception) หมายถึง กระบวนการในการให้ความสนใจและเลือกรับ การ รวบรวมและจัดระบบและการแปลความหมายหรือสร้างความหมายให้แก่ข้อมูลที่ได้รับเพื่อให้ เข้าใจความหมายของสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นในสภาพแวดล้อมรอบตัว

Schramm (1960, p. 6) อธิบายว่า เกิดการรับรู้ ซึ่งกระบวนการแปลความหมายของ สิ่ง ที่ พบหรือสิ่งที่เกิดขึ้นในสภาพแวดล้อมรอบตัว นั่นคือการที่มนุษย์ได้รับสิ่งเร้าหรือข้อมูลผ่านทาง ประสาทรับรู้ทั้งห้า ได้แก่ การเห็นด้วยตา การได้ยินด้วยหู การได้กลิ่นด้วยจมูก การรับรสด้วยลิ้น และ การสัมผัสทางผิวหนังแล้ว สิ่งเร้าหรือข้อมูลเหล่านั้นจะถูกส่งผ่านไปยังสมองซึ่งจะทำหน้าที่

รวบรวม และแปลความหมายของสิ่งเร้าหรือข้อมูลที่ได้รับด้วยกระบวนการที่รวดเร็วและเกิดเป็นการรับรู้

การรับรู้ของมนุษย์จะผ่านกระบวนการรับรู้ ดังนี้

1. การให้ความสนใจและการเลือกรับสิ่งเร้า (attention and selection) หมายถึงกระบวนการซึ่งประสาทรับรู้ของมนุษย์ถูกกระตุ้นด้วยสิ่งเร้าต่างๆ มากมาย ซึ่งเกิดขึ้นใน สภาพแวดล้อมรอบตัว แต่เนื่องจากมนุษย์มีขีดจำกัดในการรับรู้จึงไม่สามารถรับรู้สิ่งเร้าทั้งหมดที่ผ่าน เข้ามาได้ (Tubbs, & Moss, 2000) ดังนั้นมนุษย์จึงต้องเลือกสิ่งที่รับรู้ (Selective perception) โดย

1.1. การเลือกสิ่งที่สนใจ (Selective Attention) หมายถึง การเลือกรับรู้สิ่งที่สนใจเพื่อสนองความต้องการ

1.2. การเลือกที่จะเปิดรับ (Selective Exposure) หมายถึง การเลือกที่จะเปิดใจ หรือเปิดโอกาสในการรับข้อมูลข่าวสารหรือติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น โดยปกติมนุษย์มักจะเลือกเปิดรับสิ่งต่างๆ ซึ่งคิดว่าสอดคล้องและช่วยเสริมความเชื่อ ค่านิยม ทศนคติ การตัดสินใจ ฯลฯ และจะหลีกเลี่ยงการเปิดรับสิ่งที่ขัดแย้งกับความคิดเห็น และความสนใจของตน (Klapper, 1960) เพื่อสนองวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ หรือเพื่อเสริมสร้างความพึงพอใจให้แก่ตนได้

2. การรวบรวมและจัดระบบของสิ่งเร้า (organization of stimuli) หมายถึง กระบวนการซึ่งสมองรวบรวมและจัดระบบของสิ่งเร้าที่ผ่านเข้ามาทางประสาทรับรู้ทั้ง 5 ช่องทาง เพื่อให้เกิดเป็นความหมาย โดยอาศัยหลักการสำคัญ

2 ประการ ได้แก่

2.1 การจัดกลุ่มการรับรู้ (Perceptual Grouping)

2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างภาพและพื้น (Figure-Group Relationship)

3. การแปลความหมาย (Interpretation) หมายถึง การให้ความหมายแก่สิ่งเร้าหรือ ข้อมูลที่ได้รับ กล่าวคือ หลังจากที่ได้มองเลือกรับและจัดระบบของสิ่งเร้าหรือข้อมูลที่ได้รับจากประสาทรับรู้แล้ว สมองจะแปลความหมายของสิ่งเร้าหรือข้อมูล โดยการสร้างหรือให้ความหมายแก่สิ่งเร้าหรือ ข้อมูลนั้น (สุริตน์ ตรีสุกุล, 2548, น. 188-196)

จากแนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้ ซึ่งผู้วิจัยนำมาเป็นส่วนหนึ่งของกรอบการศึกษาเพื่อ ทราบ ถึงการรับรู้ และเข้าใจเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญา โดยสามารถสรุปว่า การรับรู้จะเกิดขึ้นจากความ สนใจและเลือกเปิดรับสารที่มาจากสิ่งเร้าที่ผ่านเข้ามาทางประสาทรับรู้ทั้ง 5 ช่องทาง

2.4.3 ด้านผู้นำท้องถิ่น

จากแนวคิดที่นักวิชาการหลายๆท่าน ได้กล่าวไว้ในข้างต้น ผู้ศึกษาได้กล่าวสรุป ผู้นำคือผู้ มีบทบาทต่อความสำเร็จในการบริหารงานต่าง ๆ รวมทั้งงาน องค์การบริหารส่วนตำบลด้วย เพราะ ผู้นำมีบทบาททั้งในฐานะผู้บริหาร ซึ่งมีหน้าที่ต้องกำหนด ทิศทางขององค์การบริหารงานทั้ง องค์การ บทบาทในฐานะผู้ประสาน ผู้นำจะต้องเป็นผู้ประสานงานระหว่างพนักงาน ประสานการ ปฏิบัติทั่วทั้งองค์การ ประสานระหว่างองค์การกับ ผู้รับบริการและประสานระหว่างองค์การที่ตน รับผิดชอบกับองค์การอื่น เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติ นอกจากนี้ยังมีบทบาทในฐานะผู้ให้อีกด้วย คือให้ประสบการณ์แก่ผู้ได้บังคับบัญชาให้ขวัญกำลังใจ ให้โอกาสก้าวหน้า และให้น้ำใจเพื่อสร้าง ความเคารพศรัทธาให้เกิดขึ้นในใจของผู้ได้บังคับบัญชา ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะทำให้เกิดความสงบสุข (Busakorn Watthanabut, 2018:269) จะช่วยสร้างความร่วมมือความเต็มใจในการปฏิบัติงาน ให้กับ องค์การได้อย่างดียิ่ง อันจะทำให้การบริหารงานสามารถ บรรลุวัตถุประสงค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งการบริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นต้องให้ความสำคัญสูงสุดในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน ซึ่งเป็นปัจจัยแห่งความสำเร็จ (Key Success Factors) มีปัจจัยได้แก่ ภาวะ ผู้นำของผู้บริหารท้องถิ่น ที่เป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกองค์การบริหารส่วนตำบล นายกเทศมนตรี ปลัดองค์การบริหาร ส่วนจังหวัด ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล และปลัดเทศบาล ต้องเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงอย่างแท้จริง ซึ่งจะทำให้ประสบความสำเร็จ นอกจากนี้แล้วต้องมี วัฒนธรรมองค์การองค์การปกครองส่วน ท้องถิ่นที่เกื้อหนุน ซึ่งประกอบด้วยวัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วม วัฒนธรรมแบบบูรณาการวัฒนธรรม คุณภาพมาตรฐานสากล วัฒนธรรมเครือข่าย วัฒนธรรม นวัตกรรม และวัฒนธรรมบริการเหนือความคาดหวัง ซึ่งทั้งหมดจะนำพาการบริหารองค์การ ปกครองส่วนท้องถิ่นสู่ความเป็นเลิศเท่ากับผลรวมของสมองผู้นำดีเยี่ยม บวกกับเครื่องมือครบ และ บวกกับใจเกินร้อย ผู้นำท้องถิ่นต้องเป็นผู้นำที่มีการเปลี่ยนแปลง ต้องกล้าคิด กล้าทำ กล้า เปลี่ยนแปลง เพื่อนำพาองค์กรไปสู่ความเป็นเลิศอย่างแท้จริง

2.4.4 ด้านการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์

การสื่อสารและประชาสัมพันธ์ เป็นการติดต่อสื่อสารจากองค์กรไปสู่สาธารณชนที่เกี่ยวข้อง รวมถึงรับฟังความคิดเห็นและประชมติจากสาธารณชนที่มีต่อองค์การโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทำให้มีความน่าเชื่อถือ ภาพลักษณ์ ความรู้ และแก้ไขข้อผิดพลาดในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง (ประภาศรี สวัสดิ์อำไพรักษ์, 2562) การสื่อสารและการประชาสัมพันธ์โดยเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชน (Public Participation) เป็นแนวความคิดที่สอดคล้องกับหลักการระบอบประชาธิปไตยเป็นกระแสของความคิดที่ทำให้ผู้คนในสังคมตระหนักดีว่าการดำเนินกิจการใดๆ ก็ตามผู้ที่ได้รับผลกระทบและมีส่วนได้เสียควรการเปิดโอกาสให้ประชาชนหรือคนในชุมชนได้มีส่วนร่วมในการคิด ริเริ่มการพิจารณาและตัดสินใจในการร่วมปฏิบัติงานหรือกิจกรรม

จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน ผู้วิจัยได้นำแนวคิดของ จูติพร มาเพิ่มผล มาสร้างเป็นกรอบแนวคิด ซึ่งได้แบ่งปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในลักษณะคล้ายกันและได้สร้างกรอบแนวความคิด ไว้ 4 ปัจจัยดังนี้

1. ทักษะคิดในการพัฒนาท้องถิ่น หมายถึง ความคิด ความเชื่อ ความรู้สึก และการแสดงออกของประชาชนที่มีผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น
2. การรับรู้ของประชาชน หมายถึง การที่ประชาชนมีการรับรู้เกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นและมีการรับรู้เกี่ยวกับปัญหาและความต้องการของหมู่บ้าน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาท้องถิ่น
3. ผู้นำท้องถิ่น หมายถึง ประชาชนที่มีความรู้และความสามารถ มีความน่าเชื่อถือ มีคุณธรรมจริยธรรม และเป็นที่ยอมรับนับถือของประชาชนในท้องถิ่นนั้นๆ มีความสามารถที่จะชักจูงประชาชนให้มาร่วมมือในการดำเนินกิจกรรมและโครงการต่าง ๆ ของท้องถิ่นได้ มีความโปร่งใสและตรวจสอบได้ มีวิสัยทัศน์ และมีความสามารถพัฒนาท้องถิ่นให้มีความเจริญก้าวหน้าได้ สามารถให้การช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนให้แก่ประชาชนในท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี
4. การสื่อสารและการประชาสัมพันธ์ หมายถึง มีการแจ้งข้อมูลข่าวสารทางราชการหลากหลายช่องทาง เพื่อให้ประชาชนรับทราบอย่างทั่วถึง และประชาชนสามารถติดต่อสื่อสารกับทางราชการได้ด้วยตนเองอย่างสะดวกรวดเร็วเป็นกันเอง

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อรพิน ปิยะสกุลเกียรติ (2562) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุในตำบลท่าแค จังหวัดลพบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบริบทของชุมชนและคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ กระบวนการมีส่วนร่วมและแนวทางการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุในตำบลท่าแค อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี การศึกษาใช้วิธีการแบบผสมวิธี ได้แก่ การวิจัยเชิงปริมาณเก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม การวิจัยเชิงคุณภาพเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก การปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมและการสนทนากลุ่ม สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า ตำบลท่าแคเป็นชุมชนเก่าแก่ที่มีวัฒนธรรมที่มีคุณค่าต่อการสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชน กระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนมาจากการดำเนินงานระหว่างภาคประชาชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมกันคิดพัฒนากิจกรรมเพื่อนำไปใช้พัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุด้านสุขภาพกาย สุขภาพจิต ความสัมพันธ์ทางสังคม และสภาพแวดล้อม แนวทางการมีส่วนร่วมของชุมชนจากการส่งเสริมขององค์กรบริหารส่วนตำบลท่าแคและการตระหนักรู้ของประชาชน โดยนำวัฒนธรรมท้องถิ่นมาสร้างจุดร่วมในการรวมพลังชุมชนอย่างเข้มแข็ง

การศึกษาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น

วัชรินทร์ อินทรพรหม (2563) ศึกษาแบบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งมีความสำคัญในกระบวนการพัฒนาในทุกระดับ โดยเฉพาะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นหน่วยงานใกล้ชิดกับประชาชนและได้รับการกระจายอำนาจจากรัฐบาลกลาง ทำให้ประชาชนสามารถเข้ามามีบทบาทในการปกครองตนเองได้มากขึ้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงมีหน้าที่ในการบริหารและพัฒนาให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ การมีส่วนร่วมสามารถเกิดขึ้นในหลายรูปแบบ เช่น การแสดงความคิดเห็น การเสนอแนะ การตัดสินใจร่วมกันในกระบวนการนโยบาย การปฏิบัติ รวมถึงการติดตามและประเมินผล ทั้งนี้ การมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการนโยบายสาธารณะสามารถแบ่งออกเป็นสามส่วนหลัก ได้แก่ การผลักดันนโยบาย การติดตามและประเมินผลการดำเนินนโยบาย และการสะท้อนความคิดเห็นของประชาชนเพื่อปรับปรุงนโยบายให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

กุสุมา เขียวเพกา (2562) ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นใน องค์การบริหารส่วนตำบลร่อนทอง อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข้อมูลข่าวสารกับการมีส่วนร่วม และเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนตามปัจจัยส่วนบุคคล ผลการวิจัย พบว่าประชาชนมีส่วนร่วมในระดับปานกลาง โดยลำดับของการมีส่วนร่วมเรียงจากการได้รับ ผลประโยชน์มากที่สุด รองลงมาคือการปฏิบัติ การประเมินผล และการวางแผน นอกจากนี้ยังพบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกันมีระดับการมีส่วนร่วมที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ขณะที่ปัจจัยด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่ส่งผลต่อความแตกต่าง ในการมีส่วนร่วม อีกทั้งยังพบว่า การรับรู้ข้อมูลข่าวสารมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลางกับการมี ส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

มะรอมือลี ลิกะ (2563) ศึกษาบทบาทของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นในเทศบาล ตำบลท่าสาป อำเภอเมือง จังหวัดยะลา โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 367 คนจากประชากรทั้งหมด 8,221 คน คัดเลือกโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) และใช้ เครื่องมือวิจัยเป็นแบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่าบทบาทของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นอยู่ใน ระดับสูง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.82 เมื่อนำมาวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่าด้านสิ่งแวดล้อมมีบทบาทสูงสุด รองลงมาคือด้านสังคม การศึกษา และเศรษฐกิจตามลำดับ ปัญหาและอุปสรรคสำคัญที่พบคือ ประชาชนขาดการเข้าถึงบทบาทของตนเองในการพัฒนาท้องถิ่นอย่างแท้จริง ขณะที่หน่วยงาน ท้องถิ่นไม่ค่อยเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาเท่าที่ควร การแก้ไขปัญหา นี้สามารถทำได้โดยการสนับสนุนให้กลุ่มสังคมมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นมากขึ้นผ่าน ช่องทางที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

จากงานวิจัยข้างต้น แสดงให้เห็นว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น เป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน การมีส่วนร่วมไม่ได้จำกัดเพียงแค่การแสดง ความคิดเห็นหรือเสนอแนวคิดเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการมีบทบาทในกระบวนการตัดสินใจ การ ปฏิบัติ การติดตามและประเมินผล ซึ่งจะช่วยให้การดำเนินนโยบายและ โครงการพัฒนาต่าง ๆ มีความสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่อย่างแท้จริง อย่างไรก็ตาม ปัญหาที่พบใน หลายพื้นที่คือประชาชนยังไม่ได้เปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ จึงจำเป็นต้องมีแนวทางในการ ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดการมีส่วนร่วมมากขึ้นผ่านการให้ข้อมูลข่าวสาร การเปิดช่องทางการ

สื่อสารระหว่างประชาชนกับหน่วยงานท้องถิ่น และการส่งเสริมบทบาทของประชาชนในกระบวนการพัฒนาให้เป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น

ภัทริยา พลอยภัย (2562) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น โดยพิจารณาความคิดเห็นของพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วม และปัญหาอุปสรรคที่เกี่ยวข้อง โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวน 135 คน และใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือเก็บข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปโดยใช้สถิติต่าง ๆ เช่น ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์การผันแปร และการวิเคราะห์จำแนกหมู่ กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลการวิจัยพบว่าพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลมีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในระดับปานกลาง โดยมีความคิดเห็นในด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมากที่สุด ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของพนักงานต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน ได้แก่ เพศ และประสบการณ์ในการทำงานพัฒนาท้องถิ่น ขณะที่ระดับการศึกษา ตำแหน่ง และระยะเวลาการปฏิบัติงานไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ สำหรับแนวทางการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนพบว่า การจัดกระบวนการเรียนรู้และการกระตุ้นให้ประชาชนมีส่วนร่วมมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของพนักงานต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ปัทมทัต บณุนทด (2563) ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชุมชนตำบลลิสาณ อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยเปรียบเทียบตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ กลุ่มตัวอย่างคือประชาชนในพื้นที่จำนวน 377 คน ซึ่งกำหนดตามตารางเครชีและมอร์แกน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มที่มี 2 และ 3 ตัวแปรอิสระ พร้อมทดสอบความแตกต่างรายคู่ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ผลวิจัยพบว่าการมีส่วนร่วมโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากด้านการรับผลประโยชน์ การตัดสินใจ การดำเนินงาน และการประเมินผล ซึ่งอยู่ในระดับน้อย นอกจากนี้ ยังพบว่าปัจจัยด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ มีผลต่อระดับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ข้อเสนอแนะคือ ควรมีนโยบายส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการประเมินผล สนับสนุนให้ประชาชนติดตามผลการพัฒนาชุมชน และสร้างโอกาสให้มีส่วนร่วมมากขึ้น

วิญญู หยกจินดา (2557) ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชุมชน หมู่บ้านทุ่งกว้าง ตำบลทับไทร อำเภอบึงนาราง จังหวัดพิจิตร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนและเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมจำแนกตามปัจจัยด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ การวิจัยนี้ใช้กลุ่มตัวอย่างประชาชนในหมู่บ้านทุ่งกว้างจำนวน 322 คน คำนวณตามสูตรของ Yamane เก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ T-TEST สำหรับการเปรียบเทียบตัวแปรอิสระที่มี 2 กลุ่ม และ ANOVA สำหรับตัวแปรที่มี 3 กลุ่มขึ้นไป โดยใช้ LSD (Least Significant Difference) เพื่อตรวจสอบความแตกต่างรายคู่ หากพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลการวิจัยพบว่า ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือด้านการตัดสินใจและการดำเนินงาน ส่วนด้านการประเมินผลอยู่ในระดับน้อย นอกจากนี้ ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่าประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพแตกต่างกัน มีระดับการมีส่วนร่วมที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อาคม บุตร วงศ์ (2560) งานวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น : กรณีศึกษาบ้านคำหมี่ หมู่ 8 : ตำบลหนองเหล่า อำเภอน้ำขุ่น จังหวัดอุบลราชธานีมีวัตถุประสงค์สองประการคือ 1) เพื่อศึกษากลไกวิธีการและรูปแบบการมีส่วนร่วมขององค์กรชาวบ้านในกระบวนการพัฒนาท้องถิ่น 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของ องค์กรชาวบ้านในกระบวนการพัฒนาท้องถิ่น การวิจัยเชิงคุณภาพนี้ ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสนทนากลุ่ม การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง การสังเกตแบบมีส่วนร่วมและไม่มีส่วนร่วม รวมทั้งศึกษาข้อมูลจากหนังสือ เอกสารทางราชการ ทางวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้ให้ข้อมูลที่สำคัญ คือ สมาชิกกลุ่มต่าง ๆ ในชุมชนทั้งชายและหญิง ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ ผู้นำคณะกรรมการหมู่บ้าน ประธานกรรมการและคณะกรรมการกลุ่มกิจกรรมอ้อมทรัพย์เพื่อการผลิตและกลุ่มอื่น ๆ เจ้าหน้าที่ของรัฐและเอกชน ตลอดจนชาวบ้านทั่วไป ผลการวิจัยพบว่า กลไกสำคัญที่ทำให้สมาชิกองค์กรชาวบ้านมีส่วนร่วม มีการเรียนรู้ มีความเชื่อ และมีอุดมการณ์ ได้แก่ ความผูกพันเป็นเครือญาติ ตลอดจนการมีผลประโยชน์ร่วมกัน ผู้นำและสมาชิกมีบทบาทร่วมกันในการดำเนินกิจกรรมตามกระบวนการพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ วิธีการในกระบวนการมีส่วนร่วม ได้แก่ การร่วมประชุมอภิปรายปัญหาาร่วมกัน การร่วมกันปฏิบัติ

จารุณี พันธุ์เสงี่ยม (2560) ในวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนของสมาชิกชุมชนร่วมจิตร่วมใจ จังหวัดกระบี่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงระดับการมีส่วนร่วม

ร่วมของสมาชิกชุมชนร่วมจิตร่วมใจ ในการพัฒนาชุมชน เพื่อศึกษาปัจจัยด้านเศรษฐกิจสังคมและการเมืองที่มีผลต่อการเข้าร่วมในการพัฒนาชุมชนของสมาชิกชุมชนร่วมจิตร่วมใจผลวิจัยสรุปได้ดังต่อไปนี้ การมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนของกลุ่มตัวอย่าง โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 2.66) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ากลุ่มตัวอย่าง มีระดับการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการอยู่ในระดับสูง และมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ มีส่วนร่วมในการประเมินผลมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาแล้วจะเห็นว่า เนื่องจากการทำงานพัฒนาชุมชนผู้ที่ทำงานด้านนี้ต้องเป็นผู้ที่มีความเสียสละและอดทนอย่างสูง เนื่องจากส่วนใหญ่เป็นการทำงาน โดยไม่มีค่าตอบแทน แต่ในสภาพความเป็นจริงของสังคมทุกวันนี้ การดำรงชีพต้องใช้เงินเป็นสื่อในการแลกเปลี่ยนเพื่อให้ได้มาซึ่งอาหาร ของใช้จำเป็นต่าง ๆ ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างในชุมชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพค้าขาย รับจ้าง และสมรสแล้วนั้นก็เป็นผู้ที่มีเวลาค่อนข้างจำกัดทำให้การสละเวลาทำงานเพื่อชุมชนกลายเป็นปัญหาที่สำคัญเพิ่มขึ้นรวมทั้งการขาดงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานพัฒนาชุมชน การไม่มีกฎหมายรองรับอำนาจหน้าที่ของประชาชนที่เข้าร่วมพัฒนาชุมชน ขาดความสนใจจากเจ้าหน้าที่ของรัฐในการสนับสนุนแผนการกระจายอำนาจอย่างจริงจังทำให้การพัฒนาชุมชนไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ดังนั้นหากต้องการให้มีการมีส่วนร่วมของสมาชิกชุมชนเพิ่มสูงขึ้น จำเป็นต้องช่วยกันเร่งรัดแก้ไขปัญหาดังกล่าวอย่างจริงจังและเร่งด่วนเพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น

จุติพร มาเพิ่มผล (2566) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งควายกิน อำเภอกเลียง จังหวัดระยอง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมตามปัจจัยด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และระยะเวลาที่อยู่อาศัย รวมถึงศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น

ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นโดยรวม นอกจากนี้ ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วม ได้แก่ ทักษะคนในการพัฒนาท้องถิ่น การรับรู้ของประชาชน บทบาทของผู้นำท้องถิ่น การสื่อสาร และการประชาสัมพันธ์ ซึ่งมีอิทธิพลต่อระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนอย่างมีนัยสำคัญ

Huntington and Nelson (1975, p. 43; อ้างถึงใน อนุพงศ์ หอมจันทร์, 2555, น. 33-34) ได้ทำการศึกษามีส่วนร่วมทางการเมืองในประเทศกำลังพัฒนา ผลการศึกษาพบว่า สังคมปัจจุบันมีความแตกต่างจากสังคมเดิมในด้านการมีส่วนร่วมทางการเมือง การเพิ่มรายได้ การเข้าสู่ระบบอุตสาหกรรมความเป็นสังคมเมืองและความสลับซับซ้อนของระบบสังคมทำให้คนในสังคม เหล่านี้มีความสัมพันธ์กับการเมืองมากขึ้นกว่าคนอยู่ในสังคมเดิมซึ่งมีลักษณะสังคมชนบท และค่อยพัฒนาทางเศรษฐกิจและระบบสังคมปัจจัยสำคัญที่ทำให้การพัฒนาประเทศมีผลต่อการมีส่วนร่วมคือ 1) การมีส่วนร่วมทางการเมือง มีความสัมพันธ์กับสภาพสังคมและเศรษฐกิจ คนที่มีระดับการศึกษาสูงกว่า มีรายได้มากกว่า และมีอาชีพตำแหน่งดีกว่า มีแนวโน้มในการมีส่วนร่วมทางการเมืองสูงกว่า เนื่องจากการพัฒนาเศรษฐกิจมีผลให้การขยายการศึกษา การเพิ่มรายได้และเข้าสู่ชนชั้นกลางอันทำให้มีการขยายตัวในการมีส่วนร่วมทางการเมือง 2) การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม มีความสัมพันธ์กับความขัดแย้งและความ ตึงเครียดระหว่างกลุ่มในสังคม อิทธิพลของกลุ่มสังคมที่เกิดขึ้นใหม่ ส่งผลกระทบต่อความขัดแย้งกับ กลุ่มที่มีอยู่มาก่อนในสังคมนั้น กลุ่มสังคมที่อยู่ในระดับล่างจะแสวงหาโอกาสที่จะขยายพื้นที่ทางสังคม ของตน ความขัดแย้งระหว่างกลุ่ม ไม่ว่าจะเป็นชนชั้นสังคมภูมิภาคต่าง ๆ และกลุ่มที่มีความผูกพันกัน มีผลให้มีความขัดแย้งมากขึ้นหรือให้มีความเห็นเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันก็ได้ ความขัดแย้งระหว่างกลุ่ม อาจจะกระตุ้นให้แต่ละกลุ่มเลือกแสดงปฏิกิริยาตอบสนองอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อที่จะพัฒนาหรือ ปกป้องกลุ่มของตนจากกลุ่มอื่น พฤติกรรมเหล่านี้ทำให้เกิดกิจกรรมทางการเมือง

Lucy Natarajan, Simon J. Lock, Yvonne Rydin and Maria Lee, (2019) ได้ศึกษาการวางแผนแบบมีส่วนร่วมและวิธเอกโครงสร้างพื้นฐาน: ประสบการณ์ในกฎระเบียบ REI NSIP พบว่า การวางแผนโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่คาดว่าจะช่วยให้ประชาชนมีส่วนร่วมรวมถึงการตัดสินใจด้วยบน โครงสร้างพื้นฐานพลังงานทดแทนที่สำคัญ (REI) บทความนี้จะตรวจสอบความสำคัญระดับชาติของสหราชอาณาจักรกระบวนการตัดสินใจของโครงการโครงสร้างพื้นฐาน (NSIP) ซึ่งมีการจัดการเฉพาะของการเป็นตัวแทนและการมีส่วนร่วมของคนในท้องถิ่น โดยมีโอกาสจำกัดในการเจรจา มีการศึกษาใช้การสนทนากลุ่มเพื่อให้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับประสบการณ์สาธารณะของการมีส่วนร่วมในกฎระเบียบ REI NSIP ผลการวิจัยยืนยันว่ามีความจำเป็นที่จะต้องนอกเหนือไปจากข้อกำหนดทางกฎหมายเพื่อให้สามารถเข้าถึงการเข้าถึงได้อย่างเต็มที่และเท่าเทียมกันการตัดสินใจเกี่ยวกับการพัฒนาขนาดใหญ่ และแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการพิจารณาวิธีดำเนินการตามขั้นตอนสำหรับชุมชนเฉพาะ พวกเขายังบ่งบอกถึงความสำคัญของความเข้าใจในท้องถิ่นของอำนาจในบริบทของการตัดสินใจของ REI! และงานเชิงสัมพันธ์เฉพาะกิจของผู้วางแผนใน 'ไม่ใช่กล่องโต้ตอบบริบทการมีส่วนร่วม

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการวิจัย

การดำเนินการศึกษาวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐานขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง” ครั้งนี้ เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ซึ่งมีขั้นตอนรายละเอียดดังนี้

- 3.1 กลุ่มประชากรเป้าหมายและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.6 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิจัย

3.1 กลุ่มประชากรเป้าหมายและกลุ่มตัวอย่าง

1) ประชากรที่ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งอายุ 18 ปีขึ้นไปที่อาศัยอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง มีจำนวนทั้งหมด 220,236 คน (สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งจังหวัดอ่างทอง, 2567)

2) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไปอาศัยอยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง จำนวน 220,236 คน คำนวณหากลุ่มตัวอย่างด้วยสูตรของ ทาโร่ ยามานะ (Taro Yamane, 1973) ซึ่งกำหนดระดับค่าความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 ค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ 0.05 โดยคำนวณตามสูตร ดังนี้

สูตรการคำนวณ

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

n = ขนาดกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดประชากร

e = ความคลาดเคลื่อนของขนาดกลุ่มตัวอย่าง (ร้อยละหรือเปอร์เซ็นต์ = 0.05)

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ต้องการระดับความเชื่อมั่นที่ 95% นั่นคือ ยอมให้เกิดความคลื่อนในการเลือกกลุ่มตัวอย่าง เพียงแค่ 5% หรือ 0.05 จึงแทนค่ากลุ่มตัวอย่างโดยการคำนวณ (ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2552) แทนค่าสูตรได้ดังนี้

สูตร Taro Yamane การคำนวณกลุ่มตัวอย่าง

$$n = \frac{220,236}{1 + (220,236 (0.05)^2)}$$

$$n = \frac{220,236}{1 + (220,236)(788.94)}$$

$$n = 399 \text{ คน}$$

จากค่าคำนวณ พบว่า จากการคำนวณตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามต้องใช้เท่ากับ 399 คนในการศึกษาครั้งนี้จึงกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 399 คนแต่เพื่อป้องกันค่าความคลาดเคลื่อนผู้วิจัยจะทำการเก็บแบบสอบถามจากจำนวนประชากรจริง 400 กลุ่มตัวอย่าง

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือแบบสอบถาม (Questionnaire) เพื่อวัดระดับปัจจัยที่มีต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนและการมีส่วนร่วมของประชาชน ซึ่งแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง ประกอบด้วย ด้านทัศนคติในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านการรับรู้ของประชาชน ด้านผู้นำท้องถิ่น และด้านการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน องค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง ประกอบด้วย การรับฟังข้อมูลข่าวสาร การแสดงความคิดเห็น การร่วมดำเนินกิจกรรม การร่วมตัดสินใจ และการติดตามตรวจสอบ

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามข้อเสนอแนะของประชาชนต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง

เกณฑ์การให้คะแนนการตอบแบบสอบถาม

ข้อคำถามที่กำหนดให้โดยแบ่งระดับความคิดเห็นออกเป็น 5 ระดับและมีเกณฑ์การให้คะแนนเป็น 5 ระดับในแต่ละช่วงห่างของคะแนนที่เท่ากันคือ 1 คะแนนดังนี้

ระดับมากที่สุด	5	คะแนน
ระดับมาก	4	คะแนน
ระดับปานกลาง	3	คะแนน
ระดับน้อย	2	คะแนน
ระดับน้อยที่สุด	1	คะแนน

การแปลผลค่าเฉลี่ย โดยกำหนดช่วงคะแนนจากสูตร ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{อันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{ค่าคะแนนสูงสุด} - \text{ค่าคะแนนต่ำสุด}}{\text{ช่วงระดับคะแนน}} \\ &= \frac{5 - 1}{5} = .80 \end{aligned}$$

คะแนนเฉลี่ย

4.21 – 5.00	หมายถึง อยู่ในระดับ มากที่สุด
3.41 – 4.20	หมายถึง อยู่ในระดับ มาก
2.61 – 3.40	หมายถึง อยู่ในระดับ ปานกลาง
1.81 – 2.60	หมายถึง อยู่ในระดับ น้อย
1.00 – 1.80	หมายถึง อยู่ในระดับ น้อยที่สุด

การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

การสร้างและพัฒนาเครื่องมือเพื่อใช้ในการศึกษาค้นคว้า มีวิธีการดำเนินการดังนี้

1) ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และทบทวนวรรณกรรม รวมทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความรู้ ทักษะการมีส่วนร่วม เพื่อให้ได้ตัวแปรแล้วนำมากำหนดกรอบแนวคิด และสมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า เพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลและแนวทางในการสร้างเครื่องมือตามจุดมุ่งหมาย

2) สร้างข้อคำถาม ให้ครอบคลุมประเด็นที่ศึกษาตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

การทดสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. นำเครื่องมือที่ได้สร้างและพัฒนาขึ้นมา นำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 3 ท่าน (ที่มีความเชี่ยวชาญด้านการดำเนินการตามนโยบาย ผู้เชี่ยวชาญในด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านระเบียบวิธีวิจัย) เพื่อตรวจสอบถึงความตรงด้านเนื้อหา (Content Validity) หรือความเหมาะสมของเนื้อหา ความถูกต้องของภาษา โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องเพื่อให้ได้ค่า IOC (Index of Item Objective Congruence: IOC) ที่มีค่าตั้งแต่ 0.6-1 ขึ้นไป ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ได้ค่า IOC ทั้งฉบับเท่ากับ 1 ผู้วิจัยได้ดำเนินการสรุปจัดทำแบบสอบถามสำหรับนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรที่ศึกษาโดยกำหนดความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญดังนี้

+1 = เมื่อแน่ใจข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับเนื้อหาที่จะวัด

0 = เมื่อไม่แน่ใจข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับเนื้อหาที่จะวัด

- 1 = เมื่อแน่ใจข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับเนื้อหาที่จะวัด

2. นำเครื่องมือที่ผ่านนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญแล้ว ไปทำการทดสอบเครื่องมือเพื่อทดสอบหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของเครื่องมือ ซึ่งผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (tryout) กับประชาชนในเขตพื้นที่ข้างเคียง ซึ่งไม่ใช่ประชากรที่ศึกษาจริงแต่มีลักษณะใกล้เคียงกัน จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient Reliability) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach Alpha Coefficient Reliability) ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .857 ถือได้ว่าแบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่มีความเชื่อมั่นตามมาตรฐานทางวิชาการที่ยอมรับได้

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดช่วงเวลาเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนกันยายน ถึง เดือนธันวาคม 2567

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยนำแบบสอบถามมาทำการวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเข้ามาช่วยในการแปลข้อมูล และการวิเคราะห์มีขั้นตอนดังนี้

3.4.1. หลังจากเก็บข้อมูล โดยการนำแบบสอบถามมาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์

3.4.2. นำแบบสอบถามที่ตรวจสอบความสมบูรณ์แล้วมาลงรหัส ในแบบฟอร์มลงรหัส โดยจัดทำทางคอมพิวเตอร์ เพื่อใช้สำหรับประมวลผลข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ต่อไป

3.4.3. นำข้อมูลที่ได้มาบันทึกลงในคอมพิวเตอร์ เพื่อประมวลผล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อวิเคราะห์ข้อมูล

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการทางสถิติ ดังนี้

3.5.1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

1.1 การวิเคราะห์ลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้สถิติการหาความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

1.2 วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น และการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3.5.2 สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) วิเคราะห์เปรียบเทียบและทดสอบสมมติฐาน โดยทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม ด้วยสถิติที (T-test) กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 และวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (one-way Analysis of Variance: ANOVA) เพื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยมากกว่า 3 กลุ่ม และเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ LSD คำนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เพื่อวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมและใช้สถิติการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ในการทดสอบสมมติ

3.6 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิจัย

สัญลักษณ์	ความหมาย
B1	ท่านมีความยินดีเมื่อได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน
B2	ท่านเชื่อว่าการพัฒนาท้องถิ่นเป็นหน้าที่ที่สำคัญของคนในชุมชน
B3	การพัฒนาท้องถิ่นเป็นเรื่องที่ชุมชนและหน่วยงานรัฐ ควรดำเนินการไปร่วมกัน
B4	ท่านให้ความสำคัญกับการพัฒนาท้องถิ่นชุมชนต้องดำเนินการ ไปพร้อมกันหลายๆ ด้าน การดำเนินกิจกรรมต่างๆ ต้องสอดคล้อง และเป็นแนวทางเดียวกันตามแผนพัฒนาท้องถิ่น
B5	ท่านได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นด้านโครงสร้างพื้นฐาน จากองค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง
B6	ท่านเข้าใจถึงประโยชน์ของการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น
B7	ข้อมูลเกี่ยวกับโครงการพัฒนาท้องถิ่นถูกสื่อสารให้ประชาชนรับทราบผ่านช่องทางที่เหมาะสม เช่น เว็บไซต์ การประชุม แผ่นพับประชาสัมพันธ์ หอกระจายข่าวในชุมชน ผู้นำชุมชน
B8	ข้อมูลเกี่ยวกับแผนพัฒนาท้องถิ่นมีความโปร่งใสและชัดเจน
B9	ผู้นำท้องถิ่นส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น
B10	ท่านเชื่อมั่นในความสามารถของผู้นำท้องถิ่นในการบริหาร โครงการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน
B11	ผู้นำท้องถิ่นเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นหรือเสนอแนะ
B12	ผู้นำแสดงความสนใจต่อความคิดเห็นของประชาชนอย่างรอบด้านเพื่อประโยชน์ของชุมชน
B13	การสื่อสารเกี่ยวกับ โครงการพัฒนาท้องถิ่นด้าน โครงสร้างพื้นฐานเป็นไปอย่างชัดเจนและเข้าใจง่าย
B14	มีพื้นที่ในการให้คำปรึกษา รับฟัง เปิดโอกาสให้ประชาชนในพื้นที่ มีส่วนร่วมในการข้อมูลข้อเท็จจริง เพื่อนำมาประกอบการพิจารณาในแผนอย่างสม่ำเสมอ ผ่านการสำรวจความเห็น การประชุมหมู่บ้านให้ประชาชนเข้าถึงง่าย
B15	ท่านเห็นว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทองมีการเปิดเผย ความคืบหน้าของโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ประชาชนทราบ
B16	ประชาชนในพื้นที่สามารถมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการใช้ งบประมาณในการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานได้อย่างโปร่งใส

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง” ผลข้อมูลเชิงปริมาณจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิจัยตามลำดับดังนี้

4.1 ลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

4.2 ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง

4.3 ผลการวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน องค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง

4.4 ผลการวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน องค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง จำแนกตามเพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

4.5 ผลวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการข้อมูลแล้วนำมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิจัยทางสังคมศาสตร์ ได้ผลการวิเคราะห์ซึ่งสามารถอธิบายรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล

ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	169	42.25
หญิง	231	57.75
รวม	400	400
อายุ		
18-27 ปี	82	20.50
28-37 ปี	107	26.75
38-47 ปี	129	32.25
48-57 ปี	52	13.00
มากกว่า 57 ปีขึ้นไป	30	7.50
รวม	400	100.00
อาชีพ		
ข้าราชการ/พนง.รัฐวิสาหกิจ	41	10.25
พนักงานบริษัท/ลูกจ้าง	42	10.50
ประกอบธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	114	28.50
เกษตรกร	136	34.00
นักเรียน/นักศึกษา	54	13.50
อื่นๆ	13	3.25
รวม	400	100.00

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล (ต่อ)

ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย/	47	11.75
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช..	148	37.00
อนุปริญญา/ปวส.	26	6.50
ปริญญาตรี	151	37.75
ปริญญาโทหรือสูงกว่าปริญญาโท	28	7.00
รวม	400	100.0
รายได้		
ไม่เกิน 10,000 บาท	40	10.00
10,001-15,000 บาท	164	41.00
15,001-20,000 บาท	85	21.25
มากกว่า 20,001 บาท	111	27.75
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.1 ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งหมด 400 คน โดยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 231 คน (ร้อยละ 57.75) และเพศชาย จำนวน 169 คน (ร้อยละ 42.25)

เมื่อจำแนกตามอายุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งหมด 400 คน ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 38-47 ปี จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 32.25 รองลงมาคือ ช่วงอายุระหว่าง 28-37 ปี จำนวน 107 คน (ร้อยละ 26.75) ช่วงอายุระหว่าง 18-27 ปี จำนวน 82 คน (ร้อยละ 20.50) ช่วงอายุ 48-57 ปี จำนวน 52 คน (ร้อยละ 13.00) และช่วงอายุมากกว่า 57 ปีขึ้นไป จำนวน 30 คน (ร้อยละ 7.50) ตามลำดับ

เมื่อจำแนกตามอาชีพ พบว่า กลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งหมด 400 คนส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกร จำนวน 136 คน (ร้อยละ 34.00) รองลงมาคือ ประกอบธุรกิจส่วนตัว/ค้าขายจำนวน 114 คน (ร้อยละ 28.50) นักเรียน/นักศึกษา จำนวน 54 คน (ร้อยละ 13.50) พนักงานบริษัท/ลูกจ้าง จำนวน 42 คน (ร้อยละ 10.50) ข้าราชการ/พนง.รัฐวิสาหกิจ จำนวน 41 คน (ร้อยละ 10.25) และอาชีพอื่นๆ จำนวน 13 คน (ร้อยละ 3.25) ตามลำดับ

เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งหมด 400 คนส่วนใหญ่ มีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 151 คน (ร้อยละ 37.75) รองลงมาคือ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.. จำนวน 148 คน (ร้อยละ 37.00) ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย/ จำนวน 47 คน (ร้อยละ 11.75) ปริญญาโทหรือสูงกว่าปริญญาโท จำนวน 28 คน (ร้อยละ 7.00) และระดับอนุปริญญา/ปวส. จำนวน 26 คน (ร้อยละ 6.50) ตามลำดับ

เมื่อจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า กลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งหมด 400 คน ส่วนใหญ่ มีรายได้ 10,001-15,000 บาท จำนวน 167 คน (ร้อยละ 41.00) รองลงมาคือ มีรายได้มากกว่า 20,001 บาทจำนวน 111 คน (ร้อยละ 27.75) มีรายได้ 15,001-20,000 บาท จำนวน 85 คน (ร้อยละ 21.25) และมีรายได้ไม่เกิน 10,000 บาท จำนวน 40 คน (ร้อยละ 10.00) ตามลำดับ

4.2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง

ตารางที่ 4.2 แสดงสรุปค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน

ปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับการมีส่วนร่วม ของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	อันดับ
1. ด้านทัศนคติในการพัฒนาท้องถิ่น	3.97	0.553	มาก	4
2. ด้านการรับรู้ของประชาชน	4.01	0.485	มาก	3
3. ด้านผู้นำท้องถิ่น	4.06	0.577	มาก	1
4. ด้านการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์	4.02	0.594	มาก	2
รวม	4.01	0.352	มาก	

จากตารางที่ 4.2 จากผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทองสรุปโดยภาพรวม ทั้ง 4 ด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.01, S.D. = .352) โดยด้านผู้นำท้องถิ่นอยู่ในลำดับที่ 1 มีค่าเฉลี่ย 4.06 (S.D. = .577) ด้านการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์ อยู่ในลำดับที่ 2 มีค่าเฉลี่ย 4.02

(S.D. = .594) ด้านการรับรู้ของประชาชน มีค่าเฉลี่ย 4.01 (S.D. = .485) อยู่ในลำดับที่ 3 และลำดับสุดท้ายด้านทัศนคติในการพัฒนาท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ย 3.97 (S.D. = .553)

ตารางที่ 4.3 แสดงสรุปค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านทัศนคติในการพัฒนาท้องถิ่น

1. ด้านทัศนคติในการพัฒนาท้องถิ่น	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	อันดับ
1.1 ท่านมีความยินดีเมื่อได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นด้านโครงสร้างพื้นฐาน	115 (28.75)	179 (44.75)	103 (25.75)	0 (0)	3 (0.75)	4.01	0.784	มาก	2
1.2 ท่านเชื่อว่าการพัฒนาท้องถิ่นเป็นหน้าที่ที่สำคัญของคนในชุมชน	115 (28.75)	171 (42.75)	110 (27.5)	0 (0)	4 (1.00)	3.98	0.809	มาก	3
1.3 การพัฒนาท้องถิ่นเป็นเรื่องที่ชุมชนและหน่วยงานรัฐ ควรดำเนินการไปร่วมกัน	107 (26.75)	150 (37.50)	122 (30.50)	13 (3.25)	8 (2.00)	3.84	0.926	มาก	4
1.4 ท่านให้ความสำคัญกับการพัฒนาท้องถิ่นชุมชนต้องดำเนินการ ไปพร้อมกันหลายๆ ด้านการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ต้องสอดคล้อง และเป็นแนวทางเดียวกันตามแผนพัฒนาท้องถิ่น	132 (33.00)	163 (40.75)	99 (24.75)	1 (0.25)	5 (1.25)	4.04	0.837	มาก	1
รวม						3.97	0.553	มาก	

จากตารางที่ 4.3 จากผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง ด้านทัศนคติในการพัฒนาท้องถิ่น สรุปโดยภาพรวมทั้ง 4 ข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.97, S.D. = .553) โดยท่านให้ความสำคัญกับการพัฒนาท้องถิ่นชุมชนต้องดำเนินการ ไปพร้อมกันหลายๆ ด้านการดำเนิน

กิจกรรมต่างๆ ต้องสอดคล้องและเป็นแนวทางเดียวกันตามแผนพัฒนาท้องถิ่น อยู่ในลำดับที่ 1 มีค่าเฉลี่ย 4.04 (S.D. = .837) ท่านมีความยินดีเมื่อได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน อยู่ในลำดับที่ 2 มีค่าเฉลี่ย 4.01 (S.D. = .784) ท่านเชื่อว่าการพัฒนาท้องถิ่นเป็นหน้าที่ที่สำคัญของคนในชุมชน มีค่าเฉลี่ย 3.98 (S.D. = .809) อยู่ใน ลำดับที่ 3 และลำดับสุดท้ายการพัฒนาท้องถิ่นเป็นเรื่องที่ชุมชนและหน่วยงานรัฐ ควรดำเนินการไปร่วมกัน มีค่าเฉลี่ย 3.84 (S.D. = .926)

ตารางที่ 4.4 แสดงสรุปค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านการรับรู้ของประชาชน

2. ด้านการรับรู้ของประชาชน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	อันดับ
2.1 ท่านได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นด้านโครงสร้างพื้นฐานจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง	124 (31.00)	164 (41.00)	107 (26.75)	5 (1.25)	0 (0.00)	4.02	0.793	มาก	2
2.2 ท่านเข้าใจถึงประโยชน์ของการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น	120 (30.00)	160 (40.00)	112 (28.00)	3 (0.75)	5 (1.25)	3.97	0.850	มาก	4
2.3 ข้อมูลเกี่ยวกับโครงการพัฒนาท้องถิ่นถูกสื่อสารให้ประชาชน รับทราบผ่านช่องทางที่เหมาะสม เช่น เว็บไซต์ การประชาคม แผ่นพับประชาสัมพันธ์ หอกระจายข่าวในชุมชน ผู้นำชุมชน	139 (34.75)	153 (38.25)	100 (25.00)	2 (0.50)	6 (1.5)	4.04	0.868	มาก	1
2.4 ข้อมูลเกี่ยวกับแผนพัฒนาท้องถิ่นมีความโปร่งใสและชัดเจน	125 (31.25)	166 (41.50)	98 (24.50)	4 (1.00)	7 (1.75)	4.00	0.870	มาก	3
รวม						4.01	0.485	มาก	

จากตารางที่ 4.4 จากผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้าน โครงสร้างพื้นฐาน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทองสรุปในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.01, S.D. = .485) โดยข้อมูลเกี่ยวกับโครงการพัฒนาท้องถิ่นถูก

สื่อสารให้ประชาชนรับทราบผ่านช่องทางที่เหมาะสม เช่น เว็บไซต์ การประชุม แผ่นพับ ประชาสัมพันธ์ หอกระจายข่าวในชุมชน ผู้นำชุมชน อยู่ในลำดับที่ 1 มีค่าเฉลี่ย 4.04 (S.D. = .868) ท่านได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นด้านโครงสร้างพื้นฐาน จากองค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง อยู่ในลำดับที่ 2 มีค่าเฉลี่ย 4.02 (S.D. = .793) ข้อมูลเกี่ยวกับแผนพัฒนาท้องถิ่นมีความโปร่งใสและชัดเจน มีค่าเฉลี่ย 4.00 (S.D. = .870) อยู่ใน ลำดับที่ 3 และลำดับสุดท้ายท่านเข้าใจถึงประโยชน์ของการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ย 3.97 (S.D. = .850)

ตารางที่ 4.5 แสดงสรุปค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านผู้นำท้องถิ่น

3. ด้านผู้นำท้องถิ่น	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	อันดับ
3.1 ผู้นำท้องถิ่นส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น	150 (37.50)	133 (33.25)	95 (23.75)	14 (3.50)	8 (2.00)	4.01	0.967	มาก	4
3.2 ท่านเชื่อมั่นในความสามารถของผู้นำท้องถิ่นในการบริหารโครงการพัฒนาท้องถิ่นด้านโครงสร้างพื้นฐาน	139 (34.75)	171 (42.75)	83 (20.75)	4 (1.00)	3 (0.75)	4.10	0.809	มาก	1
3.3 ผู้นำท้องถิ่นเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นหรือเสนอแนะ	146 (36.50)	153 (38.25)	94 (23.50)	4 (1.00)	3 (0.75)	4.09	0.838	มาก	2
3.4 ผู้นำแสดงความสนใจต่อความคิดเห็นของประชาชนอย่างรอบด้านเพื่อประโยชน์ของชุมชน	140 (35.00)	160 (40.00)	87 (21.75)	5 (1.25)	8 (2.00)	4.05	0.893	มาก	3
รวม						4.06	0.577	มาก	

จากตารางที่ 4.5 จากผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง ด้านการรับรู้ของประชาชน สรุปในภาพรวมทั้ง 4 ข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.01, S.D. = .485) ท่านเชื่อมั่นในความสามารถของผู้นำท้องถิ่นในการบริหาร โครงการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน อยู่

ในลำดับที่ 1 มีค่าเฉลี่ย 4.10 (S.D. = .809) ผู้นำท้องถิ่นเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นหรือเสนอแนะ อยู่ในลำดับที่ 2 มีค่าเฉลี่ย 4.09 (S.D. = .838) ผู้นำท้องถิ่นเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นหรือเสนอแนะ มีค่าเฉลี่ย 4.05 (S.D. = .893) อยู่ใน ลำดับที่ 3 และลำดับสุดท้ายผู้นำท้องถิ่นส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นมีค่าเฉลี่ย 4.01 (S.D. = .967)

ตารางที่ 4.6 แสดงสรุปค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์

4. ด้านการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	อันดับ
4.1 การสื่อสารเกี่ยวกับโครงการพัฒนาท้องถิ่นด้านโครงสร้างพื้นฐานเป็นไปอย่างชัดเจนและเข้าใจง่าย	147 (36.75)	172 (43.00)	74 (18.50)	3 (0.75)	4 (1.00)	4.14	0.809	มาก	1
4.2 มีพื้นที่ในการให้คำปรึกษา รับฟัง เปิดโอกาสให้ประชาชนในพื้นที่ มีส่วนร่วมในการข้อมูลข้อเท็จจริงเพื่อนำมาประกอบการพิจารณาในแผนอย่างสม่ำเสมอผ่านการสำรวจความเห็น การประชาคมหมู่บ้านให้ประชาชนเข้าถึงง่าย	143 (35.75)	163 (40.75)	87 (21.75)	5 (1.25)	2 (0.50)	4.10	0.813	มาก	2
4.3 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับโครงการพัฒนาท้องถิ่นมีความรวดเร็วและครบถ้วน	128 (32.00)	161 (40.25)	93 (23.25)	11 (2.75)	7 (1.75)	3.98	0.906	มาก	3
4.4 การประชาสัมพันธ์โครงการพัฒนาท้องถิ่นทำให้รู้สึกได้รับการกระตุ้นให้มีส่วนร่วม	102 (25.50)	169 (42.25)	109 (27.25)	13 (3.25)	7 (1.75)	3.87	0.894	มาก	4
รวม						4.02	0.594	มาก	

จากตารางที่ 4.6 จากผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทองสรุปในภาพรวมทั้ง 4 ข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.02, S.D. = .594) โดยการสื่อสารเกี่ยวกับโครงการพัฒนาท้องถิ่นด้านโครงสร้างพื้นฐาน เป็นไปอย่างชัดเจนและเข้าใจง่าย อยู่ในลำดับที่ 1 มีค่าเฉลี่ย 4.14

(S.D. = .809) มีพื้นที่ในการให้คำปรึกษา รับฟัง เปิดโอกาสให้ประชาชนในพื้นที่ มีส่วนร่วมในการ ข้อมูล ข้อเท็จจริง เพื่อนำมาประกอบการ พิจารณาในแผนอย่างสม่ำเสมอผ่านการสำรวจความเห็น การประชุมหมู่บ้านให้ประชาชนเข้าถึงง่าย อยู่ในลำดับที่ 2 มีค่าเฉลี่ย 4.10 (S.D. = .813) ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับ โครงการพัฒนาท้องถิ่นมีความรวดเร็วและครบถ้วน มีค่าเฉลี่ย 3.98 (S.D. = .906) อยู่ใน ลำดับที่ 3 และลำดับสุดท้ายการประชาสัมพันธ์โครงการพัฒนาท้องถิ่นทำให้รู้สึกได้รับการ กระตุ้นให้มีส่วนร่วม มีค่าเฉลี่ย 3.87 (S.D. = .894)

4.3 ผลการวิเคราะห์การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง

ตารางที่ 4.7 แสดงสรุปค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการมีส่วนร่วมของประชาชนในการ พัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง

การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา ท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	อันดับ
1. การรับฟังข้อมูลข่าวสาร	3.99	0.588	มาก	4
2. การแสดงความเห็น	4.03	0.702	มาก	1
3. การร่วมดำเนินกิจกรรม	3.96	0.614	มาก	5
4. การร่วมตัดสินใจ	4.02	0.633	มาก	3
5. การติดตามตรวจสอบ	4.03	0.665	มาก	2
รวม	4.01	0.381	มาก	

จากตารางที่ 4.7 จากผลการศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง สรุปโดยภาพรวมทั้ง 5 ด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.01, S.D. = .381) โดยการแสดงความเห็นอยู่ในลำดับที่ 1 มีค่าเฉลี่ย 4.03 (S.D. = .702) การติดตามตรวจสอบอยู่ในลำดับที่ 2 มีค่าเฉลี่ย 4.03 (S.D. = .665) การร่วมตัดสินใจ มีค่าเฉลี่ย 4.02 (S.D. = .633) อยู่ในลำดับที่ 3 การรับฟังข้อมูลข่าวสาร มีค่าเฉลี่ย 3.99 (S.D. = .588) อยู่ในลำดับที่ 4 และลำดับสุดท้ายการร่วมดำเนินกิจกรรม มีค่าเฉลี่ย 3.96 (S.D. = .614)

ตารางที่ 4.8 แสดงสรุปค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านการรับฟังข้อมูลข่าวสาร

1. การรับฟังข้อมูลข่าวสาร	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	อันดับ
1.1 ท่านได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น จากองค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทองอย่างครบถ้วนและชัดเจน	112 (28.00)	183 (45.75)	99 (24.75)	5 (1.25)	1 (0.25)	4.00	0.776	มาก	2
1.2 ท่านรู้สึกว่าการบริหารจัดการส่วนจังหวัดอ่างทอง มีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารในการพัฒนาท้องถิ่นให้ประชาชนรับทราบอย่างทั่วถึง	116 (29.00)	175 (43.75)	89 (22.25)	15 (3.75)	5 (1.25)	3.96	0.880	มาก	3
1.3 ท่านสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแผนพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐานผ่านช่องทางที่หลากหลาย เช่น เว็บไซต์ การประชุม หอกระจายข่าวในชุมชน บ้ายประชาสัมพันธ์	120 (30.00)	177 (44.25)	92 (23.00)	8 (2.00)	3 (0.75)	4.01	0.824	มาก	1
รวม						3.99	0.588	มาก	

จากตารางที่ 4.8 จากผลการศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง การรับฟังข้อมูลข่าวสารสรุปในภาพรวมทั้ง 3 ข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.99, S.D. = .588) โดยท่านสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแผนพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐานผ่านช่องทางที่หลากหลาย เช่น เว็บไซต์

การประชาม หอกระจายข่าวในชุมชน ป้ายประชาสัมพันธ์ อยู่ในลำดับที่ 1 มีค่าเฉลี่ย 4.01 (S.D. = .824) ท่านได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น จากองค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทองอย่างครบถ้วนและชัดเจนอยู่ในลำดับที่ 2 มีค่าเฉลี่ย 4.00 (S.D. = .776) และลำดับสุดท้ายท่านรู้สึกว่างค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง มีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารในการพัฒนาท้องถิ่นให้ประชาชนรับทราบอย่างทั่วถึง มีค่าเฉลี่ย 3.96 (S.D. = .880)

ตารางที่ 4.9 แสดงสรุปค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านการแสดงความเห็น

2. การแสดงความเห็น	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	อันดับ
2.1 ท่านมีโอกาสแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐานในเขตชุมชนของท่าน	132 (33.00)	175 (43.75)	73 (18.25)	15 (3.75)	5 (1.25)	4.04	0.881	มาก	2
2.2 ความคิดเห็นของท่านมีส่วนช่วยในการกำหนดแนวทางการพัฒนาท้องถิ่นหรือไม่	137 (34.25)	165 (41.25)	69 (17.25)	23 (5.75)	6 (1.50)	4.01	0.939	มาก	3
2.3 ท่านรู้สึกว่าคุณค่าความคิดเห็นของท่านมีความสำคัญต่อการกำหนดแนวทางการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่	134 (33.50)	172 (43.00)	74 (18.50)	17 (4.25)	3 (0.75)	4.04	0.870	มาก	1
รวม						4.03	0.702		

จากตารางที่ 4.9 จากผลการศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นด้านการแสดงความเห็น สรุปในภาพรวมทั้ง 3 ข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.03, S.D. = .702) โดยท่านรู้สึกว่าคุณค่าความคิดเห็นของท่านมีความสำคัญต่อการกำหนดแนวทางการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่ อยู่ในลำดับที่ 1 มีค่าเฉลี่ย 4.04 (S.D. = .870) ท่านมีโอกาสแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐานในเขตชุมชนของท่าน อยู่ในลำดับที่ 2 มีค่าเฉลี่ย 4.04 (S.D. = .881) และลำดับสุดท้ายความคิดเห็นของท่านมีส่วนช่วยในการกำหนดแนวทางการพัฒนาท้องถิ่นหรือไม่ มีค่าเฉลี่ย 4.01 (S.D. = .939)

ตารางที่ 4.10 แสดงสรุปค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการมีส่วนร่วมของประชาชน
ในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านการร่วมดำเนินกิจกรรม

3. การร่วมดำเนินกิจกรรม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	อันดับ
3.1 ท่านเคยเข้าร่วมการ ประชาคมการพัฒนา ท้องถิ่นด้านโครงสร้าง พื้นฐานที่จัดโดยองค์การ บริหารส่วนจังหวัด อ่างทอง หรือผู้นำชุมชน	129 (32.25)	160 (40.00)	96 (24.00)	11 (2.75)	4 (1.00)	4.00	0.874	มาก	2
3.2 ท่านรู้สึกว่าการ มีบทบาทสำคัญในการ ดำเนินกิจกรรมการมีส่วน ร่วมการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	111 (27.75)	157 (39.25)	116 (29.00)	11 (2.75)	5 (1.25)	3.90	0.884	มาก	3
3.3 องค์การบริหารส่วน จังหวัดอ่างทองจัด กิจกรรมที่ส่งเสริมให้ ประชาชนมีส่วนร่วมใน ทุกขั้นตอนของการ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	123 (30.75)	169 (42.25)	96 (24.00)	9 (2.25)	3 (0.75)	4.00	0.841	มาก	1
รวม						3.96	0.614		

จากตารางที่ 4.10 จากผลการศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้าน การร่วมดำเนินกิจกรรมสรุปในภาพรวมทั้ง 3 ข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.96, S.D. = .614) โดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทองจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนของการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานอยู่ในลำดับที่ 1 มีค่าเฉลี่ย 4.00 (S.D. = .841) ท่านเคยเข้าร่วมการประชาคมการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐานที่จัดโดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทองหรือผู้นำชุมชน อยู่ในลำดับที่ 2 มีค่าเฉลี่ย 4.00 (S.D. = .874) และลำดับสุดท้ายท่านรู้สึกว่าการมีบทบาทสำคัญในการดำเนินกิจกรรม การมีส่วนร่วมการพัฒนาท้องถิ่นด้านโครงสร้างพื้นฐานมีค่าเฉลี่ย 3.90 (S.D. = .841)

ตารางที่ 4.11 แสดงสรุปค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านการร่วมตัดสินใจ

4. การร่วมตัดสินใจ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	อันดับ
4.1 ท่านมีโอกาสร่วมตัดสินใจในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่ของท่าน	111 (27.75)	161 (40.25)	111 (27.75)	10 (2.50)	7 (1.75)	3.90	0.897	มาก	3
4.2 การตัดสินใจเกี่ยวกับโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานมักเกิดขึ้น โดยมีการปรึกษาประชาชนในพื้นที่	135 (33.75)	156 (39.00)	94 (23.50)	9 (2.25)	6 (1.50)	4.01	0.894	มาก	2
4.3 กระบวนการตัดสินใจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง มีความโปร่งใสและเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วม	158 (39.50)	152 (38.00)	83 (20.75)	3 (0.75)	4 (1.00)	4.14	0.839	มาก	1
รวม						4.02	0.633		

จากตารางที่ 4.11 ผลการศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านการร่วมตัดสินใจ สรุปในภาพรวมทั้ง 3 ข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.01, S.D. = .352) โดยกระบวนการตัดสินใจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง มีความโปร่งใสและเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วม อยู่ในลำดับที่ 1 มีค่าเฉลี่ย 4.14 (S.D. = .839) การตัดสินใจเกี่ยวกับโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานมักเกิดขึ้น โดยมีการปรึกษาประชาชนในพื้นที่ อยู่ในลำดับที่ 2 มีค่าเฉลี่ย 4.01 (S.D. = .894) และลำดับสุดท้ายท่านมีโอกาสร่วมตัดสินใจในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่ของท่าน มีค่าเฉลี่ย 3.90 (S.D. = .897)

ตารางที่ 4.12 แสดงสรุปค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการมีส่วนร่วมของประชาชน
ในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านการติดตามตรวจสอบ

5. การติดตามตรวจสอบ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	อันดับ
5.1 ท่านมีส่วนร่วมในการติดตามตรวจสอบการดำเนินการพัฒนาในพื้นที่ของท่าน	147 (36.75)	154 (38.50)	84 (21.00)	11 (2.75)	4 (1.00)	4.07	0.880	มาก	1
5.2 ท่านเห็นว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทองมีการเปิดเผยความคืบหน้าของโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ประชาชนทราบอย่างเพียงพอ	132 (33.00)	149 (37.25)	100 (25.00)	13 (3.25)	6 (1.50)	3.97	0.920	มาก	3
5.3 ประชาชนในพื้นที่สามารถมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการใช้งบประมาณในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานได้อย่างโปร่งใส	148 (37.00)	144 (36.00)	92 (23.00)	10 (2.50)	6 (1.50)	4.05	0.914	มาก	2
รวม						4.03	0.665		

จากตารางที่ 4.12 ผลการศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านการรับฟังข้อมูลข่าวสารสรุปในภาพรวมทั้ง 3 ข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.03, S.D. = .665) โดยท่านมีส่วนร่วมในการติดตามตรวจสอบการดำเนินการพัฒนาในพื้นที่ของท่าน อยู่ในลำดับที่ 1 มีค่าเฉลี่ย 4.07 (S.D. = .880) ประชาชนในพื้นที่สามารถมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการใช้งบประมาณในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานได้อย่างโปร่งใส อยู่ในลำดับที่ 2 มีค่าเฉลี่ย 4.05 (S.D. = .914) และลำดับสุดท้ายท่านเห็นว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทองมีการเปิดเผยความคืบหน้าของโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ประชาชนทราบอย่างเพียงพอ มีค่าเฉลี่ย 3.97 (S.D. = .920)

4.4 ผลการวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น จำแนกตามเพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

สมมติฐานที่ 1 ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.13 แสดงผลการทดสอบเปรียบเทียบของระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น จำแนกตามเพศ

ที่	การมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน (อบจ.อ่างทอง)	เพศชาย $\bar{X}$ S.D.	เพศหญิง $\bar{X}$ S.D.	t (sig.)
1	การรับฟังข้อมูลข่าวสาร	3.98 .593	3.99 .586	-.095 (.924)
2	การแสดงความคิดเห็น	4.03 .679	4.03 3.98	.010 (.992)
3	การร่วมดำเนินกิจกรรม	3.94 .649	3.86 .588	-.586 (.558)
4	การร่วมตัดสินใจ	4.04 .622	4.00 .641	.593 (.554)
5	การติดตามตรวจสอบ	4.05 .683	4.01 .651	.620 (.536)
	การมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐานในภาพรวม			0.196 (.845)

จากตารางที่ 4.13 การวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นด้านโครงสร้างพื้นฐาน องค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง จำแนกตามเพศ พบว่าประชาชนที่มีเพศต่างกันการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

สมมติฐานที่ 2 ประชาชนที่มีอายุต่างกันมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.14 แสดงผลการทดสอบเปรียบเทียบของระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น จำแนกตามอายุ

ที่	การมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน (อบจ.อ่างทอง)	อายุ (ปี)					F (sig.)
		18 - 27	28 - 37	38 - 47	48 - 57	> 57	
		$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$	
		S.D.	S.D.	S.D.	S.D.	S.D.	
1	การรับฟังข้อมูลข่าวสาร	4.04 .583	3.98 .638	3.92 .581	4.04 .532	4.08 .537	.875 .479
2	การแสดงความคิดเห็น	4.01 .768	4.02 .753	4.04 .644	4.01 .684	4.09 .637	.086 .987
3	การร่วมดำเนินกิจกรรม	3.91 .592	3.96 .616	3.94 .611	4.04 .716	4.08 .485	.618 .650
4	การร่วมตัดสินใจ	4.05 .584	4.08 .580	3.94 .643	3.95 .742	4.19 .671	1.549 .187
5	การติดตามตรวจสอบ	4.08 .634	4.04 .708	3.95 .642	4.05 .681	4.13 .664	.783 .537
การมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐานในภาพรวม							1.173 .322

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.14 การวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นด้านโครงสร้างพื้นฐาน องค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง จำแนกตามอายุ พบว่าประชาชนที่มีเพศต่างกันการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

สมมติฐานที่ 3 ประชาชนที่มีอาชีพต่างกันมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.15 แสดงผลการทดสอบเปรียบเทียบของระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น จำแนกตามอาชีพ

ที่	การมีส่วนร่วม ในการพัฒนา ท้องถิ่น ด้านโครงสร้าง พื้นฐาน	อาชีพ						F (sig.)
		ข้าราชการ/ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	พนักงาน บริษัท/ ลูกจ้าง	ธุรกิจ ส่วนตัว/ ค้าขาย	เกษตร กรรม	นักเรียน/ นักศึกษา	อื่นๆ	
		$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$	
		S.D.	S.D.	S.D.	S.D.	S.D.	S.D.	
1	การรับฟังข้อมูล ข่าวสาร	3.89 .698	4.00 .570	3.96 .546	4.03 .596	4.01 .593	3.95 .591	.456 .809
2	การแสดงความ คิดเห็น	3.98 .647	4.04 .744	4.02 .720	4.02 .728	4.06 .620	4.21 .727	.233 .948
3	การร่วมดำเนิน กิจกรรม	3.80 .568	3.94 .650	3.97 .656	3.98 .601	4.00 .557	4.21 .602	1.011 .411
4	การร่วมตัดสินใจ	3.80 .679	4.08 .620	3.91 .645	4.14 .620	4.02 .541	4.13 .674	2.913 .013*
5	การติดตาม ตรวจสอบ	3.77 .626	4.19 .783	3.97 .713	4.11 .598	4.07 .617	3.79 .570	2.688 .021*
การมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐานในภาพรวม								2.368 0.039*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.15 ผลการเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน องค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง จำแนกตามอาชีพ โดยใช้สถิติค่า One-Way ANOVA เพื่อทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกันมีระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น (อบจ.อ่างทอง) ในภาพรวมแตกต่างกัน และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าการร่วมตัดสินใจและการติดตามตรวจสอบ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่

ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ จึงทำการทดสอบเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี LSD (Least Significant Difference)

ตารางที่ 4.16 ผลการทดสอบรายคู่ระหว่างอาชีพกับระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน (อบจ.อ่างทอง)

อาชีพ		ข้าราชการ/ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	พนักงาน บริษัท/ ลูกจ้าง	ธุรกิจ ส่วนตัว/ ค้าขาย	เกษตรกร	นักเรียน/ นักศึกษา	อื่นๆ
ข้าราชการ/ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	Mean Difference (Sig.)	1.000	-0.114 (.380)	-0.076 (.481)	-0.143 (.174)	-.0126 (.303)	-.063 (.739)
พนักงานบริษัท/ ลูกจ้าง	Mean Difference (Sig.)		1.000	-.038 (.721)	-.029 (.778)	-.012 (.919)	.051 (.748)
ธุรกิจส่วนตัว/ ค้าขาย	Mean Difference (Sig.)			1.000	-.067 (.369)	-.050 (.606)	.013 (.939)
เกษตรกร	Mean Difference (Sig.)				1.000	.017 (.857)	.081 (.638)
นักเรียน/ นักศึกษา	Mean Difference (Sig.)					1.000	.064 (.727)
อื่นๆ	Mean Difference (Sig.)						1.000

จากตารางที่ 4.16 ผลการเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน (อบจ.อ่างทอง) จำแนกตามอาชีพ พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 4 ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน (อบจ.อ่างทอง) แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.17 แสดงผลการทดสอบเปรียบเทียบของระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น (อบจ.อ่างทอง) จำแนกตามระดับการศึกษา

ที่	การมีส่วนร่วม ในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน (อบจ.อ่างทอง)	ระดับการศึกษา					F (sig.)
		ต่ำกว่า มัธยมศึกษา	มัธยมศึกษา ตอนปลาย/ ปวช.	อนุปริญญา/ ปวส.	ป. ตรี	>ป. ตรี	
		$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$	
		S.D.	S.D.	S.D.	S.D.	S.D.	
1	การรับฟังข้อมูลข่าวสาร	3.89	4.01	4.04	4.01	3.86	.800
		.598	.554	.584	.579	.783	.526
2	การแสดงความคิดเห็น	4.03	4.00	4.01	4.05	4.11	.191
		.601	.759	.643	.707	.602	.943
3	การร่วมดำเนินกิจกรรม	4.02	3.94	3.76	3.97	4.15	1.613
		.553	.637	.622	.620	.501	.170
4	การร่วมตัดสินใจ	4.28	4.04	3.91	3.95	3.93	2.796
		.611	.652	.636	.591	.699	.026*
5	การติดตามตรวจสอบ	4.17	4.09	3.86	3.99	3.83	2.018
		.568	.699	.583	.684	.517	.091
	การมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน						.877
	ในภาพรวม						.478

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.17 ผลการเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน องค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน (อบจ.อ่างทอง) ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าการร่วมตัดสินใจ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ จึงทำการทดสอบเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี LSD (Least Significant Difference)

ตารางที่ 4.18 ผลการทดสอบรายคู่ระหว่างระดับการศึกษากับระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน
ในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน (อบจ.อ่างทอง)

ระดับการศึกษา		ต่ำกว่า มัธยมศึกษา ตอนปลาย	มัธยมศึกษา ตอนปลาย/ ปวช.	อนุปริญญา/ ปวส.	ป.ตรี	ป.โท/ >ป.โท
ต่ำกว่า	Mean Difference	1.000	-.115	-.145	-.117	-.036
มัธยมศึกษาตอน ปลาย	(Sig.)		(.243)	(.315)	(.233)	(.795)
มัธยมศึกษาตอน ปลาย/ปวช.	Mean Difference		1.000	-.029	-.002	.152
	(Sig.)			(.814)	(.976)	(.211)
อนุปริญญา/ปวส.	Mean Difference			1.000	.027	.181
	(Sig.)				(.826)	(.259)
ป.ตรี	Mean Difference				1.000	.154
	(Sig.)					(.205)
ป.โท/ >ป.โท	Mean Difference					1.000
	(Sig.)					

จากตารางที่ 4.18 ผลการเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน องค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง จำแนกตามระดับการศึกษาพบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน (อบจ.อ่างทอง) ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 5 ประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน องค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง

ตารางที่ 4.19 แสดงผลการทดสอบเปรียบเทียบของระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น (อบจ.อ่างทอง) จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ที่	การมีส่วนร่วม ในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน (อบจ.อ่างทอง)	ระดับรายได้ (บาท)				F (sig.)
		ไม่เกิน 10000	10001 - 15000	15001 - 20000	>20000	
		$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$	
		S.D.	S.D.	S.D.	S.D.	
1	การรับฟังข้อมูลข่าวสาร	3.97	4.03	3.89	4.01	1.199
		.516	.592	.588	.605	.310
2	การแสดงความคิดเห็น	4.11	3.97	4.12	4.02	1.087
		.651	.742	.642	.702	.354
3	การร่วมดำเนินกิจกรรม	3.98	3.98	4.04	3.87	1.253
		.613	.625	.568	.628	.290
4	การร่วมตัดสินใจ	4.00	4.04	4.02	4.00	.098
		.622	.607	.648	.669	.961
5	การติดตามตรวจสอบ	4.01	4.07	3.99	4.00	.375
		.710	.637	.659	.697	.771
	การมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน					.222
	ในภาพรวม					.881

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.19 การวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นด้านโครงสร้างพื้นฐาน องค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า ประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

4.5 ผลวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง

สมมติฐานที่ 6 วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน ด้านทัศนคติในการพัฒนาท้องถิ่นต่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.20 ผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างปัจจัยด้านทัศนคติในการพัฒนาท้องถิ่น (B) กับ การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น (อบจ.อ่างทอง)

ตัวแปร	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients		Sig.
	B	Std.Error	beta	t	
ค่าคงที่	4.087	.137		29.920	.000
B 1	-.042	.027	-.087	-1.534	.126
B 2	-.020	.026	-.043	-.771	.441
B 3	.074	.021	.182	3.561	.000*
B 4	-.029	.024	-.064	-1.234	.218
R	.201		SEE.	.375	
R Square	.040		F	4.155	
Adjusted R Square	.031		Sig.	.003*	

ผลการวิเคราะห์ผลการถดถอย (Multiple Regression Analysis) ในภาพรวม ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วม ด้านทัศนคติในการพัฒนาท้องถิ่น ประกอบด้วย 1) ท่านมีความยินดีเมื่อได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน (B1) 2) ท่านเชื่อว่าการพัฒนาท้องถิ่นเป็นหน้าที่ที่สำคัญของคนในชุมชน (B2) 3) การพัฒนาท้องถิ่นเป็นเรื่องที่ชุมชนและหน่วยงานรัฐ ควรดำเนินการไปร่วมกัน (B3) 4) ท่านให้ความสำคัญกับการพัฒนาท้องถิ่นชุมชนต้องดำเนินการ ไปพร้อมกันหลายๆ ด้านการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ต้องสอดคล้อง และเป็นแนวทางเดียวกันตามแผนพัฒนาท้องถิ่น (B4) มีความสัมพันธ์แบบพหุคูณกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.000 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) อยู่ในระดับต่ำ คือ 0.201 และ ค่าพยากรณ์ (R Square) ได้ร้อยละ 4 โดยมีความคลาดเคลื่อน

มาตรฐาน (Standard Error of Estimate : SEE) เท่ากับ .375 โดยเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่ามีปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน เพียงด้านเดียว คือ ด้าน B3 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

สมมติฐานที่ 7 วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน ด้านการรับรู้ของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นต่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.21 ผลการทดสอบสมมติฐานระหว่าง ปัจจัยด้านการรับรู้ของประชาชน (B) กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น (อบจ.อ่างทอง)

ตัวแปร	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients		Sig.
	B	Std.Error	beta	t	
ค่าคงที่	3.912	.159		24.638	.001
B 5	.059	.025	.122	2.399	.017*
B 6	-.013	.023	-.030	-.575	.565
B 7	-.001	.023	-.002	-.042	.967
B 8	-.021	.022	-.049	-.971	.332
R	.125		SEE.	.380	
R Square	.016		F	1.574	
Adjusted R Square	.006		Sig.	.181	

ผลการวิเคราะห์ผลการถดถอย (Multiple Regression Analysis) ในภาพรวม ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วม ด้านการรับรู้ของประชาชน (B) ประกอบด้วย 1) ท่านได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นด้าน โครงสร้างพื้นฐาน จากองค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง (B5) 2) ท่านเข้าใจถึงประโยชน์ของการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น (B6) 3) ข้อมูลเกี่ยวกับโครงการพัฒนาท้องถิ่นถูกสื่อสารให้ประชาชนรับทราบผ่านช่องทางที่เหมาะสม เช่น เว็บไซต์ การประชุม แผ่นพับประชาสัมพันธ์ หอกระจายข่าวในชุมชน ผู้นำชุมชน(B7) 4) ข้อมูลเกี่ยวกับแผนพัฒนาท้องถิ่นมีความโปร่งใสและชัดเจน (B8) มีความสัมพันธ์แบบพหุคูณกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.000 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์

สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) อยู่ในระดับสูง คือ .125 และ ค่าพยากรณ์ (R Square) ได้ร้อยละ 1 โดยมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (Standard Error of Estimate : SEE) เท่ากับ .380 โดยเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่ามีปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน เพียงด้านเดียว คือ ด้าน B5 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

สมมติฐานที่ 8 วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน ด้านปัจจัยด้านผู้นำท้องถิ่นในการพัฒนาท้องถิ่นต่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.22 ผลการทดสอบสมมติฐานระหว่าง ปัจจัยด้านผู้นำท้องถิ่น (B) กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น (อบจ.อ่างทอง)

ตัวแปร	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients		Sig.
	B	Std. Error	beta	t	
ค่าคงที่	3.564	.134		26.581	.001
B 9	.007	.020	.017	.337	.074
B 10	-.002	.026	-.004	-.076	.940
B 11	.005	.025	.121	2.169	.031*
B 12	.049	.023	.114	2.078	.038*
R	.197		SEE.	.376	
R Square	.039		F	4.005	
Adjusted R Square	.029		Sig.	.003	

ผลการวิเคราะห์ผลการถดถอย (Multiple Regression Analysis) ในภาพรวม ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วม ด้านผู้นำท้องถิ่น (B) ประกอบด้วย

1) ผู้นำท้องถิ่นส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น (B9) 2) ท่านเชื่อมั่นในความสามารถของผู้นำท้องถิ่นในการบริหารโครงการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน (B10) 3) ผู้นำท้องถิ่นเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นหรือเสนอแนะ (B11) 4) ผู้นำแสดงความสนใจต่อความคิดเห็นของประชาชนอย่างรอบด้านเพื่อประโยชน์ของ

ชุมชน (B12) มีความสัมพันธ์แบบพหุคูณกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.000 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) อยู่ในระดับสูง คือ .197 และ ค่าพยากรณ์ (R Square) ได้ร้อยละ 4 โดยมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (Standard Error of Estimate : SEE) เท่ากับ .376 โดยเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่ามีปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน คือด้าน B11 และ B12 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

สมมติฐานที่ 9 วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน ด้านการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์ในการพัฒนาท้องถิ่นต่างกันการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.23 ผลการทดสอบสมมติฐานระหว่าง ปัจจัยด้านการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์ (B) กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น (อบจ.อ่างทอง)

ตัวแปร	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients		Sig.
	B	Std.Error	beta	t	
ค่าคงที่	3.208	.127		25.350	.001
B 13	.075	.025	.159	2.944	.003*
B 14	.071	.025	.152	2.835	.005*
B 15	.006	.023	.015	0.263	.793
B 16	.044	.023	.104	1.951	.052
R	.310		SEE.	.364	
R Square	.096		F	10.506	
Adjusted R Square	.087		Sig.	.001*	

ผลการวิเคราะห์ผลการถดถอย (Multiple Regression Analysis) ในภาพรวมระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วม ด้านการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์ (B) ประกอบด้วย 1) การสื่อสารเกี่ยวกับโครงการพัฒนาท้องถิ่นด้านโครงสร้างพื้นฐานเป็นไปอย่างชัดเจนและเข้าใจง่าย (B13) 2) มีพื้นที่ในการให้คำปรึกษา รับฟัง เปิดโอกาสให้ประชาชนในพื้นที่ มีส่วนร่วมในการข้อมูล

ข้อเท็จจริง เพื่อนำมาประกอบการพิจารณาในแผนอย่างสม่ำเสมอ ผ่านการสำรวจความเห็นการ
 ประชาคมหมู่บ้านให้ประชาชนเข้าถึงง่าย (B14) 3) ท่านเห็นว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง
 มีการเปิดเผย ความคืบหน้าของโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ประชาชนทราบ (B15) 4)
 ประชาชนในพื้นที่สามารถมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการใช้งบประมาณในการพัฒนาโครงสร้าง
 พื้นฐานได้อย่างโปร่งใส (B16) มีความสัมพันธ์แบบพหุคูณกับการมีส่วนร่วมของประชาชนใน
 การพัฒนาท้องถิ่นฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.000 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R)
 อยู่ในระดับสูงมาก คือ .310 และ ค่าพยากรณ์ (R Square) ได้ร้อยละ 9 โดยมีความคลาดเคลื่อน
 มาตรฐาน (Standard Error of Estimate : SEE) เท่ากับ .364 โดยเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่ามีปัจจัยที่
 มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน มีความสัมพันธ์
 กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน คือด้าน B13 และ
 B14 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง” ครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง 1) เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน (อบจ.อ่างทอง) 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน (อบจ.อ่างทอง) และ 3) เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน (อบจ.อ่างทอง)

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคล

พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 231 คน คิดเป็นร้อยละ 57.75 มีอายุระหว่าง 38-47 ปี จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 32.25 อาชีพเกษตรกร จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 34.00 ระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ 37.75 มีรายได้ 10,001-15,000 บาท จำนวน 167 คน คิดเป็นร้อยละ 41.00 ตามลำดับ

5.1.2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง

พบว่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.01, S.D. = .352) โดยด้านผู้นำท้องถิ่น อยู่ในลำดับที่ 1 มีค่าเฉลี่ย 4.06 (S.D. = .577) ด้านการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์ อยู่ในลำดับที่ 2 มีค่าเฉลี่ย 4.02 (S.D. = .594) ด้านการรับรู้ของประชาชน มีค่าเฉลี่ย 4.01 (S.D. = .485) อยู่ในลำดับที่ 3 และลำดับสุดท้ายด้านทัศนคติในการพัฒนาท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ย 3.97 (S.D. = .553)

5.1.2.1 ผลค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง ด้านทัศนคติในการพัฒนาท้องถิ่น

พบว่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.97, S.D. = .553) โดยท่านให้ความสำคัญกับการพัฒนาท้องถิ่นชุมชนต้องดำเนินการ ไปพร้อมกันหลายๆ ด้านการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ต้องสอดคล้องและเป็นแนวทางเดียวกันตามแผนพัฒนาท้องถิ่น อยู่ในลำดับที่ 1 มีค่าเฉลี่ย 4.04 (S.D. = .837) ท่านมีความยินดีเมื่อได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน อยู่ในลำดับที่ 2 มีค่าเฉลี่ย 4.01 (S.D. = .784) ท่านเชื่อว่าการพัฒนาท้องถิ่นเป็นหน้าที่ที่สำคัญของคนในชุมชน มีค่าเฉลี่ย 3.98 (S.D. = .809) อยู่ใน ลำดับที่ 3 และลำดับสุดท้ายการพัฒนาท้องถิ่นเป็นเรื่องที่ชุมชนและหน่วยงานรัฐ ควรดำเนินการไปร่วมกัน มีค่าเฉลี่ย 3.84 (S.D. = .926)

5.1.2.2 ผลค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นด้านโครงสร้างพื้นฐาน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง ด้านการรับรู้ของประชาชน

พบว่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.01, S.D. = .485) โดยข้อมูลเกี่ยวกับโครงการพัฒนาท้องถิ่น ถูกสื่อสารให้ประชาชนรับทราบผ่านช่องทางที่เหมาะสม เช่น เว็บไซต์ การประชุม แผ่นพับ ประชาสัมพันธ์ หอกระจายข่าวในชุมชน ผู้นำชุมชน อยู่ในลำดับที่ 1 มีค่าเฉลี่ย 4.04 (S.D. = .868) ท่านได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นด้านโครงสร้างพื้นฐาน จากองค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง อยู่ในลำดับที่ 2 มีค่าเฉลี่ย 4.02 (S.D. = .793) ข้อมูลเกี่ยวกับแผนพัฒนาท้องถิ่นมีความโปร่งใสและชัดเจน มีค่าเฉลี่ย 4.00 (S.D. = .870) อยู่ใน ลำดับที่ 3 และลำดับสุดท้ายท่านเข้าใจถึงประโยชน์ของการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ย 3.97 (S.D. = .850)

5.1.2.3 ผลค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง ด้านผู้นำท้องถิ่น

พบว่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.01, S.D. = .485) โดยท่านเชื่อมั่นในความสามารถของผู้นำท้องถิ่นในการบริหาร โครงการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน อยู่ในลำดับที่ 1 มีค่าเฉลี่ย 4.10

(S.D. = .809) ผู้นำท้องถิ่นเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นหรือเสนอแนะ อยู่ในลำดับที่ 2 มีค่าเฉลี่ย 4.09 (S.D. = .838) ผู้นำท้องถิ่นเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นหรือเสนอแนะ มีค่าเฉลี่ย 4.05 (S.D. = .893) อยู่ใน ลำดับที่ 3 และลำดับสุดท้ายผู้นำท้องถิ่นส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นมีค่าเฉลี่ย 4.01 (S.D. = .967)

5.1.2.4 ผลค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง ด้านการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์

พบว่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.02, S.D. = .594) โดยการสื่อสารเกี่ยวกับโครงการพัฒนาท้องถิ่น ด้าน โครงสร้างพื้นฐาน เป็นไปอย่างชัดเจนและเข้าใจง่าย อยู่ในลำดับที่ 1 มีค่าเฉลี่ย 4.14 (S.D. = .809) มีพื้นที่ในการให้คำปรึกษา รับฟัง เปิดโอกาสให้ประชาชนในพื้นที่มีส่วนร่วมในการข้อมูล ข้อเท็จจริง เพื่อนำมาประกอบการ พิจารณาในแผนอย่างสม่ำเสมอผ่านการสำรวจความเห็นการประชามหมู่บ้านให้ประชาชนเข้าถึงง่าย อยู่ในลำดับที่ 2 มีค่าเฉลี่ย 4.10 (S.D. = .813) ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับ โครงการพัฒนาท้องถิ่นมีความรวดเร็วและครบถ้วน มีค่าเฉลี่ย 3.98 (S.D. = .906) อยู่ใน ลำดับที่ 3 และลำดับสุดท้ายการประชาสัมพันธ์โครงการพัฒนาท้องถิ่นทำให้รู้สึกได้รับการกระตุ้นให้มีส่วนร่วม มีค่าเฉลี่ย 3.87 (S.D. = .894)

5.1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง

พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทองสรุปในภาพรวม ทั้ง 5 ด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.01, S.D. = .352) โดยการแสดงความคิดเห็นอยู่ในลำดับที่ 1 มีค่าเฉลี่ย 4.03 (S.D. = .702) การติดตามตรวจสอบอยู่ในลำดับที่ 2 มีค่าเฉลี่ย 4.03 (S.D. = .665) การร่วมตัดสินใจ มีค่าเฉลี่ย 4.02 (S.D. = .633) อยู่ในลำดับที่ 3 การรับฟังข้อมูลข่าวสาร มีค่าเฉลี่ย 3.99 (S.D. = .588) อยู่ในลำดับที่ 4 และลำดับสุดท้ายการร่วมดำเนินกิจกรรม มีค่าเฉลี่ย 3.96 (S.D. = .614)

5.1.3.1 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา ท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง การรับฟังข้อมูลข่าวสาร

พบว่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.99$, S.D. = .588) โดยท่านสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแผนพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐานผ่านช่องทางที่หลากหลาย เช่น เว็บไซต์ การประชุม หอกระจายข่าวในชุมชน ป้ายประชาสัมพันธ์ อยู่ในลำดับที่ 1 มีค่าเฉลี่ย 4.01 (S.D. = .824) ท่านได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น จากองค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทองอย่างครบถ้วนและชัดเจนอยู่ในลำดับที่ 2 มีค่าเฉลี่ย 4.00 (S.D. = .776) และลำดับสุดท้ายท่านรู้สึกว่างค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง มีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารในการพัฒนาท้องถิ่นให้ประชาชนรับทราบอย่างทั่วถึง มีค่าเฉลี่ย 3.96 (S.D. = .880)

5.1.3.2 ผลค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา ท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง การแสดงความเห็น

พบว่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = .702) โดยท่านรู้สึกว่าคุณค่าความคิดเห็นของท่านมีความสำคัญต่อการกำหนดแนวทางการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่ อยู่ในลำดับที่ 1 มีค่าเฉลี่ย 4.04 (S.D. = .870) ท่านมีโอกาสแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่น ด้าน โครงสร้างพื้นฐานในเขตชุมชนของท่าน อยู่ในลำดับที่ 2 มีค่าเฉลี่ย 4.04 (S.D. = .881) และลำดับสุดท้ายความคิดเห็นของท่านมีส่วนช่วยในการกำหนดแนวทางการพัฒนาท้องถิ่นหรือไม่ มีค่าเฉลี่ย 4.01 (S.D. = .939)

5.1.3.3 ผลค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง การร่วมดำเนินกิจกรรม

พบว่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.96$, S.D. = .614) โดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนของการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานอยู่ในลำดับที่ 1 มีค่าเฉลี่ย 4.00 (S.D. = .841) ท่านเคยเข้าร่วมการประชุมการพัฒนาท้องถิ่น ด้าน โครงสร้างพื้นฐานที่จัดโดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทองหรือผู้นำชุมชน อยู่ในลำดับที่ 2 มี

ค่าเฉลี่ย 4.00 (S.D. = .874) และลำดับสุดท้ายท่านรู้สึกว่าคุณมีบทบาทสำคัญในการดำเนินกิจกรรม การมีส่วนร่วมการพัฒนาท้องถิ่นด้านโครงสร้างพื้นฐานมีค่าเฉลี่ย 3.90 (S.D. = .841)

5.1.3.4 ผลค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง การร่วมตัดสินใจ

พบว่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.01, S.D. = .352) โดยกระบวนการตัดสินใจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง มีความโปร่งใสและเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วม อยู่ในลำดับที่ 1 มีค่าเฉลี่ย 4.14 (S.D. = .839) การตัดสินใจเกี่ยวกับโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน มักเกิดขึ้นโดยไม่มีการปรึกษาประชาชนในพื้นที่ อยู่ในลำดับที่ 2 มีค่าเฉลี่ย 4.01 (S.D. = .894) และลำดับสุดท้ายท่านมีโอกาสร่วมตัดสินใจในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่ของท่าน มีค่าเฉลี่ย 3.90 (S.D. = .897)

5.1.3.5 ผลค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง การติดตามตรวจสอบ

พบว่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.03, S.D. = .665) โดยท่านมีส่วนร่วมในการติดตามตรวจสอบการดำเนินการพัฒนา ในพื้นที่ของท่าน อยู่ในลำดับที่ 1 มีค่าเฉลี่ย 4.07 (S.D. = .880) ประชาชนในพื้นที่สามารถมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการใช้งบประมาณในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานได้อย่างโปร่งใสอยู่ในลำดับที่ 2 มีค่าเฉลี่ย 4.05 (S.D. = .914) และลำดับสุดท้ายท่านเห็นว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทองมีการเปิดเผย ความคืบหน้าของโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ประชาชนทราบอย่างเพียงพอ มีค่าเฉลี่ย 3.97 (S.D. = .920)

5.1.4 ผลการวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน องค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง จำแนกตามเพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

สมมติฐานที่ 1 ประชาชนที่มีเพศต่างกันการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น (อบจ. อ่างทอง) แตกต่างกัน

พบว่าผลการทดสอบสมมติฐานลักษณะส่วนบุคคลเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน องค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง จำแนกตามเพศ โดยใช้สถิติค่า t-Test เพื่อทดสอบสมมติฐานพบว่าประชาชนที่มีเพศต่างกันมีระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน องค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 2 ประชาชนที่มีอายุต่างกันการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น (อบจ. อ่างทอง) แตกต่างกัน

พบว่าผลการเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน องค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง จำแนกตามอายุ โดยใช้สถิติค่า One-Way ANOVA เพื่อทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกันมีระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน องค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 3 ประชาชนที่มีอาชีพต่างกันการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น (อบจ. อ่างทอง) แตกต่างกัน

พบว่า ผลการเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน องค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง จำแนกตามอาชีพ โดยใช้สถิติค่า One-Way ANOVA เพื่อทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกันมีระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน องค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง ในภาพรวมแตกต่างกัน และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าการร่วมตัดสินใจและการติดตามตรวจสอบแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ จึงทำการทดสอบเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี LSD (Least Significant Difference)

ผลเปรียบเทียบการทดสอบรายคู่ภายหลังด้วยวิธี LSD การเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน องค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง จำแนกตามอาชีพ

พบว่า ผลการเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน องค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง จำแนกตามอาชีพโดยใช้สถิติค่า One-Way ANOVA เพื่อทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน องค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 4 ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น (อบจ.อ่างทอง) แตกต่างกัน

พบว่า ผลการเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน องค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง จำแนกตามระดับการศึกษา โดยใช้สถิติค่า One-Way ANOVA เพื่อทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน องค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าการร่วมตัดสินใจแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ จึงทำการทดสอบเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี LSD (Least Significant Difference)

ผลการทดสอบรายคู่ระหว่างระดับการศึกษากับระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ของ (อบจ. อ่างทอง)

พบว่า ผลการเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน องค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง จำแนกตามระดับการศึกษา โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA เพื่อทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน องค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าการร่วมตัดสินใจ แตกต่างกัน

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ จึงทำการทดสอบเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี LSD (Least Significant Difference)

สมมติฐานที่ 5 ประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น (อบจ.อ่างทอง) แตกต่างกัน

พบว่า ผลการเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน องค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือนโดยใช้สถิติค่า One-Way ANOVA เพื่อทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน องค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 6 ผลวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน ด้านทัศนคติในการพัฒนาท้องถิ่นต่างกันการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น (อบจ.อ่างทอง) แตกต่างกัน

พบว่า ผลการวิเคราะห์ผลการถดถอย (Multiple Regression Analysis) ในภาพรวมระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วม ด้านทัศนคติในการพัฒนาท้องถิ่น ประกอบด้วย 1) ท่านมีความยินดีเมื่อได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน (B1) 2) ท่านเชื่อว่าการพัฒนาท้องถิ่นเป็นหน้าที่ที่สำคัญของคนในชุมชน (B2) 3) การพัฒนาท้องถิ่นเป็นเรื่องที่ชุมชนและหน่วยงานรัฐ ควรดำเนินการไปร่วมกัน (B3) 4) ท่านให้ความสำคัญกับการพัฒนาท้องถิ่นชุมชนต้องดำเนินการ ไปพร้อมกันหลายๆ ด้านการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ต้องสอดคล้อง และเป็นแนวทางเดียวกันตามแผนพัฒนาท้องถิ่น (B4) มีความสัมพันธ์แบบพหุคูณกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.000 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) อยู่ในระดับต่ำ คือ 0.201 และ ค่าพยากรณ์ (R Square) ได้ร้อยละ 4 โดยมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (Standard Error of Estimate : SEE) เท่ากับ .375 โดยเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่ามีปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน เพียงด้านเดียว คือ ด้าน B3 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

สมมติฐานที่ 7 ผลวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน ด้านการรับรู้ของประชาชนในพัฒนาท้องถิ่นต่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น (อบจ. อ่างทอง) แตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์ผลการถดถอย (Multiple Regression Analysis) ในภาพรวม ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วม ด้านการรับรู้ของประชาชน (B) ประกอบด้วย 1) ท่านได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นด้าน โครงสร้างพื้นฐาน จากองค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง (B5) 2) ท่านเข้าใจถึงประโยชน์ของการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น (B6) 3) ข้อมูลเกี่ยวกับโครงการพัฒนาท้องถิ่นถูกสื่อสารให้ประชาชนรับทราบผ่านช่องทางที่เหมาะสม เช่น เว็บไซต์ การประชุม แผ่นพับประชาสัมพันธ์ หอกระจายข่าวในชุมชน ผู้นำชุมชน (B7) 4) ข้อมูลเกี่ยวกับแผนพัฒนาท้องถิ่นมีความโปร่งใสและชัดเจน (B8) มีความสัมพันธ์แบบพหุคูณกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.000 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) อยู่ในระดับสูง คือ .125 และ ค่าพยากรณ์ (R Square) ได้ร้อยละ 1 โดยมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (Standard Error of Estimate : SEE) เท่ากับ .380 โดยเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่ามีปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน เพียงด้านเดียว คือ ด้าน B5 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

สมมติฐานที่ 8 ผลวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน ด้านผู้นำท้องถิ่นในพัฒนาท้องถิ่นต่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น (อบจ.อ่างทอง) แตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์ผลการถดถอย (Multiple Regression Analysis) ในภาพรวม ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วม ด้านผู้นำท้องถิ่น (B) ประกอบด้วย 1) ผู้นำท้องถิ่นส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น (B9) 2) ท่านเชื่อมั่นในความสามารถของผู้นำท้องถิ่นในการบริหารโครงการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน (B10) 3) ผู้นำท้องถิ่นเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นหรือเสนอแนะ (B11) 4) ผู้นำแสดงความสนใจต่อความคิดเห็นของประชาชนอย่างรอบด้านเพื่อประโยชน์ของชุมชน (B12) มีความสัมพันธ์แบบพหุคูณกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.000 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) อยู่ในระดับสูง คือ .197 และ ค่าพยากรณ์ (R Square)

ได้ร้อยละ 4 โดยมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (Standard Error of Estimate : SEE) เท่ากับ .376 โดยเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่ามีปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน คือด้าน B11 และ B12 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

สมมติฐานที่ 9 ผลวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน ด้านการสื่อสาร และประชาสัมพันธ์ในการพัฒนาท้องถิ่นต่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น (อบจ.อ่างทอง) แตกต่างกัน

พบว่า ผลการวิเคราะห์ผลการถดถอย (Multiple Regression Analysis) ในภาพรวมระหว่าง ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วม ด้านการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์ (B) ประกอบด้วย 1) การสื่อสารเกี่ยวกับโครงการพัฒนาท้องถิ่นด้านโครงสร้างพื้นฐานเป็นไปอย่างชัดเจนและเข้าใจง่าย (B13) 2) มีพื้นที่ในการให้คำปรึกษา รับฟัง เปิดโอกาสให้ประชาชนในพื้นที่ มีส่วนร่วมในการข้อมูลข้อเท็จจริง เพื่อนำมาประกอบการพิจารณาในแผนอย่างสม่ำเสมอ ผ่านการสำรวจความเห็น การประชุมหมู่บ้านให้ประชาชนเข้าถึงง่าย (B14) 3) ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับโครงการพัฒนาท้องถิ่น มักมาล่าช้าหรือไม่ครบถ้วน (B15) 4) การประชาสัมพันธ์โครงการพัฒนาท้องถิ่นทำให้รู้สึกไม่ได้รับการกระตุ้นให้มีส่วนร่วม (B16) มีความสัมพันธ์แบบพหุคูณกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.000 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) อยู่ในระดับสูงมาก คือ .310 และ ค่าพยากรณ์ (R Square) ได้ร้อยละ 9 โดยมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (Standard Error of Estimate : SEE) เท่ากับ .364 โดยเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่ามีปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน คือด้าน B13 และ B14 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

5.2 อภิปรายผล

5.2.1 ลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็น เพศหญิง (57.75%) และมีอายุระหว่าง 38-47 ปี (32.25%) ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความหลากหลาย

ทางด้านเพศ และอายุในกลุ่มตัวอย่าง นอกจากนี้ยังพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีอาชีพหลักคือ เกษตรกรรม (34.00%) และระดับการศึกษาสูงสุดคือปริญญาตรี (37.75%) ซึ่งข้อมูลเหล่านี้สามารถใช้ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์กับระดับการมีส่วนร่วมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับอาคม บุตรวงศ์ (2560) งานวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น : กรณีศึกษาบ้านคำหมี หมู่ 8 : ตำบลหนองเหล่า อำเภอเขื่องในจังหวัดอุบลราชธานีมีวัตถุประสงค์ 2 ประการคือ 1) เพื่อศึกษากลไกวิธีการและรูปแบบการมีส่วนร่วมขององค์กรชาวบ้าน ในกระบวนการพัฒนาท้องถิ่น 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมขององค์กรชาวบ้าน ในกระบวนการพัฒนาท้องถิ่น การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสนทนากลุ่ม การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง การสังเกตแบบมีส่วนร่วมและไม่มีส่วนร่วม รวมทั้งศึกษาข้อมูลจากหนังสือ เอกสารทางราชการ ทางวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้ให้ข้อมูลที่สำคัญ คือ สมาชิกกลุ่มต่าง ๆ ในชุมชนทั้งชายและหญิง ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ ผู้นำคณะกรรมการหมู่บ้าน ประธานกรรมการและคณะกรรมการกลุ่มกิจกรรมออมทรัพย์ เพื่อการผลิต และกลุ่มอื่น ๆ เจ้าหน้าที่ของรัฐและเอกชน ตลอดจนชาวบ้านทั่วไป ผลการวิจัยพบว่า กลไกสำคัญที่ทำให้สมาชิกองค์กรชาวบ้านมีส่วนร่วมมีการเรียนรู้ มีความเชื่อ และมีอุดมการณ์ ได้แก่ ความผูกพัน เป็นเครือญาติ ตลอดจนการมีผลประโยชน์ร่วมกัน ผู้นำและสมาชิกมีบทบาทร่วมกันในการดำเนินกิจกรรมตามกระบวนการพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ วิธีการในกระบวนการมีส่วนร่วม ได้แก่ การร่วมประชุมอภิปรายปัญหาาร่วมกัน การร่วมกันปฏิบัติ

5.2.2 ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วม

พบว่า ในการเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมตามลักษณะส่วนบุคคล เช่น เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษาและรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยเฉพาะในกลุ่มผู้ที่มีอาชีพเกษตรกรรมและผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยไม่เกิน 10,000 บาท ซึ่งแสดงถึงความต้องการและความสามารถในการเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาท้องถิ่นที่แตกต่างกันไป ผลการวิจัยได้แสดงให้เห็นถึงความสอดคล้องระหว่างผลลัพธ์ของการวิจัยกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้โดยเน้นย้ำถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น รวมถึงปัจจัยต่างๆ ที่ส่งผลต่อระดับการเข้าร่วม ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการวางแผนและปรับปรุงกลยุทธ์ในการส่งเสริมการพัฒนาในอนาคตได้อย่างเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับจารุณี พันธุ์เสียม (2560) การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนของสมาชิกชุมชนร่วมจิตร่วมใจ จังหวัดกระบี่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงระดับการมีส่วนร่วมของสมาชิกชุมชนร่วมจิตร่วมใจ ในการพัฒนาชุมชน

เพื่อศึกษาปัจจัยด้านเศรษฐกิจสังคมและการเมือง ที่มีผลต่อการเข้าร่วมในการพัฒนาชุมชนของสมาชิกชุมชนร่วมจิตร่วมใจผลการวิจัยสรุปได้ดังต่อไปนี้ การมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนของกลุ่มตัวอย่าง โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 2.66) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ากลุ่มตัวอย่าง มีระดับการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ อยู่ในระดับสูง และมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ มีส่วนร่วมในการประเมินผลมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาแล้วจะเห็นว่า เนื่องจากการทำงานพัฒนาชุมชนผู้ที่ทำงานด้านนี้ต้องเป็นผู้ที่มีความเสียสละและอดทนอย่างสูง เนื่องจากส่วนใหญ่เป็นการทำงาน โดยไม่มีค่าตอบแทนแต่ในสภาพความเป็นจริงของสังคมทุกวันนี้ การดำรงชีพต้องใช้เงินเป็นสื่อ ในการแลกเปลี่ยนเพื่อให้ได้มาซึ่งอาหารของใช้จำเป็นต่าง ๆ ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างในชุมชนส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพค้าขาย รับจ้าง และสมรสแล้วนั้นก็เป็นผู้ที่มีเวลาค่อนข้างจำกัดทำให้การสละเวลาทำงานเพื่อชุมชนกลายเป็นปัญหาที่สำคัญเพิ่มขึ้นรวมทั้งการขาดงบประมาณสนับสนุน การดำเนินงานพัฒนาชุมชน การไม่มีกฎหมายรองรับอำนาจหน้าที่ของประชาชนที่เข้าร่วมพัฒนาชุมชน ขาดความสนใจจากเจ้าหน้าที่ของรัฐในการสนับสนุนแผนการกระจายอำนาจอย่างจริงจังทำให้การพัฒนาชุมชน ไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ดังนั้นหากต้องการให้มีการมีส่วนร่วมของสมาชิกชุมชนเพิ่มสูงขึ้น จำเป็นต้องช่วยกันเร่งรัดแก้ไขปัญหาดังกล่าวอย่างจริงจังและเร่งด่วนเพื่อจะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น

5.2.3 การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น

จากการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น พบว่าการมีส่วนร่วมสามารถจำแนกออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ การรับฟังข้อมูลข่าวสาร การแสดงความเห็น การร่วมดำเนินกิจกรรม การร่วมตัดสินใจ และการติดตามตรวจสอบ ผลการวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนแสดงให้เห็นว่าประชาชนมีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะในด้านการติดตามตรวจสอบและการแสดงความเห็น ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่ 4.03 บ่งชี้ว่าประชาชนให้ความสนใจและมีความรับผิดชอบต่อการพัฒนาท้องถิ่น งานวิจัยของกุสุมา เขียวเพกา (2562) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบลร่อนทอง อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยประชาชนมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์มากที่สุด รองลงมาคือปฏิบัติ การประเมินผล และการวางแผน นอกจากนี้ยังพบว่าประชาชนมีระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นในระดับปานกลาง ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า อาชีพของประชาชนมีผลต่อระดับการมีส่วนร่วมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในขณะที่ปัจจัยด้านเพศ อายุ ระดับ

การศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่มีผลต่อระดับการมีส่วนร่วม ซึ่งขัดแย้งกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ อย่างไรก็ตามพบว่าการรับรู้ข้อมูลข่าวสารมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลางกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น จากการศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง พบว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะด้านการติดตามตรวจสอบและการแสดงความเห็น โดยปัจจัยที่มีผลสำคัญที่สุดต่อการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนคือปัจจัยด้านการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์ รองลงมาคือปัจจัยด้านผู้นำท้องถิ่น ขณะที่การเปรียบเทียบลักษณะส่วนบุคคลพบว่ากลุ่มอาชีพมีผลต่อระดับการมีส่วนร่วมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในขณะที่ปัจจัยด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่มีผลกระทบที่แตกต่างกันชัดเจนงานวิจัยของวิษณุ หยกจินดา (2557) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชุมชนหมู่บ้านทุ่งกร่าง ตำบลทับไทร อำเภอบึงน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี พบว่าระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนอยู่ในระดับมาก โดยการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์อยู่ในระดับสูงสุด รองลงมาคือการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การดำเนินงาน และสุดท้ายคือการประเมินผล ซึ่งอยู่ในระดับน้อย ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่าปัจจัยด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพของประชาชนมีผลต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จากการศึกษาทั้งหมดสามารถสรุปได้ว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นองค์ประกอบสำคัญของการพัฒนาท้องถิ่นและชุมชน ซึ่งระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนขึ้นอยู่กับหลายปัจจัย โดยเฉพาะการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และลักษณะทางอาชีพของประชาชน นอกจากนี้ยังพบว่าการมีส่วนร่วมในด้านการติดตามตรวจสอบและการแสดงความเห็นเป็นด้านที่ประชาชนให้ความสำคัญมากที่สุด ดังนั้น หน่วยงานภาครัฐควรส่งเสริมการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพัฒนาและเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนของกระบวนการพัฒนาเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

ผลการวิจัยนี้ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาการสื่อสารและบทบาทของผู้นำท้องถิ่นในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในทุกระดับ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ตอบสนองต่อความต้องการของชุมชนอย่างแท้จริง ข้อมูลนี้สามารถนำไปใช้ในการวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนจังหวัด และเสริมสร้างการมีส่วนร่วมในระยะยาวได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ อรพิน ปิยะสกุลเกียรติ (2562) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนา คุณภาพชีวิตผู้สูงอายุในตำบลท่าแค จังหวัดลพบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบริบทของชุมชน และคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ กระบวนการมีส่วนร่วมและแนวทางการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุในตำบลท่าแค อำเภอ

เมือง จังหวัดลพบุรี การศึกษาใช้วิธีการแบบผสมวิธี ได้แก่ การวิจัยเชิงปริมาณเก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม การวิจัยเชิงคุณภาพเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก การปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมและการสนทนากลุ่ม สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา ผลการวิจัย พบว่า ตำบลท่าแคเป็นชุมชนเก่าแก่ที่มีวัฒนธรรมที่มีคุณค่าต่อการสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชน กระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนมาจากการดำเนินงานระหว่างภาคประชาชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมกันคิดพัฒนากิจกรรมเพื่อนำไปใช้พัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุด้านสุขภาพกาย สุขภาพจิต ความสัมพันธ์ทางสังคม และสภาพแวดล้อม แนวทางการมีส่วนร่วมของชุมชนจากการส่งเสริมขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าแค และการตระหนักรู้ของประชาชน โดยนำวัฒนธรรมท้องถิ่นมาสร้างจุดร่วมในการรวมพลังชุมชนอย่างเข้มแข็ง

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษางานวิจัยการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง

5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ควรส่งเสริมให้ประชาชนได้กำหนดแนวทางวิธีการในการตรวจสอบข้อบกพร่องจากการดำเนินงานหรือการดำเนินโครงการต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง
2. ควรส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น โดยทำให้ประชาชนมีความรู้สึกเป็นเจ้าของและมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ตนเองการสนับสนุนให้คนในชุมชนได้ดำเนินงานร่วมกัน
3. ผู้บริหาร คณะกรรมการองค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง ควรปรับปรุงการดำเนินการให้ประชาชนเข้าร่วมตรวจสอบการจ้างในโครงการต่าง ๆ การประมวลการจัดซื้อจัดจ้างในการก่อสร้างถนนหมู่บ้าน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง ด้วยความโปร่งใส ยุติธรรม
4. ผู้บริหาร คณะกรรมการองค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง ควรปรับปรุงให้คำตอบแทนประชาชน ผู้เข้าร่วมประชุมเกี่ยวกับการจัดแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทองเพื่อให้ประชาชนเกิดความภาคภูมิใจกับประโยชน์ที่ได้รับจากการมีส่วนร่วมขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง

5.3.2 ข้อเสนอเชิงปฏิบัติการ

1. องค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินการ โครงการ หรือกิจกรรมต่าง ๆ ในการแก้ไขปัญหา ให้ประชาชนทราบอย่างทั่วถึง ทั้งจากการประชาสัมพันธ์ ผ่านป้ายประชาสัมพันธ์ สื่ออินเทอร์เน็ต หรือหอกระจายข่าวในชุมชน เพื่อให้ประชาชนทราบถึง ความเคลื่อนไหวในการดำเนินงาน

2. องค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง ดำเนินการส่งเสริมและประชาสัมพันธ์ อบรมให้ความรู้แก่ประชาชนในด้านการติดตามและประเมินผลว่าประชาชนสามารถเข้ามามีส่วน ร่วมในการติดตามและประเมินผลร่วมกับผู้บริหาร เจ้าหน้าที่ และผู้นำชุมชนได้อย่างไรบ้าง เพื่อให้ ประชาชนรู้และเข้าใจในบทบาทของตนเองในการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของ องค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทองในด้านต่าง ๆ

3. มอบหมายให้ประชาชนในหมู่บ้านได้มีส่วนร่วมสังเกตการณ์ และตรวจสอบ การทำงานของผู้รับจ้างภายนอกที่มาทำงานพัฒนาในชุมชน เพื่อควบคุมและติดตามการทำงาน พัฒนาให้ได้ประสิทธิภาพสูงสุด

4. ควรจัดเวทีให้ประชาชนมีส่วนร่วมการประเมินการทำงานของเจ้าหน้าที่ที่ เกี่ยวข้องกับแผนยุทธศาสตร์ เพื่อให้ประชาชนได้รับผลประโยชน์สูงสุด

5. ปรับนโยบายเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคม เพื่อให้ประชาชนรู้สึกเป็นส่วน หนึ่งของความรับผิดชอบต่อสังคม ในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ในชุมชน

5.3.3 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาความต้องการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา ด้านโครงสร้าง พื้นฐานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง

2. ควรศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอื่น ๆ เพื่อให้ได้ผลการศึกษาที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

3. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาด้าน โครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง เชิงคุณภาพ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลเชิงลึก ที่ละเอียดและมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- กรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย. (2562). ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) ณ วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2562. กรุงเทพฯ: กรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย.
- กุสุมา เขียวเพกา. 2560. การมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบลร่อนทอง อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- กฤษดา เขียววัฒนสุข และคณะ. (2560). แรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อผลการปฏิบัติงานของพนักงานกรณีศึกษา บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) สำนักงานใหญ่แจ้งวัฒนะ. วารสารมหาวิทยาลัยเวส เทิร์น มนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์
- เกตุแก้ว พันซ่ง และ ราเชนทร์ นพณัฐวงศ์. (2563). แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ (ขสมก.). วารสารวิชาการธรรมทรรศน์, มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์
- กัลยา วาณิชย์บัญชา.(2538).หลักสถิติ.กรุงเทพฯ ; โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จารุณี พันธุ์เสียม (2560).การมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนของสมาชิกชุมชนร่วมจิตร่วมใจ จังหวัด กระบี่.วารสารวิชาการ .หลักสูตรปริญญาโทสาขารัฐประศาสนศาสตร์ สาขาการจัดการวิทยาลัย การจัดการเพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยทักษิณ
- จิตพร มาเพิ่มผล (2566).ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การ บริหารส่วนตำบลทุ่ง ควายกิน อำเภอกาหลง จังหวัดระยอง หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา
- จักรี ศรีจารุเมธีญาณ และ สุรศักดิ์ อุดมเมืองเพีย. (2563). แรงจูงใจในการทำงาน: ทฤษฎีและการประยุกต์ใช้. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยวิทยาเขตอีสาน, 5(1), 425-436.
- จิราภรณ์ สรรพวีรวงศ์.(2559).ความเครียด การจัดการความเครียดและความต้องการความช่วยเหลือของนักศึกษาพยาบาล.วารสารการพยาบาลและการศึกษา.ปีที่9,ฉบับที่ 3
- จิตจำนงค์ กิติกริตติ (2565).การพัฒนาชุมชน : การมีส่วนร่วมของประชาชนในงานพัฒนาชุมชน. กรุงเทพมหานคร.
- ณัฐวัฒน์ วิเศษสุวรรณ. (2559). การพัฒนาในเขตเทศบาลเมืองมาบตาพุด จังหวัดระนอง: ผลกระทบและแนวทางแก้ไข. (คุยฉินิพนธ์ปรัชญาคุษฉินิพนธ์). ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ทศพร ศิริสัมพันธ์. 2539. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ธนิศา หนูนนาค. 2553. ศึกษาสภาพการและปัญหาการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอศรีนคร จังหวัดสุโขทัย
- ทงศักดิ์ คุ่มไชนะ.(2561). การพัฒนาชุมชนในด้านเชิงปฏิบัติการของการมีส่วนร่วม. กรุงเทพฯฯ. บพิธการพิมพ์
- ธานินทร์ ศิลปะจารู.(2563). การวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS และ AMOS. (พิมพ์ครั้งที่17).กรุงเทพฯ ;มิสซินเสอาร์แอนด์ซี 2560.
- บดินทร์ เดเบาะ จาโก และอหวัง ลำนุ้ย. (2565). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางต อำเภอรือเสาะ จังหวัดนราธิวาส (รายงานวิจัย). สงขลา: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
- บุญชม ศรีสะอาด.(2545).การวิจัยเบื้องต้น.(พิมพ์ครั้งที่ 7).ฉบับปรับปรุง.กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์
ประกาศิรส์วส์ดีอำไพรัชย์. (2562). ความหมายและความสำคัญของการประชาสัมพันธ์.
ออนไลน์. สืบค้นวันที่ 26 สิงหาคม 2563. แหล่งที่มา: <https://www.stou.ac.th/stou.ac.th/>
- พิสมัย หาญมงคลพิพัฒน์.(2547).หลักสถิติ1.(พิมพ์ครั้งที่2). กรุงเทพฯ ; สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- ไพโรจน์ สุขสัมฤทธิ์.(2561).การมีส่วนร่วมของประชาชน วารสารพัฒนาชุมชน. ปี ที่ 26(ฉบับที่ 12) :
กุมภาพันธ์.
- ภัทธรียา พลอยภัย (2562).การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น: ศึกษาความคิดเห็น
ของพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี. (สารนิพนธ์รัฐ
ประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราช
วิทยาลัย.
- มานิตย์ ใจแก้ว (2560).การศึกษาเกี่ยวกับความรู้ ทักษะ และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของ
โครงการบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กรของเจ้าหน้าที่ในโรงพยาบาลรัฐ: กรณีศึกษา
โรงพยาบาลสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท สาขาจิตวิทยา
อุตสาหกรรม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- มนตรี นาคสมบูรณ์. (2540). การมีส่วนร่วมของประชาชนในด้านการเมืองและการบริหารของ
องค์การ บริหารส่วนตำบล: กรณีศึกษาจังหวัดปทุมธานี. ภาคนิพนธ์ศิลปศาสตรมหา
บัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาสังคม, คณะพัฒนาสังคม, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- มะรอมือลี ลีเกะ .(2563).บทบาทของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นในเทศบาลตำบลท่าเสาป
วารสารวิชาการ.หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์, คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์,
มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
- ยุทธ ไถยวรรณ.(2550).หลักการทําวิจัยและการทําวิทยานิพนธ์.กรุงเทพฯ; ศูนย์ส่งเสริมกรุงเทพ.
สืบตระกูล ตันตลานุกุล และ ปราโมทย์ วงสวัสดิ์.(2560).ความเครียดและการจัดการความ
เครียดของพยาบาล.วารสารวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี อุตรดิตถ์.วิทยาลัยพยาบาลบรม
ราชชนนี
- วันชัย วัฒนศัพท์ และกุลชน ธนาพงศธร.(2532: 362). เอกสาร "การมีส่วนร่วมในการพัฒนา
องค์กร" ได้รับการนำเสนอในสัมมนาสำหรับนายจ้างและลูกจ้างภาครัฐวิสาหกิจ หัวข้อ
"ระบบทวิภาคีกับการแก้ปัญหาแรงงานในรัฐวิสาหกิจ" ซึ่งจัดขึ้นระหว่างวันที่ 6-8 มีนาคม
2546 ที่จังหวัดชลบุรี โดยมีการจัดงานโดยกองรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ กรมสวัสดิการและ
คุ้มครองแรงงาน กระทรวง แรงงาน
- วันดี พินิจวรสิน (2565).แนวคิดเกี่ยวกับโครงสร้างทางสถาปัตยกรรมและการศึกษาโครงสร้างทาง
สถาปัตยกรรมไฟแบบร่วมสมัย.วารสารสถาปัตย์ การออกแบบและการก่อสร้าง
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- วิษณุ หยกจินดา (2557).การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชุมชน หมู่บ้านทุ่งกว้าง ตำบลทับ
ไทร อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี.วิทยานิพนธ์สุรนต์ ศรีสกุล. (2547). หลักนิเทศ
ศาสตร์: PRINCLPLES OF COMMUNICATION ARTS. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏ
สวนสุนันทา.
- เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ (2544: 176).รูปแบบของการมีส่วนร่วม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย:
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สัญญา สัญญาวิวัฒน์ (2561).ทฤษฎีและกลยุทธ์การพัฒนาสังคม.(พิมพ์ครั้งที่2).กรุงเทพฯ:
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สิน พันธุ์พินิจ. (2549).เกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถาม,การสร้างและการพัฒนาเครื่องมือวิจัย.
กรุงเทพฯ; บริษัทด้านสุทธาการพิมพ์ จำกัด
- สุรพงษ์ โสธนะเสถียร.(2533).การสื่อสารกับสังคม.กรุงเทพฯ, โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
<http://utcc2.utcc.ac.th/localuser/amsar/PDF/New%20Media.pdf>.

บรรณานุกรม (ต่อ)

อรพิน ปิยะสกุลเกียรติ (2562).การมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุในตำบลท่าแค จังหวัดลพบุรี วารสารวิชาการสังคมศาสตร์และการสื่อสาร.มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

อาคม บุตร วงศ์ (2560).การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น : กรณีศึกษาบ้านคำหมี หมู่ : ตำบลหนองเหล่า อำเภอน้ำขุ่น จังหวัดอุบลราชธานี.วารสารสถาบันวิจัยและพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม .

Busakorn Watthanabut. (2018). Creating a Model for Ethical Development for the Development of Human Capital in the 21st Century. Journal of MCU Social Science Review, 7(1), 265-273.

Huntington, S. P. and Nelson. J.M. (1975). No Easy Choice: Political Participation in Developing Countries. Cambridge, Massachusetts.

Jalowiec. (2011). Coping, Expectancies, and Alcohol Abuse. Journal Abnormal Psychology.

Klapper, J. T. (1960). The effects of mass communication. New York: The Free Press.

Latack. (2016). Health Psychology Stress, Behavior; & Disease. London: The Falmer Press.

Lazarus, J. (1979). Coping with Stress. U.S.A: Association Management.

Pryor, V.K, Epifanio, C.E. (2005). Prey selection by larval weakfish (*Cynoscionregalis*):

The effects of prey size, speed, and abundance. Mar. boil. 116, 31-37.

Robsonb William (1 9 5 3 : 5 7 4) . . *Local Govomeant in Encyclopeadiao of Sciience*
Vol.New York : The Macmillan Company,1953

Schramm, W. (1960). How communication works. In W., Schramm (Ed.), The process and effects on mass communication. (pp. 3-10). Urbana, IL: University of Illinois.

Tubbs, S. L., & Moss, S. (2000). Human communication. (8th ed.). Boston: McGraw Hill.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย (IOC)

ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย (IOC) แบบประเมินแบบสอบถามโดยผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. รศ.ดร.ปธาน สุวรรณมงคล
2. ดร.เฉลิมพร เข็นเยือก
3. นายสิวฤทธิ์ นิ่มกุล

คำชี้แจง

ขอให้ท่านผู้เชี่ยวชาญได้กรุณาแสดงความคิดเห็นของท่านที่มีต่อแบบสอบถาม โดยใส่ค่าตัวเลขที่กำหนดลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน พร้อมเขียนข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการพิจารณาปรับปรุงต่อไป ซึ่งแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง

ตอนที่ 3 การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน องค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง จำแนกตามเพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

เกณฑ์การประเมินความสอดคล้องถูกต้องตรงกับตัวแปรที่ต้องการวัดกำหนดค่าตัวเลขดังนี้

ให้คะแนน +1 แน่ใจว่าข้อความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ให้คะแนน 0 ไม่แน่ว่าข้อความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ให้คะแนน - 1 แน่ใจว่าข้อความไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ตารางวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อแบบสอบถามในการหาค่าสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (รวม 3 ท่าน) เรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง”

รายการขอความคิดเห็น	ประเมินค่า ความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC	แปล ผล
	ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3		
ตอนที่ 1 ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบ สอบถาม					
1. อายุ	1	1	1	1	ใช้ได้
2. อาชีพ	1	0	1	1	ใช้ได้
3. สถานภาพ	1	1	0	1	ใช้ได้
4. ระดับการศึกษา	1	1	1	1	ใช้ได้
5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	1	1	0	1	ใช้ได้
ตอนที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับการมีส่วนร่วมของ ประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้าน โครงสร้าง พื้นฐาน					
ด้านทัศนคติในการพัฒนาท้องถิ่น					
1.ท่านมีความยินดีเมื่อได้มีส่วนร่วมในการพัฒนา ท้องถิ่น ด้าน โครงสร้างพื้นฐาน	1	1	1	1	ใช้ได้
2.ท่านเชื่อว่าการพัฒนาท้องถิ่นเป็นหน้าที่ที่สำคัญของ คนในชุมชน	1	1	1	1	ใช้ได้
3.การพัฒนาท้องถิ่นเป็นเรื่องที่ชุมชนและหน่วยงานรัฐ ควรดำเนินการไปพร้อมกัน	1	1	1	1	ใช้ได้
4.ท่านให้ความสำคัญกับการพัฒนาท้องถิ่นชุมชนต้อง ดำเนินการไปพร้อมกันหลายๆ ด้านการดำเนิน กิจกรรมต่างๆ ต้องสอดคล้องและเป็นแนวทาง เดียวกันตามแผนพัฒนาท้องถิ่น					

รายการขอความคิดเห็น	ประเมินค่า ความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3		
ตอนที่ 3 การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา ท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน					
การรับฟังข้อมูลข่าวสาร					
1. ท่านได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเปิดโอกาสให้ ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น จาก องค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทองอย่างครบ ถ้วนและ ชัดเจน	1	1	1	1	ใช้ได้
2. ท่านรู้สึกว่าการบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง มี การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารในการพัฒนาท้องถิ่นให้ ประชาชนรับทราบอย่างทั่วถึง	1	1	1	1	ใช้ได้
3. ท่านสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแผน พัฒนาท้องถิ่น ด้าน โครงสร้างพื้นฐานผ่านช่องทางที่ หลากหลาย เช่น เว็บไซต์ การประชุม หอกระจาย ข่าวในชุมชน ป้ายประชาสัมพันธ์	1	1	1	1	ใช้ได้
ด้านการแสดงความเห็น					
9. ท่านมีโอกาสแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนา ท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐานในเขตชุมชนของท่าน	1	1	1	1	ใช้ได้
10. ความคิดเห็นของท่านมีส่วนช่วยในการกำหนด แนวทางการพัฒนาท้องถิ่นหรือไม่	1	1	1	1	ใช้ได้
11. ท่านรู้สึกว่าความคิดเห็นของท่านมีความสำคัญต่อ การกำหนดแนวทางการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานใน พื้นที่	1	1	1	1	ใช้ได้
ด้านการร่วมดำเนินกิจกรรม					
13. ท่านเคยเข้าร่วมการประชุม การพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐานที่จัดโดยองค์การบริหารส่วน จังหวัดอ่างทองหรือผู้นำชุมชน	1	1	1	1	ใช้ได้

รายการขอความคิดเห็น	ประเมินค่า ความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC	แปล ผล
	1	2	3		
14. ท่านรู้สึกว่าคุณชาชนมีบทบาทสำคัญในการ ดำเนินกิจกรรมการมีส่วนร่วมการพัฒนาท้องถิ่นด้าน โครงสร้างพื้นฐาน	1	1	1	1	ใช้ได้
15. องค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทองจัดกิจกรรมที่ ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนของ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	1	1	1	1	ใช้ได้
ด้านการร่วมตัดสินใจ					
16. ท่านมีโอกาสร่วมตัดสินใจในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่ของท่าน	1	1	1	1	ใช้ได้
17. การตัดสินใจเกี่ยวกับโครงการพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานมักเกิดขึ้นโดยมีการปรึกษาประชาชนในพื้นที่	1	1	1	1	ใช้ได้
18. กระบวนการตัดสินใจขององค์การบริหารส่วน จังหวัดอ่างทอง มีความโปร่งใสและเปิดโอกาสให้ทุก ภาคส่วนมีส่วนร่วม	1	1	1	1	ใช้ได้
การติดตามตรวจสอบ					
19. ท่านมีส่วนร่วมในการติดตามตรวจสอบการดำเนิน การพัฒนาในพื้นที่ของท่าน	1	1	1	1	ใช้ได้
20. ท่านรู้สึกว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง ไม่ได้เปิดเผยความคืบหน้าของโครงการพัฒนาโครง สร้างพื้นฐานให้ประชาชนทราบอย่างเพียงพอ	1	1	1	1	ใช้ได้
21. ประชาชนในพื้นที่สามารถมีส่วนร่วมในการ ตรวจสอบการใช้งบประมาณในการพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานได้อย่างโปร่งใส	1	1	1	1	ใช้ได้

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะของประชาชนต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น
ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข
แบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

เลขที่แบบสอบถาม

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน
ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของสารนิพนธ์ปริญญาโท รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรังสิตแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นด้านโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง

ตอนที่ 4 แบบสอบถามข้อเสนอแนะของประชาชนต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง

ผู้วิจัยใคร่ขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงและครบถ้วนมากที่สุด เพื่อให้การวิจัยมีความสมบูรณ์ตามความมุ่งหมาย โดยข้อมูลทั้งหมดของท่านจะถูกเก็บเป็นความลับและไม่มีผลกระทบต่อนานแต่ประการใด คำตอบของท่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง และใช้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา

ขอขอบคุณที่ให้ข้อมูลไว้ ณ โอกาสนี้

(นางสาวปัทมา อมรสถิตกุล)

นักศึกษาปริญญาโท

มหาวิทยาลัยรังสิต

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง ☐ ที่ตรงกับข้อมูลของท่านมากที่สุด

1. เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

2. อายุ

☐ 18-27 ปี

☐ 28-37 ปี

☐ 38-47 ปี

☐ 48-57 ปี

☐ มากกว่า 57 ปีขึ้นไป

3. อาชีพ

☐ ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ

☐ พนักงานบริษัท/ลูกจ้าง

☐ ประกอบธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย

☐ เกษตรกรรม

☐ นักเรียน/นักศึกษา

☐ อื่นๆ (ระบุ)

4. ระดับการศึกษา

☐ ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย

☐ มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.

☐ อนุปริญญา/ปวส.

☐ปริญญาตรี

☐ปริญญาโทหรือสูงกว่าปริญญาโท

5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

☐ ไม่เกิน 10,000 บาท

☐ 10,001-15,000 บาท

☐ 15,001-20,000 บาท

☐ มากกว่า 20,001 บาท

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้าน
โครงสร้างพื้นฐาน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง

คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความเห็นที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ลำดับ	ปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับการมีส่วนร่วม ของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ด้านทัศนคติในการพัฒนาท้องถิ่น						
1.1	ท่านมีความยินดีเมื่อได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น ด้าน โครงสร้างพื้นฐาน					
1.2	ท่านเชื่อว่าการพัฒนาท้องถิ่นเป็นหน้าที่ที่สำคัญของคนในชุมชน					
1.3	การพัฒนาท้องถิ่นเป็นเรื่องที่ชุมชนและหน่วยงานรัฐ ควรดำเนินการไปร่วมกัน					
1.4	ท่านให้ความสำคัญกับการพัฒนาท้องถิ่นชุมชนต้องดำเนินการ ไปพร้อมกันหลายๆ ด้านการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ต้องสอดคล้อง และ เป็นแนวทางเดียวกันตามแผนพัฒนาท้องถิ่น					
2. ด้านการรับรู้ของประชาชน						
2.1	ท่านได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นด้าน โครงสร้างพื้นฐานจาก องค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง					
2.2	ท่านเข้าใจถึงประโยชน์ของการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น					
2.3	ข้อมูลเกี่ยวกับโครงการพัฒนาท้องถิ่นถูกสื่อสารให้ประชาชน รับทราบผ่านช่องทางที่เหมาะสม เช่น เว็บไซต์ การประชาคม แผ่น พับประชาสัมพันธ์ หอกระจายข่าวในชุมชน ผู้นำชุมชน					
2.4	ข้อมูลเกี่ยวกับแผนพัฒนาท้องถิ่นมีความโปร่งใสและชัดเจน					
3. ด้านผู้นำท้องถิ่น						
3.1	ผู้นำท้องถิ่นส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น					
3.2	ท่านเชื่อมั่นในความสามารถของผู้นำท้องถิ่นในการบริหารโครงการ พัฒนาท้องถิ่น ด้าน โครงสร้างพื้นฐาน					
3.3	ผู้นำท้องถิ่นเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นหรือเสนอแนะ					
3.4	ผู้นำท้องถิ่นแสดงความสนใจต่อความคิดเห็นของประชาชนอย่างรอบ ด้านเพื่อประโยชน์ของชุมชน					

ลำดับ	ปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับการมีส่วนร่วม ของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
4. ด้านการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์						
4.1	การสื่อสารเกี่ยวกับโครงการพัฒนาท้องถิ่นด้านโครงสร้างพื้นฐานเป็นไปอย่างชัดเจนและเข้าใจง่าย					
4.2	มีพื้นที่ในการให้คำปรึกษา รับฟัง เปิดโอกาสให้ประชาชนในพื้นที่มีส่วนร่วมในการข้อมูล ข้อเท็จจริง เพื่อนำมาประกอบการพิจารณาในแผนอย่างสม่ำเสมอ ผ่านการสำรวจความเห็นการประชามหมุ่บ้านให้ประชาชนเข้าถึงง่าย					
4.3	ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับ โครงการพัฒนาท้องถิ่นมีความรวดเร็วและครบถ้วน					
4.4	การประชาสัมพันธ์โครงการพัฒนาท้องถิ่นทำให้รู้สึกได้รับการกระตุ้นให้มีส่วนร่วม					

**ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน
ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง**

คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ลำดับ	การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. การรับฟังข้อมูลข่าวสาร						
1.1	ท่านได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น จากองค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทองอย่างครบถ้วนและชัดเจน					
1.2	ท่านรู้ถึงว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง มีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารในการพัฒนาท้องถิ่นให้ประชาชนรับทราบอย่างทั่วถึง					
1.3	ท่านสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแผนพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐานผ่านช่องทางที่หลากหลาย เช่น เว็บไซต์ การประชุม หอกระจายข่าวในชุมชน บ้ายประชาสัมพันธ์					

ลำดับ	ปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับการมีส่วนร่วม ของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
2. การแสดงความคิดเห็น						
2.1	ท่านมีโอกาสแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่น ด้าน โครงสร้างพื้นฐานในเขตชุมชนของท่าน					
2.2	ความคิดเห็นของท่านมีส่วนช่วยในการกำหนดแนวทางการพัฒนา ท้องถิ่นหรือไม่					
2.3	ท่านรู้สึกว่าคุณค่าความคิดเห็นของท่านมีความสำคัญต่อการกำหนดแนว ทางการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่					
3. การร่วมดำเนินกิจกรรม						
3.1	ท่านเคยเข้าร่วมการประชุม การพัฒนาท้องถิ่นด้าน โครงสร้าง พื้นฐานที่จัดโดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทองหรือผู้นำชุมชน					
3.2	ท่านรู้สึกว่าประชาชนมีบทบาทสำคัญในการดำเนินกิจกรรมการมี ส่วนร่วมการพัฒนาท้องถิ่นด้าน โครงสร้างพื้นฐาน					
3.3	องค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทองจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ ประชาชนมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนของการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน					
4. การร่วมตัดสินใจ						
4.1	ท่านมีโอกาสร่วมตัดสินใจในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ โครงการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่ของท่าน					
4.2	การตัดสินใจเกี่ยวกับ โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานมักเกิดขึ้น โดยมีการปรึกษาประชาชนในพื้นที่					
4.3	กระบวนการตัดสินใจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง มีความโปร่งใสและเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วม					
5. การติดตามตรวจสอบ						
5.1	ท่านมีส่วนร่วมในการติดตามตรวจสอบการดำเนินการพัฒนาในพื้นที่ ของท่าน					
5.2	ท่านรู้สึกว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทองมีการเปิดเผยความ คืบหน้าของโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ประชาชนทราบ อย่างเพียงพอ					
5.3	ประชาชนในพื้นที่สามารถมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการใ้ งบประมาณในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานได้อย่างโปร่งใส					

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะของประชาชนต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง

.....

.....

.....

.....

.....

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ สกุล

ปัทมา อมรสถิต

วัน เดือน ปีเกิด

1 มกราคม 2541

สถานที่เกิด

จังหวัดกรุงเทพมหานคร ประเทศไทย

ประวัติการศึกษา

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

ปริญญาบัญชีบัณฑิต, 2563

มหาวิทยาลัยรังสิต

ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, 2566

ที่อยู่ปัจจุบัน

452 หมู่ 2 ตำบลป่าโมก อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง

สถานที่ทำงาน

องค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง

ตำแหน่งปัจจุบัน

ผู้ช่วยเจ้าพนักงานธุรการ